

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЦЕНА 3 ДИНАРА

БЕОГРАД, НОВЕМБАР 1999. ГОДИНЕ
ГОДИНА X, БРОЈ 673

НАША ВОЈСКА И ПОЛИЦИЈА ВРАТИЋЕ СЕ КАД-ТАД НА КОСОВО И МЕТОХИЈУ

**КРШЕЊЕМ РЕЗОЛУЦИЈЕ
1244 САВЕТА БЕЗБЕДНОСТИ
КФОР И УМНИК ПОДСТИЧУ
ЕГЗОДУС СРПСКОГ НАРОДА**

СУМРАК ЦИВИЛИЗАЦИЈЕ

У политици је до сада углавном важило правило да је сваки рат оружјем започињао речима. Таблице старог закона у случају Косова и Метохије су поломљене, а креатори такозваног новог светског поретка, на територији јужне српске покрајине испробали су нови модел - голо насиље и агресију у спрези са тероризмом, у тишини ућуткане савести човечанства, окончане медијском окупацијом. Изворно англосаксонско мисаоно наслеђе, по којем је рефлексија о догађајима другостепено искуство, подложно манипулацији, жреци миленијума у чији су цивилизацијски прогрес веровали милиони, (зло)употребљивали су у свом последњем експерименту ин виво, покушавајући да нас бешумно уведу у магични виртуелни свет, као савршену копију стварности.

Пипке медијског рата, који, ваљда, треба да другим оружјем докрајчи државу коју најјача (бело)светска армада није сломила ракетама, на једној од ретких конференција за новинаре, показао је домаћој и светској јавности републички министар за информације, Александар Вучић. Министар је изнео и фрапантне чињенице о захуктавању медијске пете колоне, подмазане десетинама милиона најсвежијих долара, што из касе старе Европе, што из фонда Уједињених нација.

Рефлектор истине осветлио је две супротстављене опције, квислиншку и патриотску. Под пуним светлом нашли су се маргиналици, којима је сопствени народ, од рата наовамо, бојкотујући протест од бајатих политикантских фраза, најречитије показао и своју будућу изборну вољу. Ионако низак рејтинг такозваног Савеза за промене на саму нулу је свео лоше прорачунат "дил" са осведоченим издајником српског народа с оне стране Дрине, Милорадом Додиком. Издувани балон комплетирание гарнитуре квислинга ни сва "енергија за демократију" из иностранства не може да врати у живот.

И док малобројне присталице овог такозваног Савеза гледају у небо, надајући се повољ-

нијим временским променама, свеже радикалске снаге у Савезној влади смело крче пут системским резевима, за које је сазрело време. Два потпредседника, Томислав Николић и Маја Гојковић, министри Петар Јојић, Милован Ерић и Небојша Величковић, заменици министара др Предраг Марјановић, Стеван Кесејић, др Зоран Кљајић, Гордана Булатовић и Милун Терзић, и помоћници: Златко Лебовић, Иван Алексов, Душко Секулић, Горан Андрејевић, Никола Јанковић најпоузданији су жиранти систематски промишљених радикалних реформи у виталним ресурсима отаџбине, за које су задужени.

У периоду између два броја "Велике Србије" искристалисала се и ситуација у Скупштини града Београда. Реални су изгледи да ће, на иницијативу Београдског округа Српске радикалне странке, коалициони партнери у Влади народног јединства усагласити ставове и увести принудну управу у Београду. "Батина има два краја", каже народ, а хаос и јавашлук на који су градски оци осудили житеље вишемилионске престонице, имају своју цену. Нико тако систематично као српски радикали није прикупио доказе о свим малверзацијама и криминалу које је "у име народа" починила владајућа гарнитура Српског покрета обнове у Београду. И нико није тако истрајно упозоравао на кршење закона под кровом Градске скупштине. Клушко криминала почело је да се расплиће и по судовима, а одговорне стиже рука правде. Ипак, коначни епилог ове трогодишње тираније скупштинске већине над милионима својих суграђана, који изборну грешку отплаћују по папреној тарифи, сада је у рукама министара, дужних да прекарате њихову дугу агонију. Као и много тога око нас, ово више није у домену политике. Ради се о "бити ил' не бити" метрополе, чији су темељи поткопани у име "демократије", коју је давног пролећа 97. године у срцу Србије инсталирао лично Фелипе Гонзалес.

Жана Живаљевић

• Оснивач и издавач: др Војислав Шешел • Главни и одговорни уредник: Синиша Аксентијевић • Заменик главног и одговорног уредника: Душан Весић • Помоћник главног и одговорног уредника: Јасна Олујић • Редакција: Момир Марковић, Наташа Јовановић, Јадранка Шешел, Жана Живаљевић, Огњен Михајловић, Весна Арсић, Коста Димитријевић, Ивана Ђурић, Драгољуб Стаменковић, Александар Вучић, Весна Зобеница, Весна Марић • Техничко уређење, компјутерски прелом, дизајн и израда колора: Северин Поповић • Фоторепортер: Марко Поглашен • Лектор: Зорица Илић • Реализација и штампа: "Етикета" Болеч и БИГ 3, Бул. војводе Мишића 17, Београд • Редакција prima пошту на адресу: "Велика Србија", Трг победе 3, 11080 Земун, • Рукописи се не враћају • Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

СРПСКИ РАДИКАЛИ У САВЕЗНОЈ ВЛАДИ

У првој половини августа ове, по много чему другачије 1999. године, реконструисана је Влада Савезне Републике Југославије. Из редова Српске радикалне странке у реконструисаној Савезној влади петнаест функционера ће обављати државне послове са јединственим циљем - бољи живот и непромењене државне границе.

Они који ће се у Савезној влади безрезервно залагати за што успешније функционисање својих ресора су два потпредседника Владе, Томислав Николић и Маја Гојковић, министар правде Петар Јојић, министар унутрашње трговине Милован Ерић и министар без портфеља Небојша Величковић, затим пет заменика министара, др Предраг Марјановић за финансије, Стеван Кесејић за спољну трговину, др Зоран Кљајић за развој, науку и животну средину, Гордана Булатовић за избеглице, расељена лица и хуманитарну помоћ и Милун Терзић за спорт, као и пет помоћника министара, Никола Јанковић за привреду, Душко Секулић за унутрашње послове, Горан Андрејевић за саобраћај, Иван Алексов за телекомуникације и Златко Лебовић за пољопривреду.

Бити на челу државе коју су најбогатији и најмоћнији удружено бомбардовали, чији су народ сатанизовали опет најмоћнији и најбогатији медији у хору, кој годинама економски и трговински исцрпљују санкцијама који-

ма се одавно изгубио сваки разлог, повод и смисао, у којој је једна од две републике погазила државне и увела мафијашко-шверцарске неписане законе, у којој неколицина проданих купује незадовољство масе понижених на београдским улицама, није ни захваљно ни лако. Али српски радикали се увек прихватају најтежег посла у најнезахвалније време. У време када су шиптарски терористи крвљу почели да кидају Косово и Метохију из Србије, српски радикали су се латили посла очувања своје земље пред налетом тзв. новог светског поретка. И остали су једини који нису поклекнули пред силом.

Српски радикали су поново прихватили одбрану своје земље и свог народа. Они знају рецепт. Историјским памћењем и патриотизмом, радом и самопуздањем доћи ће се до бољег живота.

Нови животни импулс умртвљене Савезне владе одмах се осетио са учешћем српских радикала. Већ 17. августа је заседала Савезна скупштина која је донела пакет економских мера. Нови стил рада Савезне владе је ефикасност и дисциплина.

Представљамо вам петнаест српских радикала, нових функционера Савезне владе, петнаест другачијих.

ПОДРШКА ОДЛУКАМА ВЛАДЕ КОЈЕ СУ ПО ВОЉИ НАРОДА

Томислав Николић, потпредседник владе Савезне Републике Југославије.

Рођен је у Крагујевцу 1952. године, завршио је Техничку школу у Крагујевцу. Радио је од 1971. године у грађевинском предузећу "Жеград", на прузи Београд-Бар, и наредних седам година на путу Војка-Крњешевци, у Мајданску, Требињу, у Београду на београдском железничком чвору, затим 12 година у Крагујевцу у предузећу "22. децембар", око годину дана у јавном комуналном предузећу у Крагујевцу.

Од оснивања Српске радикалне странке, у фебруару 1991. године, је потпредседник, а затим заменик председника странке и на тој функцији је и данас.

Од јуна 1992. године је у Савезној скупштини, а од јануара 1993. године, после републичких избора, прелази на рад у Републичку скупштину. У другој половини 1992. године је био савезни посланик у Већу грађана, од 1994. је посланик у Већу република, а од 1997. је и председник Одбора за спољнополитичке и економске односе Савезне скупштине. Од марта 1998. године је потпредседник Владе Србије, а затим потпредседник у Савезној влади, где је председник Одбора за одбрану и безбедност.

Учесће српских радикала у Савезној влади нови потпредседник објашњава: "Утицај српских радикала на рад Савезне владе већ се осетио. Најпре је поувукла реформске потезе, ослободила многе робе акциза, царина, снизила савезне пореске стопе, лишила се свих прихода од нафте и нафтних деривата, а затим и скратила трајање седница са пет, шест сати на сат и по. Ако се буде применено принцип рада који функционише на републичком нивоу, ефикасност на којој српски радикали инсистирају биће постигнута."

О позицији Црне Горе Томислав Николић је додао: "Мислим да ћутање и оклевање више никоме не може да користи и ја сам затражио од свих министарстава у Савезној влади да ми доставе доказе када је све влада Црне Горе суспендовала Устав и законе савезне државе, којим конкретним мерама и акцијама. Прави се повешти досије, и чим све буде завршено затражићу седницу Савезне владе која ће бити посвећена искључиво томе. Србија више не сме да буде изненађена догађајима, мора да им иде у сусрет. Очигледно је да ће Црна Гора једног дана добити сигнал да крене у отцепљење и ми морамо имати јасан став и подршку грађана Србије за то што тре-

Томислав Николић: Србија више не сме бити изненађена догађајима

ба тада учинити. Тада ће све бити на Савезној влади.

Не бих волео да учествујем у влади која ће да пошаље стотинак полицајаца на граничне прелазе, као што је то почело у Словенији, не бих волео да учествујем у влади која би ратовала на територији своје државе са грађанима, али не бих волео ни да учествујем у Влади која би дозволила да јој један део територије оде као да га никад није ни било. Учествоваћу у било којој одлуци која је по вољи народа, а једна влада може врло лако да провери шта то народ хоће, референдумом."

САВЕЗНЕ ИНСТИТУЦИЈЕ АДРЕСА СР ЈУГОСЛАВИЈЕ

Маја Гојковић, потпредседник владе Савезне Републике Југославије.

Рођена је 1963. године у Новом Саду. У Новом Саду је завршила Правни факултет, положила правосудни испит и радила као адвокат док није почела професионално да се бави политиком. Живи у Новом Саду.

У Српској радикалној странци је од самог почетка, од 1991. године. Најпре је била генерални секретар странке, затим потпредседник, а сада је потпредседник Централне отаџбинске управе. Била је посланик у Већу грађана Савезне скупштине, а сада је посланик Скупштине Аутономне покрајине Војводине.

Од марта прошле године, када су српски радикали ушли у Републичку владу, била је министар без портфеља, а најновијом реконструкцијом Владе Савезне Републике Југославије именована је за њеног потпредседника.

Српска радикална странка је, сходно својој политичкој снази, преузела укупно 15 места у Савезној влади; два потпредседничка места, три места министара - правде, унутрашње трговине и без портфеља, пет заменика и пет помоћника министара.

Својом првом седницом, на којој је донела пакет економских мера, Савезна

влада је увела либералнији однос у трговини и такав став ће и даље заузимати. Сматрало се да је после НАТО агресије грађанима Југославије најпотребнији економски препород.

"Наравно, Савезна влада се бави и спољном политиком и побољшањем положаја Савезне Републике Југославије на међународном плану. Поједине политичке странке и поједини медији који су укључени у пропаганду против наше земље злонамерно шире вести да немамо пријатеља. Југославија ипак има јако много пријатеља у свету и свет никако није пар европских држава на челу са Сједињеним Америчким Државама, свет су и сви остали.

Што се тиче унутрашње политике, тренутно владајућа црногорска партија, Демократска партија социјалиста упућивала је одређене иницијативе за разговор посланичким клубовима у савезном парламенту око статуса федералних јединица у Савезној Републици Југославији. Међутим, ту се стало.

Ми смо у "Великој Србији" и објавили разговор који је Српска радикална странка водила са Демократском партијом социјалиста Црне Горе, где се видело да су радикали спремни о свему да разговарају, па чак и о променама Ус-

Маја Гојковић: појачање савезне владе

тава, али у оквиру овог постојећег уставног система. Социјалисти Црне Горе су се просто нашли затечени нашом спремношћу на разговоре и договоре тако да су једино решење видели у томе да понуде платформу коју сам ја лично видела у штампи, и која је, по мом мишљењу, и понуђена управо таква да не би била прихваћена.

Мислим да нема шта да се разговара са републикама, права адреса су савезне институције, јер се разговара о нашој јединој држави коју имамо", нагласила је Маја Гојковић, нови потпредседник Савезне владе.

УСАГЛАСИЋЕМО САВЕЗНЕ ЗАКОНЕ СА УСТАВОМ

Петар Јојић, министар правде Савезне Републике Југославије.

Рођен је 1938. године у Кућанима код Нове Вароши. По занимању је адвокат. До избора за савезног министра правде је био на месту заменика министра правде Републике Србије и посланик у Већу грађана Савезне скупштине од 1996. године.

У Српској радикалној странци је од 1993. године, од 1996. године је члан Извршног одбора, а од 1997. године и члан Централне отаџбинске управе.

Нови савезни министар правде сматра да су најактуелнији послови правосудног ресора реформе законодавства. Неопходно је да се усагласе многи савезни закони са Савезним уставом из 1992. године.

Најважнији савезни закони који нису усклађени са Савезним уставом су Кривични законик, затим закони о кривичном, извршном и прекршајном поступку. Обе републике су још 1995. године предложиле Савезној скупштини да донесе нови јединствени Кривични законик. Неопходност овог посла су проценили стручњаци у нашој земљи. Министарство правде је формирало две групе експерата, које раде на Закону о кривичном поступку и обједињавању Кривичног законика Савезне Републике Југославије. Савезни министар је поста-

Петар Јојић: реформе законодавства најактуелнији посао

вио рок од месец и по дана за завршетак ова два закона, као и Закона о извршном поступку, тако да су предлози за доношење нових или измене и допуне у завршној фази.

Најзначајнија новина у новом Кривичном законнику је укидање смртне казне, уместо које се за најтежа кривична дела предвиђена казна доживотног затвора. Појавила су се и нова кривична де-

ла која нису била предвиђена претходним закоником, а која би се сада уврстила и тиме увело и њихово санкционисање, као што су кривична дела против система електронске обраде података, против животне средине, против ауторских, проналазачких и других сродних права.

Изменама и допунама Закона о кривичном поступку би се увеле заштитна лична слобода и забране поновног суђења, осумњичени би имао иста права на одбрану као и окривљени, а органи унутрашњих послова не би могли да одређују притвор. Такође, прецизније су разграничена овлашћења органа унутрашњих послова, јавних, односно државних тужилаца и истражних судија.

Закони о извршном и прекршајном поступку треба такође да се ускладе са Савезним уставом и законима који су донесени на основу њих и да усагласе и обједине републичке законе, као што је случај код Закона о прекршајном поступку који се различито примењује у Србији и Црној Гори.

Петар Јојић је набројао укупно 26 закона који нису усклађени са Савезним уставом.

"Институираћемо на томе да се усклађивање ових закона што пре заврши и уђе у скупштинску процедуру. Убеђен сам да ће и у Црној Гори доћи до попуштања, јер наша савезна држава је демократска и жели да наше законодавство прати промене околности и усклађује га са највишим демократским стандардима правне науке у свету", додао је нови савезни министар правде.

ВРЕМЕ ЈЕ НАШ НАЈВЕЋИ САВЕЗНИК

Милован Ерић, министар за унутрашњу трговину владе Савезне Републике Југославије.

Рођен је 1954. године у Мрчајевцима, дипломирао је на Правном факултету у Крагујевцу. Радио је као републички тржишни инспектор у чачанском одељењу сектора тржишне инспекције Републичког министарства трговине. Живи у Чачку.

Постао је члан Српске радикалне странке 1998. године, потпредседник је Месног одбора странке у Мрчајевцима, био је члан Општинског одбора из скупштинског сазива.

Ингеренције Савезног министарства за унутрашњу трговину се односе на јединствено привредно подручје и јединствено тржиште, промет роба и услуга у земљи, праћење снабдевености тржишта, спречавање монополског понашања и нелојалне конкуренције, праћење и контролу кретања цена. У оквиру овог министарства је и Савезни тржишни инспекторат који надзире примену савезних закона на јединственом тржишту у земљи и налази се под директном контролом савезног министра.

Познато је да је Савезна влада донела, а Скупштина усвојила пакет економских мера које би требало да делују на сузбијање сиве економије и, посред-

но, на стабилизовање динара који се увелико клати под налетима ветрова који дувају споља, али и унутар наших граница. Демотивисање шверцера одржавањем цена на одређеном нивоу и самим тим немогућношћу остварења екстрапрофита требало би сиву економију да уведе у легалне токове. Дугорочно посматрано, либерализација увоза би требало да да повољне ефекте.

"Наша привреда умногоме зависи од увоза и сировина и репроматеријала. Приватне фирме које желе да увозе сировине притискају државу која нема толико девизних резерви да би им удовољила, затим се купују девизе на "црном" тржишту по трострукој цени, тако да су сада цене које су биле замрзнуте на нивоу од пре бомбардовања, од 23. марта, нагло порасле.

Воће и поврће је поскупело углавном зато што је било угрожено метеоролошким условима, док би приноси житарица требало да подмире потребе становништва за ову годину, а можда би било и за извоз. Несташнице шећера и уља су сезонске и психолошке природе, јер ове робе има сасвим довољно. Отежано снабдевање млеком и месом је последица диспаритета откупних и продајних цена, а посредно краткорочног планирања", уkratко је образложио уз-

Милован Ерић: исправити последице краткорочног планирања

роке (свако)дневних невоља становништва господин Милован Ерић.

На нивоу савезне државе врло је тешко реализовати планирано, јер се учешће пригорске стране у најбољем случају своди на саопштење о томе шта је у тој републици урађено, или шта ће се урадити, са потпуном назаинтересованошћу за српски или савезни удео. Али нови савезни министар за унутрашњу трговину прошељује да нам је време највећи савезник, уз упоран рад и југословенски оријентисано становништво Црне Горе

ЦРНА ГОРА И СРБИЈА СУ ЈЕДНА ДРЖАВА

Небојша Величковић, министар без портфеља Савезне владе

Рођен је 1967. године у Бијелом Пољу. Дипломирао је на Пољопривредном факултету у Земуну, а крајем октобра би требало да магистрира. Заменио је у Заводу за воћарство у Бијелом Пољу Биотехничког института "Подгорица". Живи у Бијелом Пољу.

У Српској радикалној странци је од 1992. године, од 1996. је председник Општинског одбора странке у Бијелом Пољу, и од 1997. године је члан Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке.

Како је нагласио нови савезни министар без портфеља, Небојша Величковић, сада је стање такво да се на територији једне федералне јединице перманентно крше закони и Устав савезне државе, што је неспојиво са заједништвом које је неопходно када се две републике налазе у истој држави. Са своје нове позиције учиниће све да законске норме и одредбе Савезног устава поново почну да функционишу онако како би требало и како су не тако давно и функционисале.

Веома је важно нагласити да је улазак српских радикала у Савезну владу подржао српски народ у Црној Гори.

Као министар без портфеља у Савезној влади Небојша Величковић се налази и у Одбору за сарадњу са међународним финансијским организацијама. С обзиром на чињеницу да су Савезној Републици Југославији по ко зна који пут уведене економске санкције, већина земаља Европске уније не послује са нашом државом. У том контексту деловање споменутог одбора је прилично ограничено, иако ће активности његових чланова бити усмерене на учешће наше земље у економији Европе којој територијално и припада. Не треба заборавити ни да је наша земља прекинула дипломатске односе са четири водеће економске силе, од којих су три европске, због напада и бомбардовања Југославије.

"Чврсто остајемо при ставу да се не могу поново успоставити дипломатски односи са агресорима док се не разреши питање ратне штете коју су нам те водеће земље причиниле. Посебно зато што су те земље тада прекршиле све међународне правне норме.

Сва моја залагања и снаге ће бити усмерене на то да савезна држава поново

Небојша Величковић: српски народ у Црној Гори подржао улазак српских радикала у Савезну владу

почне да функционише на читавој својој територији и да се већ једном стане на пут кршењу законских прописа у Црној Гори. Ако се залажемо за функционисање правне државе у оквиру Југославије, сасвим је природно да не можемо да пређемо тако лако ни преко кршења међународних правних норми, поготову када су на рачун наше земље. Остаје да се види колико ћемо у томе успети и на унутрашњем и на спољашњем плану", додао је Небојша Величковић.

САЧУВАТИ САВЕЗНУ РЕПУБЛИКУ ЈУГОСЛАВИЈУ

Стеван Кесејић, заменик министра за спољну трговину Савезне владе.

Рођен је 1944. године у Сомбору, по занимању је технолог, ради као стручни сарадник инструктор пољопривредних машина у предузећу "Семе" у Сомбору. Живи у Сомбору.

У Српској радикалној странци је од 1992. године, три године касније је постао председник Западнобачког округа. Посланик је у Већу грађана Савезне скупштине.

Свој улазак у Савезну владу Стеван Кесејић сматра заслуженим успехом српских радикала Западнобачког округа. Спреман је да основне одреднице програма Српске радикалне странке, са сопственим знањем и искуством, угради у концепт рада министарства у коме је постао заменик.

Посебно отежавајућа околност за министарство које треба да се бави проблематиком спољне трговине је спољна блокада наше земље. Закони који су донешени треба да либерализују трговину са светом, међутим, тај исти свет је јасно показао своје рушилачке намере према нашој земљи. Изузетно тежак посао представља успостављање пословних веза са спољним светом који нас је претходних година на све могуће на-

чине изоловао, економски изнуривао, да би на крају покушај дефинитивног уништавања крунисао безразложним бомбардовањем у име и за непостојеће интересе. Са нашег становишта глобална политика је и без смисла, и без разлога и без суштине. Међутим, са становишта спољашњег света, предвођеног економски надмоћном Америком која диктира разлоге и суштине свега постојећег, све добија смисао - и бомбардовање цивилног становништва, и безумно рушење домова, фабрика, мостова, и наоружавање терориста. Новац и светска трговина ради стицања новца постају основни и једини смисао новог светског поретка који уводи Америка. Услови за развијање спољне трговине једне сатализоване државе, порушене, санкционисане и вештачки изоловане, терорисане и окупиране усред Европе, рекло би се да су немогући и да је тешко створити их.

Уз све то, и унутар државе постоји блокада између две њене федералне јединице, Црне Горе и Србије, која се највише одражава на трговину. Готово да је исто тако тешка трговина са Црном Гором и Републиком Српском, као и са осталим земљама света, јер владе тих република недвосмислено

Стеван Кесејић: не смемо дозволити да Ђукановић и Додик разбијају СР Југославију

покушавају да отежају сваки потез који се предузима ради оживљавања сарадње.

"Сви смо једнодушни у томе да не смемо дозволити да владе које су сада тренутно на власти и у Црној Гори и у Републици Српској, овде мислим на Додикову владу, разбијају Савезну Републику Југославију, и на том пољу ћу се у Савезној влади, односно у Министарству за спољну трговину максимално залагати", непоколебљив је Стеван Кесејић.

СТАБИЛИЗОВАТИ ДИНАР

Мр Предраг Марјановић, заменик министра финансија Савезне Републике Југославије.

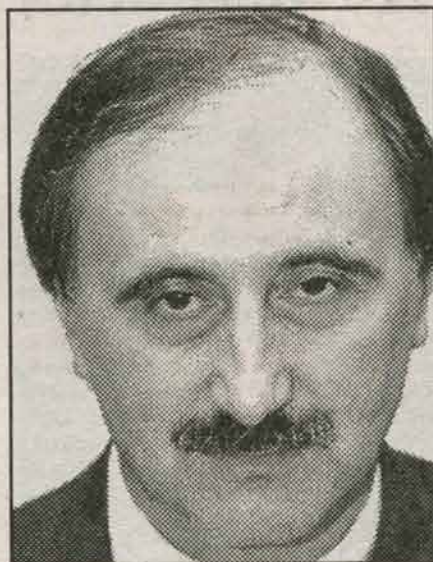
Рођен је 1953. године, магистрирао је на економским наукама, запослен је у предузећу "Југошпед" у Јагодини. Живи у Вољавчи крај Јагодине.

Од 1998. године је члан Српске радикалне странке у Поморавском округу.

С обзиром на изузетно тешку ситуацију у финансијском систему наше земље, нови заменик савезног министра финансија сматра да би требало расподелити терет свих обавеза и усмерити економску политику на заштиту стандарда најугроженијег дела становништва. Такође треба поједноставити процедуру администрације свуда где је то могуће, а да то не утиче на квалитет онога што је урађено.

Све активности би требало да буду усмерене на стабилизацију динара како би се избегла девалвација. Нови заменик министра финансија мисли да је досадашњи пад вредности динара у односу на немачку марку био проузрокован психолошким ефектима који немају стварног основа, што не спада у сферу реалне економије.

Предраг Марјановић је објаснио своје тезе у вези са стабилизацијом динара: "Девалвација националне валуте би

Мр Предраг Марјановић: усмерити економску политику на заштиту стандарда најугроженијег дела становништва

значило повећање неких извора прихода за савезни буџет, као што су царински приходи, порески приходи.

Међутим, спровођењем такве политике дошло би до пораста трошкова производње, а то свакако треба избећи.

Мала, на другој страни имамо страхан притисак на буџетске расходе, јер је због НАТО агресије дошло до смањења бруто производа, до смањених стопа раста и беспарине. С друге стране, потпуно неlegalно увођење немачке валуте као средства плаћања на Косову и Метохији довело је до бекства пара из тих делова Југославије, јер се једна количина новца ослобађа и ствара се додатни притисак на потражњу. То су спољни притисци на које је тешко утицати и контролисати их. Психолошке моменте који проузрокују пад вредности динара није могуће предвидети и пратити њихов темпо и трајање".

С обзиром на сложену финансијску ситуацију до које је довела, пре свега, политичка ситуација око Косова и Метохије, Предраг Марјановић мисли да би многе неповољности могле да се зауставе или ублаже ако би народ имао више информација о томе. Тако би се избегло манипулисање народа помоћу полуистина или неистина које је увек раширено у таквим приликама.

Исто тако, сталне измене закона које нису од великог значаја треба избегавати, јер измене ситних ствари које не ометају привреду не могу много допринети побољшању стања, али могу изазвати несигурност у већ ионако неповерљивом пословном амбијенту.

ХУМАНОСТ ТРЕБА ДА ЈЕ СВОЈСТВЕНА СВИМ ЉУДИМА

Гордана Булатовић, заменик министра за избеглице, расељена лица и хуманитарну помоћ Савезне владе.

Рођена је 1939. године у Игалу, по занимању је професор књижевности, запослена у Школском центру "Иван Ковачић" у Херцег Новом. Живи у Херцег Новом.

У Српској радикалној странци је од 1993. године, била је председник Општинског одбора у Херцег Новом, затим председник странке у Црној Гори, сада је потпредседник Централне отаџбинске управе и члан Председничког колегијума Српске радикалне странке.

Свој политички став о тренутно најактуелнијем питању, питању очувања заједничтва Србије и Црне Горе, Гордана Булатовић је изразила недвосмислено - разбијање државе ничему не води, све што се ситни снаге нема, а све што се удружује постаје моћније, снажније и лакше постиже углед у свету.

Као заменик савезног министра за избеглице, расељена лица и хуманитарну помоћ, сматра да би суштина деловања тог министарства требало да буде својствена свим људима, њиховом људском осећају за пружање помоћи онима који су у невољи, без обзира на било какву политичку припадност, тако да не би требало политички да делује. И мада ли-

чно мисли да је част родити се на Косову, исто тако је за српски народ и несрећа, јер доживљава егзодус у коме се ковитла још од времена изгона из Републике Српске Крајине и бивше Босне и Херцеговине.

Поновно оживљавање у последње време замрлих веза између Србије и Црне Горе, нови заменик ће настојати да оствари активним радом на терену. Прецизније и конкретније, сматра да би нека врста делегације на савезном нивоу требало да посети Црну Гору, да заједничким радом са одговарајућим црногорским министарством треба најхитније пронаћи зграде за смештај избеглих и расељених лица и усмерити помоћ која је најпреча. Јер, из разних крајева наше земље свакодневно стижу писма у којима су изложени проблеми око смештаја избеглих, тако да је збрињавање расељених неопходно најхитније решити.

Гордана Булатовић је оптимиста ако може да рачуна макар на минимум сарадње са онима на које ће бити упућена у хуманитарном раду. До сада су одржана два кратка радна састанка у оквиру Министарства. С обзиром на савезни ниво, искрено се нада да ће бити у прилици да контактира и са међународним хуманитарним организацијама, између

Гордана Булатовић: суштина хуманости, помоћ свима који су у невољи

осталих и са онима које су биле нарочито озлоглашене последњих месеци као организације које су са етикетом добра и хуманости имале пролаз на сва места, а своју улогу злоупотребиле шверцујући оружје, шпијунирајући, отворено сарађујући са терористима.

"У сукобу зла и добра најсуровије је било маскирање зла племенитим намерама и побудама, јер је тада било уверено на најбеспомоћније. Једино су наше хуманитарне организације остале заиста и само хуманитарне. У том контексту наши мали кораци ће бити суштински велики", уверена је Гордана Булатовић.

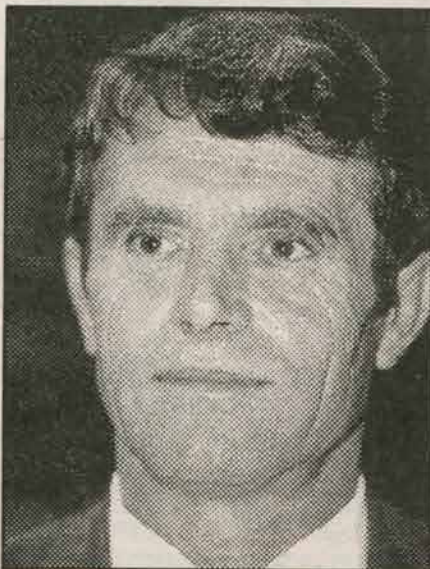
СПОРТ СПОРТИСТИМА И СПОРТСКИМ СТРУЧЉАЦИМА

Милун Терзић, заменик министра за спорт владе Савезне Републике Југославије.

Рођен је 1952. године у селу Калушићи код Пљеваља. По занимању је професор физичке културе, запослен у Средњој стручној школи у Пљевљима. Живи у Пљевљима.

Члан је Српске радикалне странке од 1992. године. Председник је Општинског одбора и пљеваљског Окружног одбора Српске радикалне странке. У једном мандату је био главни секретар Српске радикалне странке "др Војислав Шешељ" у Црној Гори, као и савезни посланик у Већу грађана Савезне скупштине од 1992. до 1996. године. Сада је члан Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке.

Милун Терзић сматра да улазак српских радикала у Савезну владу значи настојање да се Савезна Република Југославија одржи у оквиру својих садашњих граница. И мада је у круговима неких државних функционера у Црној Гори то негативно одјекнуло, што је сасвим разумљиво ако се узму у обзир њихове сепаратистичке тенденције, у великом броју људи постоји нада и тежња ка унитарној држави српског народа.

Милун Терзић: политика из спорта, спорско понашање у политику

У Министарству за спорт је наишао на разумевање колега и очекује добру сарадњу у будућем, новом делокругу рада. У оквиру ресора свог министарства уверен је да је веома важно да се

спорт врати спортистима и спорским стручњацима и настојаће да учини што је могуће да се то и оствари.

"Колико ћемо успети у томе зависи, прије свега, од материјалне ситуације, као и од тога колико ћемо успети да избацимо политику из спорта, а да спорско понашање убацимо у политику. То би значило да би фер плеј, правила спорског понашања, на изврстан начин навела политичаре и да размишљају на спорски начин који би се могао изразити првенствено односом према успеху. Тада ни за њих пораз не би био катастрофа, али се ни успехом не би превише поносили, јер се све то може преокренути", сматра Милун Терзић.

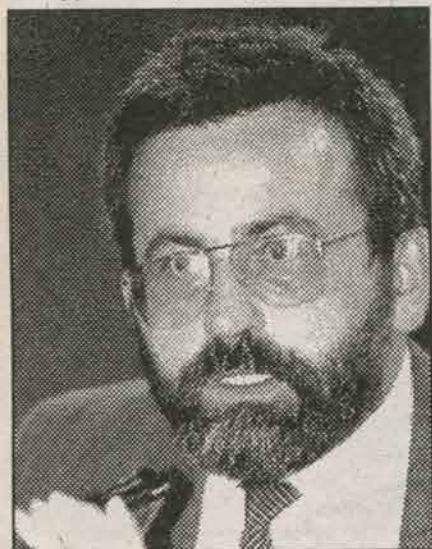
Ингеренције Савезног министарства за спорт су углавном вођење бриге о државним селекцијама и сарадња са међународним спорским организацијама, али нови заменик савезног министра за спорт додаје да то не значи да се неће бринути и о афирмацији спорта и спортиста на републичком и општинском нивоу.

Зато ће, пре свега, покушати да оствари пуну сарадњу са свим установама које се баве физичком културом, односно са факултетима физичке културе у обе републике, да би се направио програм за развој спорта, и како би се спорт вратио на позиције са којих би могао да допринесе и здрављу нације и афирмацији спорта Савезне Републике Југославије.

ПЛАНОВИ СА РУСИЈОМ И КИНОМ

Др Зоран Кљајић, заменик министра за развој, науку и животну средину Савезне владе.

Рођен је 1954. године у Богатињу, доктор хемијских наука, ради као научни саветник у Институту за биологију у Котору. Живи у Котору.

Др Зоран Кљајић: сарађивати са земљама које нису бојкотовале СР Југославију

Постао је српски радикал 1993. године, председник Општинског одбора од 1995. године, од 1997. године председник Приморског окружног одбора, као и члан Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке.

Нови заменик савезног министра за развој, науку и животну средину је убеђен да ће учешће српских радикала у раду реконструисане Савезне владе квалитативно поправити њене делатности, бар што се тиче ресурса у којима су српски радикали директно заступљени.

Наравно, очекује да ће се појачати и политички утицај Српске радикалне странке у Црној Гори, без обзира на тренутно негативне реакције сателита владајућег црногорског режима на улазак српских радикала у владу Савезне Републике Југославије. Српска радикална странка је јединствена у обе републике, па ће и своју концепцију недељивости преносити на целу територију савезне државе.

Говорећи о свом ресурсу у савезном министарству, др Зоран Кљајић је скренуо пажњу на отежани развој науке због блокаде коју су Америка и Европска заједница увеле нашој земљи, и посебно на загађеност животне средине после

суровог бомбардовања целе територије Југославије.

Због свега тога и после свега, велике наде се полажу у сарадњу са земљама које нису бојкотовале Југославију, нарочито Русију и Кину. Будућа сарадња би могла бити веома интересантна, не само због могућности да се наша земља укључује у праћење развоја и достигнућа науке, бар у делу света, већ и због одређене политичке равнотеже која може одиграти пресудну улогу.

"Намеравамо да направимо пројекте сарадње са тим земљама, јер је бомбардовањем Савезне Републике Југославије нарушена еколошка равнотежа, која се посебно одразила на дунавски слив због хемикалија које су доспеле у околину Панчева, као и отрова који су доспели у воду у околини Београда, Новог Сада, Панчева, чиме су угрожене и најближе суседне земље, Бугарска и Румунија.

После двоипомесечног бомбардовања наше земље, Савезно министарство за развој, науку и животну средину ће морати да се бави решавањем заиста тешких проблема загађења животне средине. Покушаћемо мултидисциплинарним пројектима да осмислимо наше активности и да остваримо што бољу сарадњу и између српског и адекватног црногорског министарства и са научним институцијама Србије и Црне Горе", образложио је нови заменик савезног министра за развој, науку и животну средину.

МЛАДОСТ КАО ПРЕПОРУКА

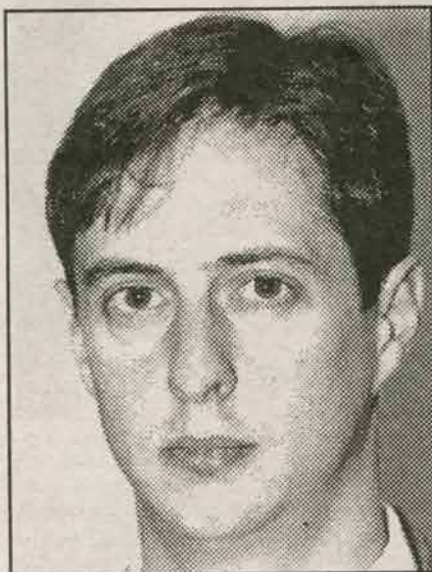
Златко Лебовић, помоћник савезног министра за пољопривреду, има свега 32 године, будући је инжењер пољопривреде, још увек неожењен, рођен и живи на крајњем северу Србије, у Суботици.

Када је, почетком августа, после одлуке руководства Српске радикалне странке да прихвати учешће у реконструисаној Савезној влади, као кадровик и вишегодишњи страначки активиста и функционер, ушао у најужи избор за помоћнике савезних министара, осетио се, према сопственим речима, искрено почастован поверењем које му је ukazано. Посебно и због чињенице да је у селекцији поштован критеријум да будући помоћници морају бити крајње марљиви, савесни и одговорни у обављању ове осетљиве функције, а Лебовић за собом није имао значајније радно искуство.

Међутим, у Суботичком општинском одбору, око Златкове кандидатуре није било дилеме. Иза овог вредног активисте, који је од 1994. године од члана странке напредовао до потпредседника Општинског одбора, и члана Севернобачког округа, стале су једногласно његове страначке колеге, свесне свих квалитета који га красе и препоручују за ову одговорну државну функцију. Нелоумица није било ни у коначној селе-

кцији, тако да је између више десетина кандидата избор пао на Лебовића.

Златко једноставно није могао да верује, а његова околнина је као свој успех схватила његово заслужено напредовање. Највише су му се, разумљиво, обрадовали родитељи, али и пријатељи,

Златко Лебовић: поправимо стање у пољопривреди у СР Југославији

којима је окружен и с којима дели и добро и зло. По принципу ланчане реакције, Лебовић је такође преко ноћи постао један од вићенијих Суботичана, коме многи од његових суграђана могу да дају савет, испричају своју муку, с надом да ће је млади помоћник упамтити и имати у виду, кад засуче рукаве.

Животне перспективе овог младог човека су се промениле, а оданост Српској радикалној странци показала конкретне резултате. Своје прво радно место, како каже Лебовић, умеће и знати да поштује, јер је оно гарант да ће у будућности моћи да на сигурним основама планира свој даљи живот.

Чекајући именовање и час да ступи на нову дужност, Златко Лебовић о својим надама и очекивањима каже следеће:

"Ја се наддам да ћемо моћи да поправимо стање у пољопривреди у Савезној Републици Југославији. Одређених проблема има у односима са Црном Гором, али нешто прецизније не могу да кажем, зато што још нисам задужен за конкретни ресурс, те нисам ни био у прилици да се детаљније упознам са проблематиком са којом ћемо у даљем раду бити суочени. У сваком случају, уверен сам да ћемо тимски и у складу са постигнутим договорима око реконструкције, све задатке обавити организованије него наши претходници, оптимиста сам".

ИСКУСТВО КОЈЕ ОБЕЋАВА

Иван Алексов, помоћник савезног министра за телекомуникације, рођен је 1948. године у селу Божица у сурдуличком атару. По струци је машински инжењер. Живи у Босилеграду. Дужност помоћника преузима са радног места инспектора друског саобраћаја за Пчињски округ у Републичком министарству за саобраћај и везе. Иначе, овај породични човек и домаћин на гласу, отац двоје деце, има искуства и у просвети, где је више година радио као професор у металској школи до 93, када је остао без службе због рационализације школства.

Иван Алексов је члан Српске радикалне странке од 1996. године. Пријемчивост за идеје из страначког програма, како каже, гурала га је да све постављене задатке, као активиста, а касније и функционер, обавља благовремено и без већих проблема. Међутим, оваква одговорност је у тешким временима по опозицију имала своју цену. И породица Ивана Алексова осетила је на својој кожи последице политичког избора супруга и оца, који је, и поред стручних квалификација које је поседовао, пуних пет година живео о беломе хлебу, без могућности да дође до запослености. Све своје напоре уложио је у организационо јачање странке којој се приклонио и у томе дао свој пуни допринос. Труд му се вишеструко исплатио, лоше године су за Алексовима, а рђаве ствари служе да

се што пре забораве, каже ова сложна породица.

За свега пар година изабран је за председника Општинског одбора Српске радикалне странке за Босилеград. Члан је Извршног одбора странке.

Алексов је омиљен у својој средини, осим тога стручан и образован, тако да већих проблема при избору помоћника савезног министра телекомуникација, а с обзиром и на претходно радно искуство, није имао. Осим тога, и резултати Општинског одбора странке за Босилеград су задовољавајући, тако да је његов допринос јачању инфраструктуре у овом јужном српском региону узет у обзир као незаобилазни параметар.

Иван Алексов међу својим страначким колегама ужива глас доброг стручњака и правог пријатеља, с којим је право задовољство сарађивати. Са рејтингом "народног човека" никада му није било тешко да у сурдуличком крају и у Босилеграду промовише идеје српских радикала из прве руке и на најпријемчивији начин. Као несумњиви просветни радник, своје васпитне склоности најбоље је показао на примеру сопствене породице, којом се може само дичити. Окружени љубављу и поштовањем, Алексови у Босилеграду, у правом значењу те речи, важе за симбол радикализма, отворених, срданих људи, спремних да се ухвате у коштац са свим животним не-

Иван Алексов: допринећемо развоју система телекомуникације

даћама и проблемима, а да се у добру не погорде.

На питање шта очекује од нове дужности, шта мисли да треба унапредити у области телекомуникација, Алексов каже:

"Нисам добио своје задужење у министарству, јер ће нас бити четворо помоћника. У зависности од тога на ком ћу се месту наћи, настојаћу, у сваком случају, да са стручним особљем, које затекнем на тим пословима, допринесемо развоју система телекомуникација".

ШАНСА ЗА СТРУЧНОСТ

Горан Андрејевић, помоћник савезног министра за саобраћај, рођен је 1967. године, живи и ради у Смедереву. По струци је дипломирани саобраћајни инжењер, запослен у чувеном смедеревском гиганту "Сартил". Андрејевићева супруга је пољопривредни техничар, члан Српске радикалне странке од дана када је у њу ушао и Андрејевић. Родитељи су тројице малолетних синова.

Овај млади стручњак, коме је тек тридест две године, свој политички избор нашао је у Српској радикалној странци 1996. године, где је изузетним залагањем у кратком року изабран за секретара месног одбора и члана Општинског одбора у родном граду. Члан је Извршног одбора странке, у чијем раду активно учествује.

Резултати које су смедеревски радикали постигли последњих година, нису проšli незапажено, а посебне заслуге за јачање и развој страначке инфраструктуре у овом граду имају Андрејевићи. Када је кадровска листа стигла у Смедереву, за попуња места после уласка у реконструисану Савезну владу, Горан је на њој без икаквих проблема и значајније конкуренције заслужио место једног од помоћника савезног министра за саобраћај.

Рама уз раме са својим исписником и страначким колегом, Златком Лебо-

Горан Андрејевић: наше учешће у Влади биће запажено

вићем, тридесетдвогодишњи Горан Андрејевић доказ је да Српска радикална странка располаже свежим и перспективним стручним кадром и да је спремна да преузме најодговорније државне послове. Она пружа шансу младим људима да се огледају у изузетно сложеним пословима локалне, републичке и савез-

не управе. Рецепт за подмлађивање државне администрације, којег се у својој кадровској политици држе српски радикали, наишао је на опште одобравање у родном граду Горана Андрејевића. Овакав потез централе, да унапреди њиховог суграђана, иначе узорног стручњака и породичног младог човека пред којим је тек живот и каријера, охрабрио је подједнако и Горанове исписнике, али и генерације његових родитеља.

Млади помоћник савезног министра за саобраћај дао је и своју прву изјаву:

"Очекујем да ћу на овом месту доследно спроводити страначку политику, програмска начела заштита у Програму и статуту Српске радикалне странке, која ми је и указала част и поверење за обављање овог одговорног и сложеног посла. Очекујем да ћу у техничком делу све оно што странка буде поставила пред мене обавити без већих тешкоћа, да ћу узвратити стручношћу и да ће наше учешће у реконструисаној Савезној влади бити приметно. Надам се да сарадња на релацији између Републичке и Савезне владе неће изостати, јер и лично познајем прилично својих колега запослених у Републичком министарству. Како би тек ових дана требало да ступимо на дужност, нисам у позицији да говорим детаљно о неким пројекцијама саобраћајне инфраструктуре, на којима би требало радити."

ЗА ЈАЧУ САВЕЗНУ ДРЖАВУ

Душко Секулић, помоћник савезног министра за унутрашње послове, рођен је пре 42 године, у Бијелом Пољу. Професионални је новинар, запослен као шеф информативне службе у Јавном предузећу "Железница" Црне Горе. Са супругом, која је по струци дипломирани правник и без запослења, и двојицом малолетних синова, живи у Подгорици.

Душко Секулић: њаш генерални циљ је јачање заједничке државе Србије и Црне Горе

У политичким превирањима почетком деведесетих, Секулић је опрезно напипавао терен за сопствене политичке одлуке и одређења. Под утицајем догађаја у Скупштини Црне Горе и свега онога што је пратило посете лидера српских радикала овој републици, Секулић је статус симпатизера променио у активног учесника у креирању нове политичке снаге на овим просторима.

Душко Секулић је члан Српске радикалне странке од 1994. године. Врло брзо је изабран за председника Општинског одбора странке за Подгорицу, потом и за председника Извршног одбора Српске радикалне странке за Црну Гору, потпредседника Извршног одбора странке за Србију и Црну Гору, члана Централне отаџбинске управе и Председничког колегијума странке.

Вишегодишњи страначки ради прегалаштво, бројне одговорне функције које обавља у Српској радикалној странци, брижљиво негујући "лучу српства" у атмосфери у којој би многи његови сународници најрадије били да је утасе, Секулић је у својој новој дужности успешно премостио јаз између својих жеља и планова своје политичке изабранице. Професионално, урођеним талентом обдарен радозналости, свој нови посао помоћника савезног министра за унутрашње послове, сматра тереном на коме ће се лако снаћи и пружити максимум. И да је бирао, како каже, не

би могао изабрати ресор који му више лежи и за који је заинтересованији. Посебно, у политичким околностима какве владају и у Црној Гори и у Савезној држави.

Колико је задовољан Секулић, толико је и странка сигурна да је своје поверење поклонила човеку који га неће проћердати, већ с пуном одговорношћу примити нову дужност. Уосталом, слоган српских радикала, који учествују у реконструисаној Савезној влади, јесте да сачувају образ и одговорним и марљивим радом покажу како своје обавезе виде и обављају кад им се укаже прилика да дођу до врха.

Душко Секулић не крије да с великим надама и очекивањима ступа на нову одговорну дужност.

"Генерални циљ свих чланова Савезне владе из редова Српске радикалне странке је да у својим министарствима и свим службама јачају савезну државу, односно заједничку државу Србије и Црне Горе.

Што се тиче Министарства унутрашњих послова, та служба би требало да буде много јача него што је сада, лишена многих ингеренција које су пренете на републичке органе унутрашњих послова. Ако ова држава крене неким бољим путем, а требало би, ту смо сви да на томе радимо, онда је циљ и Министарства унутрашњих послова да јача и добије много значајније интервенције и постане основна полута безбедности Савезне Републике Југославије, заједно са Војском.

ПЛУС ЗА ПРИВРЕДУ

Никола Јанковић, помоћник савезног министра за привреду, рођен је пре 50 година, тачније 1949. године, у Земуну. Дипломирао је немачки језик на Филолошког факултету у Београду. Једна од ужих специјалности му је и економија. Ожењен је, отац две кћерке.

Радну и професионалну каријеру Николе Јанковића карактерише оно што се уобичајеним жаргоном зове "осећај за бизнис". За собом има богато искуство у привреди. Био је запослен у "Галеници" и "Импи", које су некада важиле за веома успешне или фирме са будућношћу.

Са новим перспективама које су се указале приватном предузетништву либералнијом законском регулативом с почетка деведесетих, Никола Јанковић упловљава у авантуру звану "Зенит тред", тачније са више сувласника оснива приватно предузеће за пружање књиговодствених услуга.

На локалним изборима одржаним 1996. године у Србији, Јанковић је у екипи од 33 одборника Српске радикалне странке који ће у Земуну све своје политичке противнике потући до ногу и освојити апсолутну одборничку већину у Скупштини општине. Већ на конститутивној седници, одборничка група

којој припада указује му поверење и бира га за директора Културно-уметничког друштва "Бранко Радичевић", а као једног од потпредседника најјачег општинског одбора Српске радикалне странке у Србији, земунског, и за заме-

Никола Јанковић: нова искушења за успешног привредника

ника директора Дома спортова, омладине и пионира "Пинки", раме уз раме са Александром Вучићем.

Истовремено, Јанковић је бирао и за члана Земунске општинске владе, најјачег општинске управе у Србији, која је надалеко прославила "радикалско чудо".

Нови моменат у његовој политичкој и професионалној каријери наступио је пролећа 1998. године, оног часа када су српски радикали пристали на коалициону Владу народног јединства са Социјалистичком партијом Србије и Југословенском левицом и када је ресор главног и одговорног човека за информисање "додељен" дотадашњем успешном, младом директору земунског "Пинкија", Александру Вучићу. Вучића је на овој функцији наследио Никола Јанковић.

Ревитализујући део по део овог спорског, пословног и културног објекта, Јанковић је створио услове за процес његове приватизације.

После годину и по дана директоровања, странка је овог вистреног привредника ставила пред ново искушење. Један од помоћника савезног министра за привреду, у овом осетљивом ресору добио је праву шансу да демонстрира сва своја умећа.

Весна Арсић
Жана Живаљевић

НЕКА НАЈБОЉИ ПОБЕДИ

За предстојеће изборе неопходна темељита, тромесечна кампања. Опозиција више воли параде, избегава сваки јавни дијалог с властима. Пропорционални изборни систем најподеснији за савезне и републичке, а једнокружни – већински за локалне изборе. Неприродно је и нездрав да у Србији делује 170 регистрованих странака. Рад и резултати – најбоља препорука бирачима

Водитељ: Поштовани гледаоци добро вече. Наш вечерашњи гост је др Војислав Шешељ, а разговараћемо о односу позиције и опозиције.

Међутим, опозиција се веома тешко договарала, али је за округлим столом ипак утемељено неких осам захтева који представљају испуњење тих услова, а тог истог дана, прошлог четвртка, јавио се и Војислав Шешељ, председник Српске радикалне странке и потпредседник Владе Србије и рекао да је његова странка спремна за разговор са опозицијом. Вероватно да то представља неку индикацију расположења у владајућој коалицији у српској влади.

Ево, вечерас ћемо да чујемо господина Шешеља, питамо га одмах - Могу ли се опозиција и позиција договорити?

Др Шешељ: Мислим да могу, али не знам да ли ће се договорити. Ми смо већ неколико пута као Влада народног јединства нудили опозиционим странкама и разговоре о разним питањима, отварали дискусију у Народној скупштини и у Савезној скупштини. Ми већ неколико пута покушавамо да водимо дијалог са опозиционим странкама о новом Закону о локалној самоуправи нпр.

Летос је два пута председник, тј. потпредседник Владе, Ратко Марковић, са министром за локалну самоуправу Гор-

даном Поп-Лазин заказивао састанак шефовима посланичких група у Републичкој скупштини да би се расправила та питања. Тај Закон о локалној самоуправи ми припремамо већ годину и по дана. Опозиционе странке одбијају да о томе разговарају, и ни један председник опозиционе странке није дошао на састанак. Ми смо непрекидно пружали руку да водимо дијалог.

Опозиционе странке нису прихватиле. Летос су биле у неком еуфоричном расположењу. Вероватно су очекивале да могу уличним методама да освоје власт. Сад је дошло до неког трежњења, схватају да то нису у стању да ураде. Ве-

Заобилазним путем до власти: опозиција није спремна за изборе

роватно су своју шансу осетили у тренутку када су српски радикали поднели оставку на места у Влади Србије. Ваљда су мислили да ће се створити услови за хаос у Србији и да се у мутном може много тога уловити.

Међутим ствари су се битно промениле. Увек смо за дијалог. То није ствар само Српске радикалне странке него и наших коалиционих партнера. И, да видимо о чему дијалог, на пример - хоћемо ли превремене изборе, или ћемо чекати редовне изборне термине.

Персоне нон грата у Србији: контролори ОЕБС-а "прославили" су се на изборима у Републици Српској

Три месеца за предизборну кампању

Водитељ: Можемо ли то сада одмах да апсолвирамо - колики је рок од заказивања избора, до 60 дана?

Др Шешељ: Мислим да треба дати три месеца, 90 дана, да имамо једну темељиту предизборну кампању. Мислим да треба да буде минимално 60 дана, најмање два месеца, али да би оптимално било 90 дана, да се могу све предизборне радње обавити, да свако има довољно времена за комплетну предизборну кампању.

Водитељ: Док се договоре услови, док се постигне некакав консензус између опозиције и власти, ако је уопште могуће да се постигне, а то ће такође тражити време, што значи да избори падају у следећу годину.

Др Шешељ: Ми имамо редовне изборе следеће године - савезне и локалне. То већ не би били ванредни избори, то не би били превремени избори. Када год се следеће године закажу локални и савезни избори они су редовни. Прошли пут су били, ако ме сећање добро служи, 2. новембра.

Ако се закажу и на пролеће, очигледно је да пре пролеће неће бити избора,

јер још никакав дијалог није ни почео нити се неки посебно озбиљан захтев поставља. Ми никакав захтев нисмо добили као владајућа странка да се иде на превремене изборе, ни један једини.

Опозиција би хлеба без мотике

Водитељ: Мислите ли да је опозицији у интересу да одуговлачи са тим?

Др Шешељ: Не. Мислим да нису спремни да сада изађу на изборе. Захтеве не постављају. Они би хтели нешто заоби-

лазним путем да постигну, да им се преда власт, да постигну неке ...

Протестима одзвонило

Водитељ: Чини ми се да је то разрешено, у недељу је била седница Главног одбора ДС, после које је речено да протести више нису са захтевом да Милошевић оде него са захтевом да се иде на изборе.

Др Шешељ: Зато што су им пропали ти протести, видели сте шта су Ђинђићу и кампањи урадили неко вече када је прослављан добар резултат утакмице наше репрезентације са Хрватском, када су их једноставно људи најурили са бине конзервама од пива итд. Не може, нису успели да анимирају људе. Неће нико озбиљан да иде за њима. Свесни су тога. У паници су.

Видели сте, до јуче су се спремали да крену у Луксембург на ову конференцију, а онда су неки отишли а неки одустали. Не знају више шта да раде. Понижавају их западне силе којима служе. До краја их, грозно понижавају. У толиком су хаосу да би желели што касније да се избори одрже. Међутим, нема куд касније од следеће године. Следеће године избора мора бити.

Ко се зиме боји још...

Водитељ: Да ли то значи да Војислав Шешељ пожурује опозицију?

Др Шешељ: Не пожурујем их. Они вероватно очекују да ми нећемо моћи да испливамо из ове зиме, да нећемо имати струје, да неће бити нафте, гаса итд. Ту се грдно варају. Огромне смо напоре уложили и успели смо, струје ће бити. Неће бити у тој мери да могу људи да се греју на струју. Дакле, могућа су хаваријска оштећења, ако дође до претеране потрошње, али струје ће бити. Струје ће бити скоро колико је било прошле године.

Водитељ: Добро, електричне нису оштећене. Оне ће радити нормално, осим Косовских.

Др Шешељ: Поправили смо преносну мрежу. Погађана нас то што су избачене из строја Косовске термоелектране, а појављује се још један проблем. Наша мрежа далековода прелази преко подручја Косова и Метохије. Струја чак и за Црну Гору из Србије иде преко Косова и Метохије.

Ми не можемо да избацимо тај део из система, а појављују се проблем немогућности наплате. Струја се троши а нико ништа не плаћа. Постоји чак и опасност да један део струје извозе преко Албаније.

Водитељ: То није велика опасност у односу на претходно стање, јер они нису плаћали ни раније.

Др Шешељ: Струју су морали да плаћају. Углавном су струју плаћали. Струја се исклучи ономе ко не плати. Нису плаћали комуналне, а струју су морали да плате. Е, сад је то један проблем и ми трагамо за решењем. Струје ће бити довољно.

Видите, ипак успевамо, обнављамо земљу, радимо на све стране, поправљамо путеве, мостове, железничке пруге, станове. Поштујемо рокове, тако да ако на то опозиционе странке рачунају, рачуница им је врло - врло лоша. Али, оне избегавају дијалог. Ми смо присталице дијалога а они беже од дијалога. Они највише воле да воде дијалог ако направе наше лутке па их донесу на Трг Републике у Београд и онда говоре шта им је воља а те лутке не проговарају ништа у своју одбрану.

Они су присталице таквог дијалога. Ево, зашто да немамо директне телевизијске преносе, панел дискусије у Републичкој скупштини, с директним телевизијским преносом. Панел расправе у Савезној скупштини с директним телевизијским преносом. Ми хоћемо да разговарамо само са парламентарним странкама.

На републичком нивоу то су СПО, Савез војвођанских Мађара и још две - три мале странке. На савезном нивоу то је СПО, Демократска странка и Демократска странка Србије и Демократски центар. Можда има још некога, Коалиција Војводине на пример.

Дакле, са парламентарним странкама хоћемо дијалог, а са овомбулументом, с баннибозлуком који никада ништа у

политички не може ни да постигне, само диже дреку и галаму, немамо о чему да разговарамо...

Ђинђићева булумента

Водитељ: ...добро, али ту је већ нађено решење, имајући увиду Савез за промене, неко ко је парламентарна странка представљаће све остале па се...

Др Шешељ: То је друга ствар, али ја не могу чудом да се начудим ни том Ђинђићу што вуче ту булументу за собом. Сутра, иако освоји неколико посланичких мандата мора са њима да дели. Шта ради од своје странке?

Изборни услови

Водитељ: Поштовани гледаоци, чули сте у уводу шта господин Шешељ мисли о предстојећим изборима и предизборним расположењима. Пожурите са питањима, којих већ има много, па да се позабавимо тим изборним условима. Опозиција је дефинисала на том заједничком састанку на округлом столу са 21 учесником из различитих странака и коалиција, основне захтеве, с тим што се ти захтеви сада разрађују и идеја је да до следећег четвртка неки од њих буду дефинисани.

Најпре, инсистира се на пропорционалним изборима на свим нивоима. Била је дилема пропорционални или већински, значи пропорционално - сви нивои, ревизија бирачких спискова, потпуна контрола са страним посматрачима, не контролорима и прављење нових комисија.

Др Шешељ: Да идемо један по један. Што се тиче пропорционалних избора они су већ присутни на савезном и републичком нивоу. Имамо чисто пропорционални изборни систем, са више изборних јединица.

Мислим да је добро више изборних јединица. Можда имамо превише изборних јединица па би евентуално њихов број могли да мењамо ако се тако договоримо, а још се нисмо ни договорали и о томе расправљали. Зашто треба више изборних јединица? Зато што велике политичке партије увек имају проблема око састављања листа кандидата. Шта мислите сад - Српска радикална странка прави своју листу кандидата.

Ми никада из Београда нисмо слали кандидате у унутрашњост да буду на челу листе. То су друге странке радиле. И, сад треба да ставимо људе из Београда, из Ниша, из Новог Сада, Лесковца, Врања, Крушевца, Крагујевца, како ту направити редослед. Ту смо на тешким мукама. Када је више изборних јединица онда је много лакше. У Нишкој изборној јединици састану се сви наши активисти са подручја те изборне јединице и направе листу. У Лесковцу исто тако, у Београду исто тако. У Београду су четири изборне јединице. То нам је много лакше.

Оне странке које имају веома мало чланова и чије је чланство концентрисано само на Београд попут Грађанског

савеза и сличних, њима је то најлакше. Све послове заврше у Београду и онда рачунају - добиће и неки глас у унутрашњости. Е, ту се грдно варају. Ту постоји цензус од 5%. Тамо где имају неко упориште лакше је да тај цензус пређу него када се њихови гласови распостру на целој територији Србије. Ту је онда у највећој опасности Савез војвођанских Мађара, пошто Мађара има до 3% у Србији, и онда не могу да пређу тај цензус. Ако је то намера ове опозиције онда ми то можемо да прихватимо.

Ми не бежимо ни од једне варијанте пропорционалног система, о свакој можемо да разговарамо. Око које ћемо се усагласити то остаје да се види. Не прихватамо ниједан ултиматум опозиционих странака. Што се тиче локалних избора много је паметније да задржимо већински систем, јер је наше искуство

Александар Вучић: Закон о информисању кажњава само клевету

показало, иако смо и ми радикали у принципу за пропорционалне на свим нивоима, овде би направиле један изузетак јер је досадашње искуство показало да грађани када гласају на локалном нивоу желе да се одреде и по питању личности самог кандидата, кандидата њихове улице, парка, њихове месне заједнице, како се то раније звало, њиховог села.

Пропорционална листа на локалном нивоу сувише обезбичује те кандидате. Ту се гласа искључиво за странку. Имаме само страначке активисте и ништа више. Када имамо листе кандидата за републичке и савезне посланике и наши активисти су већ много познати у јавности. Српска радикална странка има 30, 40, 50 врло познатих људи.

Чим се његово име спомене, ви му видите лик, знате да је активиста Српске радикалне странке, да је савезни или републички посланик, или министар, или заменик министра и тд.

На локалном нивоу нема толиког степена препознатљивости на целој листи кандидата у једној општини и зато се то распостре на већи број локалних средина и у свакој локалној средини истичемо по једног кандидата. Оно што ми сматрамо да би било добро је да избегнемо други изборни круг. Ту се више не гласа према афинитетима те врсте. Ми сматрамо да би једнокружни - већински био најбољи.

Ако неке странке иду у коалицију све су у предности и оне иду у коалицију. Нису у предности што се тиче српских радикала, јер ми до сада нисмо имали никакве предизборне коалиције. Да

ћемо их икада имати - то је већ друге питање. Какав ћемо имати изборни систем на локалном нивоу то ће бити решено доношењем новог Закона о локалном самоуправи.

Водитељ: Зар се у том случају не могло десити да неко са 15 или 20% гласова постане одборник, уколико се гласа само у једном кругу. Значи, једнокружни већински систем.

Др Шешељ: Може да се деси, али зашто да се то не деси. То се дешава у свим цивилизованим државама. У Француској се дешава да неко постане посланик са 20 - 30 гласова у ... изборној јединици.

Водитељ: Није реч о томе да ли тог негде још има него да ли је то добро.

Др Шешељ: Мислим да је добро. То где има велики број кандидата логи-

политици не може ни да постигне, само диже дреку и галаму, немамо о чему да разговарамо...

Ђинђићева булумента

Водитељ: ...добро, али ту је већ нађе-но решење, имајући увиду Савез за промене, неко ко је парламентарна странка представљаће све остале па се...

Др Шешељ: То је друга ствар, али ја не могу чудом да се начудим ни том Ђинђићу што вуче ту булументу за собом. Сутра, иако освоји неколико посланичких мандата мора са њима да дели. Шта ради од своје странке?

Изборни услови

Водитељ: Поштовани гледаоци, чули сте у уводу шта господин Шешељ мисли о предстојећим изборима и предизборним расположењима. Пожурите са питањима, којих већ има много, па да се позабавимо тим изборним условима. Опозиција је дефинисала на том заједничком састанку на округлом столу са 21 учесником из различитих странака и коалиција, основне захтеве, с тим што се ти захтеви сада разрађују и идеја је да до следећег четвртка неки од њих буду дефинисани.

Најпре, инсистира се на пропорционалним изборима на свим нивоима. Била је дилема пропорционални или већински, значи пропорционално - сви нивои, ревизија бирачких спискова, потпуна контрола са страним посматрачима, не контролорима и прављење нових комисија.

Др Шешељ: Да идемо један по један. Што се тиче пропорционалних избора они су већ присутни на савезном и републичком нивоу. Имамо чисто пропорционални изборни систем, са више изборних јединица.

Мислим да је добро више изборних јединица. Можда имамо превише изборних јединица па би евентуално њихов број могли да мењамо ако се тако договоримо, а још се нисмо ни договорали и о томе расправљали. Зашто треба више изборних јединица? Зато што велике политичке партије увек имају проблема око састављања листа кандидата. Шта мислите сад - Српска радикална странка прави своју листу кандидата.

Ми никада из Београда нисмо слали кандидате у унутрашњост да буду на челу листе. То су друге странке радиле. И, сад треба да ставимо људе из Београда, из Ниша, из Новог Сада, Лесковца, Врања, Крушевца, Крагујевца, како ту направити редослед. Ту смо на тешким мукама. Када је више изборних јединица онда је много лакше. У Нишкој изборној јединици састану се сви наши активисти са подручја те изборне јединице и направе листу. У Лесковцу исто тако, у Београду исто тако. У Београду су четири изборне јединице. То нам је много лакше.

Оне странке које имају веома мало чланова и чије је чланство концентрисано само на Београд попут Грађанског

савеза и сличних, њима је то најлакше. Све послове заврше у Београду и онда рачунају - добиће и неки глас у унутрашњости. Е, ту се грдно варају. Ту постоји цензус од 5%. Тамо где имају неко упориште лакше је да тај цензус пређу него када се њихови гласови распостру на целој територији Србије. Ту је онда у највећој опасности Савез војвођанских Мађара, пошто Мађара има до 3% у Србији, и онда не могу да пређу тај цензус. Ако је то намера ове опозиције онда ми то можемо да прихватимо.

Ми не бежимо ни од једне варијанте пропорционалног система, о свакој можемо да разговарамо. Око које ћемо се усагласити то остаје да се види. Не прихватамо ниједан ултиматум опозиционих странака. Што се тиче локалних избора много је паметније да задржимо већински систем, јер је наше искуство

Чим се његово име спомене, ви му видите лик, знате да је активиста Српске радикалне странке, да је савезни или републички посланик, или министар, или заменик министра и тд.

На локалном нивоу нема толиког степена препознатљивости на целој листи кандидата у једној општини и зато се то распостре на већи број локалних средина и у свакој локалној средини истичемо по једног кандидата. Оно што ми сматрамо да би било добро је да избегнемо други изборни круг. Ту се више не гласа према афинитетима те врсте. Ми сматрамо да би једнокружни - већински био најбољи.

Ако неке странке иду у коалицију оне су у предности и оне иду у коалицију. Нису у предности што се тиче српских радикала, јер ми до сада нисмо имали никакве предизборне коалиције. Да ли

Александар Вучић: Закон о информисању кажњава само клевету

показало, иако смо и ми радикали у принципу за пропорционалне на свим нивоима, овде би направиле један изузетак јер је досадашње искуство показало да грађани када гласају на локалном нивоу желе да се одреде и по питању личности самог кандидата, кандидата њихове улице, парка, њихове месне заједнице, како се то раније звало, њиховог села.

Пропорционална листа на локалном нивоу сувише обезбичује те кандидате. Ту се гласа искључиво за странку. Имате само страначке активисте и ништа више. Када имамо листе кандидата за републичке и савезне посланике и наши активисти су већ много познати у јавности. Српска радикална странка има 30, 40, 50 врло познатих људи.

ћемо их икада имати - то је већ другог питање. Какав ћемо имати изборни систем на локалном нивоу то ће бити решено доношењем новог Закона о локалној самоуправи.

Водитељ: Зар се у том случају не могло десити да неко са 15 или 20% гласова постане одборник, уколико се гласа само у једном кругу. Значи, једнокружни већински систем.

Др Шешељ: Може да се деси, али зашто да се то не деси. То се дешава у свим цивилизованим државама. У Француској се дешава да неко постане посланик са 20 - 30 гласова у ... изборној јединици.

Водитељ: Није реч о томе да ли тог негде још има него да ли је то добро.

Др Шешељ: Мислим да је добро. Тамо где има велики број кандидата логично

но је да онај ко има бар један глас више од осталих буде изабран. Није добро то када се између два изборна циклуса, односно између првог и другог круга врше неке међустраничне погодбе - ти неш мени ово, ја ћу теби ово, па се према томе захтева опредељење грађана у другом кругу. То је оно што није добро. Јер, ту се онда губи личност кандидата, а неки други мотив излази у први план. Овако имамо чисту ситуацију.

Ево, нека се све опозиционе странке удруже, што се боје тога. И Савез за промену и СПО, и све остале, па нека иду са заједничким кандидатима. Ако се ми радикали тога не бојимо што би се они бојали. Ми смо у најгорој ситуацији били 1996. године. Сви медији су извикали левичарску коалицију као најснажнију и Коалицију заједно. Ми смо се нашли у једном жрвњу, још смо били под медијском блокадом, темељитом медијском блокадом, па смо ипак испливали и за једну трећину повећали број гласова у односу на претходне изборе. Ако се ми тога не бојимо зашто би се бојале друге странке.

Имамо чисту ситуацију и само један круг. У другом кругу има проблема и са одзивом. Неупоредиво је мање људи спремно да изађе у другом изборном кругу и гласа него у првом. Досадашње искуство и о томе сведочи. Имамо конкретне податке. Објавили смо их. Завод за статистику је то објавио. Може све да се види.

Бирачки спискови

Водитељ: Други захтев је - ревизија бирачких спискова. Много људи пита да ли сада ова шетња полиције по кућама има везе са тим процесом.

Др Шешел: То није замишљено у функцији сређивања бирачких спискова, али лично мислим да те бирачке спискове треба темељито средити и то подржавати. Слажемо се са тим захтевом. Треба што пре средити бирачке спискове и не треба да заказујемо изборе док се они не среде. Ја бих на крају крајева и објавио све бирачке спискове. То је мало скупо али бих ја и то урадио. Тако може свако то да провери.

Што се тиче ове акције полиције, она је више оријентисана на подизање степена безбедности у нашој земљи, јер заиста велики број људи не живи пријављен на својим адресама. Полиција има много муке да нађе неке људе, поготову починиоце кривичних дела. Иначе ми смо под толиким притиском са Запада и под толиким дејством страних обавештајних служби да морамо темељитије мере контроле да спроведемо.

Старе и нове, отворене и затворене границе

Водитељ: Има ли то везе и са отвореношћу граница на југу?

Др Шешел: Та граница на југу није баш тако отворена. Ми је контролишемо поприлично, али морамо водити рачуна, ово подручје које је под контролом

НАТО-а, подручје Косова и Метохије сада представља један додатан фактор...

Водитељ: На то сам мислио.

Др Шешел: Али, то није граница. Извините ја то никада нећу признати као границу. Али, ми ту морамо имати јаче полицијске контроле и морамо све мере предузети да смањимо ризик у унутрашњости Србије од било каквих субверзивних дејстава са Запада.

Ових политичких субверзивних дејстава се не бојим, ово што ради Савез за промену и сличне странке. Али, постоје, и са тим су у вези, много опасније врсте, оне које прерастају у диверзију.

Изборне комисије

Водитељ: Да, захтев за ревизију спискова очито није споран. Избор нових комисија - ту се мисли на стални састав комисија, који траје четири године, уколико избори пређу у следећу годину онда је то нормална ствар.

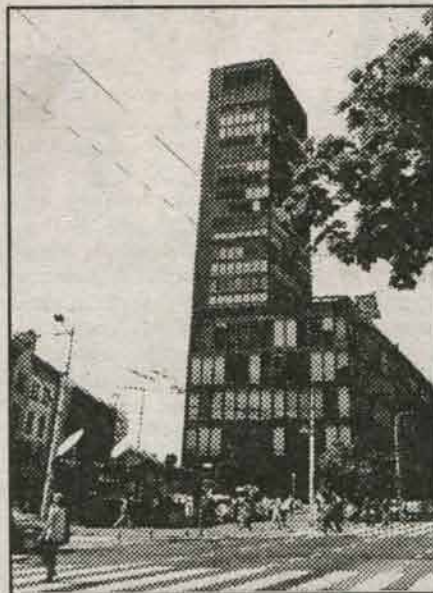
Др Шешел: Мандат тих комисија је четири године. Те четири године се навршавају, у зависности од тога у којој години су избори тих комисија урађени, али и то можемо постићи договором. То такође не сме да буде никакав проблем, стални састав изборних комисија у складу са Законом, а можемо и да га променимо и да још већу транспарентност обезбедимо и да све озбиљне странке свуда буду присутне, и у сталном саставу.

Водитељ: Може ли се постићи да у тим комисијама заиста буду нестранчки људи како је то предвиђено Законом?

Др Шешел: Закон није предвидео да то буду нестраначки људи.

Водитељ: Може ли се онда десити да сви буду из странака?

Др Шешел: Е, али не треба да буду ни сви из странака. То треба да буду људи који имају висок морални интегритет. Да ти људи обаве тај посао како треба.

"Студио Б": забрана о реемитовању програма страних радио и ТВ станица, неће бити укинута

Ми једину контролу можемо постићи ако једни друге контролишемо.

Дакле, ако је то све пред нама присутно, транспарентно, ако сви имамо у виду све што се ради. То је једини облик озбиљне контроле. Нема те ванстраначке личности у коју ћете имати толико поверења да јој можете дати да сав посао сама обави без икакве контроле. И, шта то значи да ли је неко страначка или ванстраначка личност.

Из досадашњег искуства знамо да су се те формално ванстраначке личности више субјективно понашале него неке изразито страначке у погледу поштовања основних изборних правила, прописана, објективности, непристрасности и слично.

Висок морални интегритет за чланове комисија

Водитељ: Када је реч о посматрачима и контроли, о посматрачима из иностранства знам да сте врло чврстих ставова, ОЕБС не може да буде никаква контрола овде.

Др Шешел: Не може да буде контрола. Могу да буду посматрачи из било које земље, никоме нећемо правити сметњу. Дакле, да присуствују свим изборним радњама, да су увек присутни али не могу они да одлучују. Знате шта је ОЕБС радио у Босни и Херцеговини, у Републици Српској. Нећемо ваљда тај хаос да нам праве и овде у Србији.

Страни посматрачи неће одлучивати

Водитељ: Јесте, зато сам и скренуо пажњу гледаоцима да је захтев опозиције био да то буду страни посматрачи...

Др Шешел: Страни посматрачи могу доћи из било које земље у неограниченом броју. Нека их привлаче опозиционе странке из које год хоће земље, никоме нећемо правити сметњу. Али, они су посматрачи, који могу да јавно говоре о ономе што су посматрали и што су опазили, али не да они одлучују да ли је нешто исправно или не. Нико споља не може ништа да одлучује у нашој земљи.

Закон о информисању, три у оку опозиције

Водитељ: Један од захтева је укидање Закона о информисању, под 5, па затим...

Др Шешел: Да видимо зашто да се укида Закон о информисању, шта је то што је проблематично у Закону о информисању. То би требало да образложе. Проблематичне су до сада биле две ставке из тог Закона. Прво, забрана да се преко наших медија реемитују програми шпијунских радио и ТВ станица.

Ту забрану никада нећемо укинути. Да се реемитује Глас Америке, Дојчевеле, Слободна Европа, Франсинтернационал, ББЦ и тд. То су шпијунски програми. Владе дотичних земаља финан-

сирају такве станице да би водиле анти-српску пропаганду. Не могу да се емитују по нашим медијима.

Што се тиче другог проблема на који су указивале опозиционе странке, тај закон функционише. Закон је подигао степен личне сигурности грађана у погледу опасности да грађане неко клевете ни криве ни дужне. Тај закон кажњава само клевету, и ништа више. Ви можете да нападате колико желите политичаре, да критикујете политичаре. Да ли неко од нас бежи од те критике. Али, не смете да клеветате.

Не смете да објавите преко ваше телевизије да сам ја нпр. заклао жену Слободана Јовића, као што је својевремено писао "Дневни телеграф" и још неки недељни листови ако немате доказа да сам је заиста заклао. Само смо сузбили клевету. Клевета је сада много мање у медијима него што их је било пре тог закона. Шта је још проблематично и закону?

Изборни закони без мрље

Висина новчаних казни. Онај ко је спреман за клевету нека и плати високу казну. Додуше у међувремену смо имали инфлацију па је та казна поприлично обезвређена. Шта је проблем онда? Да ли ви знате шта је онда проблем у том закону?

Водитељ: То када би заменили улоге, али добро ово је ваш став о закону. Да видимо шта још имамо на тој листи - међународна правила на изборима, дак-

ле медији, медијска изборна кампања, медијски савет који би надгледао...

Др Шешељ: То смо имали. Ако се сећате, ми, радикали, били смо незадовољни радом те комисије за медије, па је наш представник поднео оставку на прошлој предизборној кампањи. То смо имали. Треба да узмемо све наше изборне законе. Да погледамо шта је у њима добро а шта лоше. Изборни закони су солидни и добри, али да видимо где нису добро примењивани. Да погледамо те комисије за медије, тамо заиста нису добро примењивани раније, да видимо шта је спорно и да то рашчистимо и да поправимо.

Шта значи то - међународна правила. Где су пописана та међународна правила. Нигде нису пописана. Не постоји ...

Водитељ: Вероватно се мисли на већ усвојене стандарде који ...

Др Шешељ: Сви ти стандарди су присутни у нашим законима. Ми на те законе никакве приговоре нисмо имали, никакве озбиљне приговоре у земљи. Озбиљним приговорима сматрам само оне приговоре који су конкретни. Нисмо имали ни из иностранства озбиљне приговоре на те законе.

Видите на прошлим изборима ми смо имали проблема само на подручју Косова и Метохије. Тада је Српска радикална странка била опозициона странка, и све опозиционе странке су само то питање потенцирале. У другим деловима Србије неких значајнијих проблема није било. Било је с времена на време на разним местима, али неких значајнијих, улечат-

љивих, упадљивих не. Проблематизовали смо само изборни процес на Косову и Метохији.

Поплава политичких странака

Водитељ: Остаје још Закон о политичким партијама и Закон о финансирању политичких партија.

Др Шешељ: Што се тиче Српске радикалне странке, ми се одавно залажемо да се усвоји ригорознији модел закона о политичким партијама, да не буде довољно само 100 потписа да било ко региструје политичку странку, као што је сада случај. Ми смо за то да буде неколико хиљада, можда 10 хиљада потписа или да се uvede неки други критеријум, да би се смањило број политичких партија. Ми имамо претерано велики број странака, преко 150, можда и 170 странака.

То је нездраво. То је неприродно. Седам или осам странака - то је озбиљно. Што се тиче финансирања, постоји Закон о финансирању политичких партија и тај закон није лош, али финансирају се само парламентарне странке. Са 83 посланика у Народној скупштини Републике Српске, Српска радикална странка месечно прима нешто око 140 хиљада динара. То није мало. Ми тиме покривамо основне страначке трошкове и то успешно.

Немамо довољно за страначку пропаганду и то покривамо онда из спонзорства, чланарине итд, поготову из штамп-

Десет хиљада потписа за странку: радикали се залажу за ригорознији модел Закона о политичким партијама

пања наших новина. То је највећа ставка у нашој странци, али ове основне страначке потребе, целе странке ми задовољавамо износом који добијамо од државе. Наравно, СПО добија скоро упола мање, имају и мање посланика. Леви блок има нешто више, заједно, ове две странке, јер имају више посланика.

Све парламентарне странке примају тај новац од државе. На савезном нивоу није решено питање финансирања политичких странака и мислим да би се у што скорије време то морало решити. Али, да и то не буду неки претерано велики износи, него скромни. Ви имате хиљаду динара по посланику месечно, што није мали износ. Овде има скоро две хиљаде динара по посланику.

То није мали износ. С тим износом се нешто може постићи. Не може се разбапивати новац, не могу се неке мегаломанске амбиције задовољити, не може бити довољно тог новца да иде по приватним ценовима, као када Американци дају 100 милиона долара. Ми смо земаља у економској кризи, социјалној бедности и ми не можемо ићи са већим новчаним износом. За предизборну кампању, ако донесемо нови закон о политичким странкама и елиминишемо те минијатурне политичке странке, које увек доста новца одуку, постоје неки људи у Србији који већ организују вештачке странке само за изборе да би дошли до тог новца, јер се један део новца даје пре избора, а други после избора на основу резултата, пола новца се распоређује пре избора а пола после избора, то би биле солидне суме када не би било тих минијатурних странака.

Знам за случај неког Сакића из Крушевца, који је свог оца, мајку, жену, децу, пријатеље, комшије окупио у некој малој минијатурној политичкој странци да се кандидује на свим изборима и узме тај новац. То је прошлог пута било негде око 40 хиљада динара по учеснику на избору, кад се испуне услови. То није мало када то добије један човек. То је прошлог пута било богами поприлично.

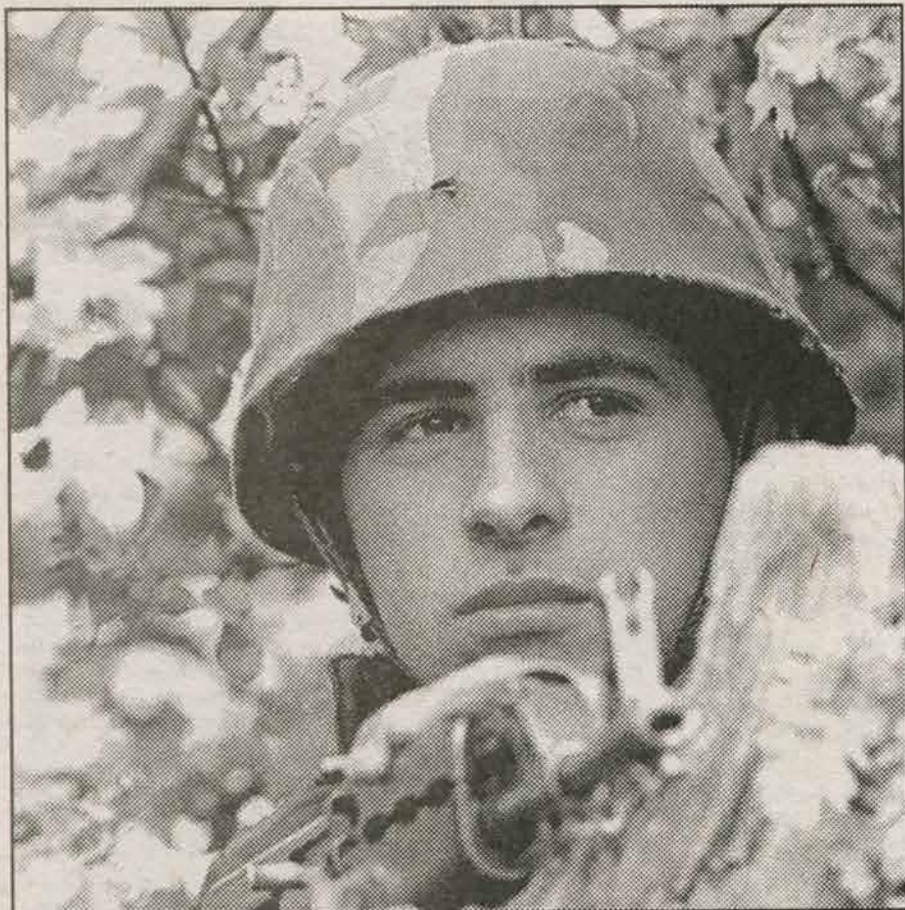
Водитељ: У принципу ви сте за заостравање тих услова.

Др Шешељ: Око осам до десет хиљада марака је то било.

Власт за дијалог пред ТВ камерама

Водитељ: Да ли се може очекивати да у неком блиском периоду Српска радикална странка и њени коалициони партнери еволуално направе своју стратегију о разговорима са опозицијом везану за изборе.

Др Шешељ: Нећемо ми правити никакву заједничку стратегију. Наше странке ће независно једна од друге приступити том дијалогу. То је договорено на панел расправи итд. Начелно имамо заједнички став да пристајемо на дијалог, да желимо дијалог. Спремни смо и о томе смо се договорили да опозиционим странкама понудимо дијалог пред телевизијским камерама, у Народној

Одбранио част српског оружја: Резолуцијом број 1244 Савета безбедности, предвиђен повратак дела војске и полиције на Косово и Метохију

скупштини Србије, као и у Савезној. На то смо спремни. Да говоримо о свим проблемима.

Питања "обичног" народа

Водитељ: То је нешто што је вредело чути. Ви знате да смо на ваш захтев да учествујете у расправи ми одговорили тако што смо Вам понудили да одговорите на конкретна питања. Ви сте одговорили на та питања, ја сам одвојио нека интересантна, а сада ћете, пошто смо прошлог пута извукли једног добитника, извући другог да знамо ко ће 26. октобра учествовати у расправи у овом студију - из редова гледалаца кажу - хоћемо обичан народ.

Ми не знамо ко је обичан народ - ово је једна од варијанти, да до тог обичног народа дођемо. Питање је било - како презимити зиму. Ракић Александар каже - методом хибернације, снижавањем температуре врло се успорава метаболизам, што раде неке дивље животиње, а у томе нам може помоћи "наша врхунска медицина" како бисмо смањили потребу за храном да бисмо помогли нашим врхунским бизнисменима да се још више богате.

Шта мислите, да ли би нас пробудили у пролеће? Ево, један гледалац каже овако како презимити зиму - прво, грејање на гас, добија се од пасуља званог "нобеловац". Друго, храна, бели хлеб из Белорусије, пиринач из Северне Кореје, шећер са Кубе, уље моторно, има га

колико хоћете, домаће и страно, млеко из Нишке млекаре по један литар на 100 становника, асоцијација "100 на једног" из 1941. године, обућа и одећа, бувљак брата, а лекови бугарски на пијацима.

Још каже - ММ, није Мирко Марјановић, сачувај ме Боже, али је рецепт његов, ПС - нисам дао податке о себи, јер немам намеру да се кандидујем на изборима, зато што ће гласове опет сигурно да броје бата Бане пекар и њему слични. То су нишке трауме. Како презимити, кажу - у овим питањима ТВ 5 возила националне безбедности, јер је владама западних земаља открила тајну да се нисмо успешно припремили за долазак наредне зиме, зар ТВ 5 не зна да је зима рушилачки настројен плаћеник неких западних сила итд.

Ово није могло да промаши, а сигурно има још оваквих одговора, рећи ћу вам само - данас у условима несташице свега и свачега, хране, уља, шећера, меса, струје, огрева, као и личне имовинске несигурности од криминала, корупције, крађе једино нас може спасити љубав, значи презимити зиму у кревету, и наведен је низ варијанти.

Претпостављам да је Ниш доста обавештен град дакле мање-више познато вам је, то шаље Драгољуб, а нећу рећи презиме да га жена не пита где је све то прочитао. Има и оних кратких одговора. Рећимо на питање како презимити зиму гледалац Тодоровић одговара - у шетњи од митинга до народне кухиње у оделима Зекетра. То је ово што ја но-

сим. Нисам то иницирао, али гледалац је то тако видео.

Други каже - одлутати у топлије крајеве, Хаваје, Балеаре, Топоницу (то је једна ментална медицинска установа). Ево карикатуре - режући балван који се зове режи-М... Не смем да мислим шта то значи. Има и малих рецитација: шта то радиш лепа Маро? Плетем, узем и у хладном стану се тресем. Има још зима као зима, а народ рума има.

Презимиће овај народ од Владимирних хладних обећања и топлих српских обећања. Богољуб Антанасијевић цела песма - нема бежања од смрзавања, нема ни страха, вође ће забранити долазак непријатељске зиме, тако ће на трговима милиони сиромаша поново клицати његово слободарско име итд.

Хваларежији што ми је помогла. Гледалац Павловић Слободан је био врло децидиран, каже - предлажем да Скупштина Републике једногласно донесе закон о забрани доласка зиме. Јавио се и један Веселин Николић, још 8, када нисмо знали ко ће бити гост, из Јована Скерлића 3, који каже - питајте Шешеља, он све зна.

Др Шешељ: Ја заиста све знам.

Бонови за струју, појас за спасавање

Водитељ: Реч је о томе како да презимимо ову зиму.

Др Шешељ: Презимићемо ми ову зиму зато што ћемо имати довољно хране, довољно струје и то је најважније. Имаћемо и мазута за грејање и ...

Водитељ: То - довољно струје, то је мало релативно.

Др Шешељ: Неће је бити довољно за грејање, али ћемо имати мазута, гаса, а направили смо и један врло добар потез, исплатили смо три заостале пензије у боновима за струју, уз могућност да се набави и огрев тим боном, с тим што су нас минирале неке фирме које се баве трговином угљем и "Србија шуме" се нису баш у неким местима понеле добро, негде су нудиле дрво лошијег квалитета, али нас је то мотивисало да управо радимо и на промени Закона о јавним предузећима.

Ми ћемо завести много строжију контролу у јавним предузећима да нам се убудуће не би те ствари понављале. Што се тиче електропривреде, она је заиста пружила све од себе у овим тешким околностима и струје ће бити, а обезбедили смо и оне грађане којима је сигурно најтеже, јер углавном не могу сами да се

додатно сналазе да понешто још зараде мимо основних примања, а то су пензионери.

Скинули смо им један велики терет са грбаче. У прво време нас је опозиција дочекала онако на нож, напала због те мере, међутим ми видимо да је више од 95% пензионера узело те бонове да регулише своје основне обавезе по том питању, поготову када се има у виду да смо ми практично дали унапред киловате, да се то не може никаквом инфлацијом или будућим покушењима струје негирати и оповрћи, да се не може смањити вредност тог износа.

За те пензионере који су добили заостале пензије више нема покушења док те своје киловате не потроше, један део по скупој, а један део по јефтиној тарифи, мислим да је однос 60:40%. Оптимиста сам у погледу ове зиме, наравно биће тешко, биће много проблема, те проблеме очекујем. Али ми смо имали тромесечни рат.

Блок тарифе у боји

Водитељ: Шта је са ценом струје, блок тарифе, зеленом, плавом, првеном...

Др Шешељ: Ми спремамо нови тарифни правилник у коме ћемо заштитити ове категорије грађана које најтеже материјално стоје. До 600 киловата месечно потрошње имаће најнижу могућу зимску тарифу. Дакле, нећемо ићи на пуни износ прописан пре више година од 50% скупље зимске тарифе у односу на летњу, него ће то бити неко минимално повећање, можда 10 или 15%.

Немојте ме хватати за реч јер већ ове недеље треба да усвојимо то у влади Србије, па ћемо видети који ће износ бити. За оне који троше од 600 до 900 или 1.200 киловата, биће веће повећање зимске тарифе, а преко тога црвена категорија потрошача имаће заиста масне рачуне за струју, али ми на тај начин морамо дестимулисати грађане да се греју на струју, морамо смањити претерану потрошњу, да би струје за све било довољно у основној потребној количини. Просечне породице

Водитељ: Термо пећи, да.

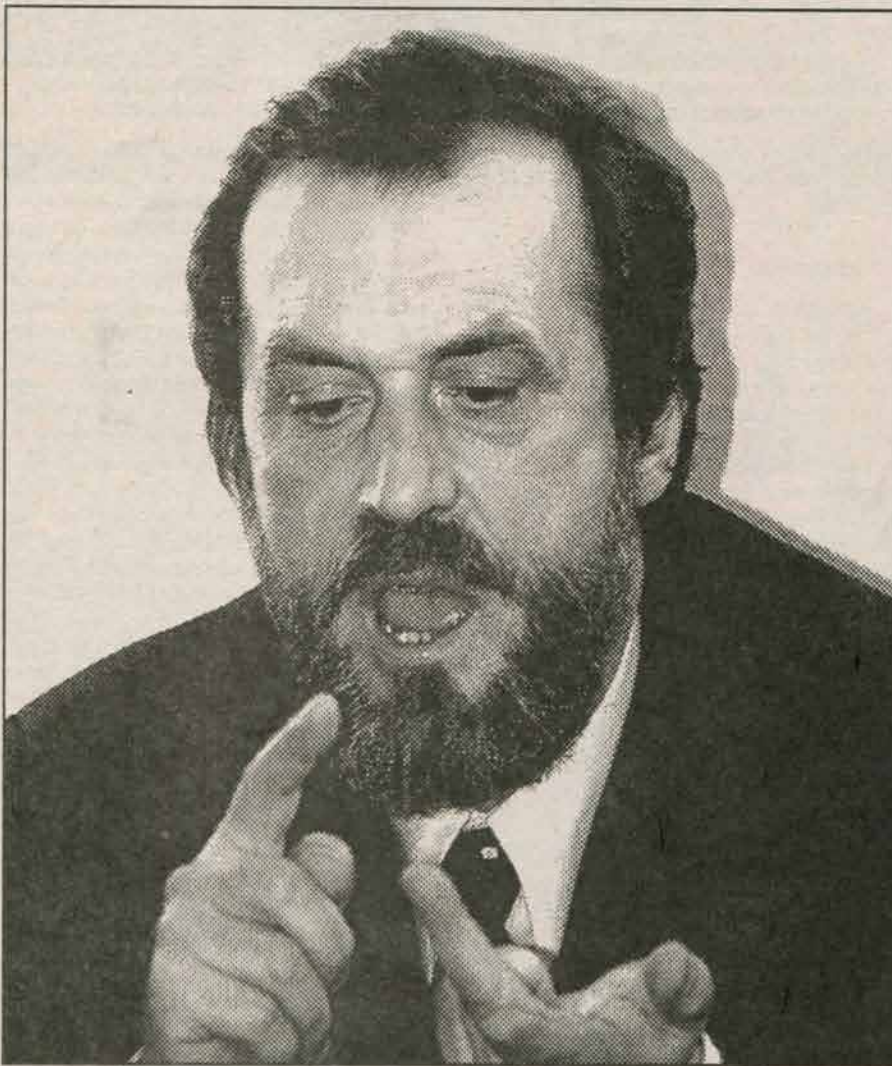
Др Шешељ: Не термо пећи, него постоје плоче које се вешају на зидове, ваљда имају много мању потрошњу. Једна четворочлана породица у двособном стану, чак и ако догрева стан, на тај начин не прекорачи потрошњу од 600 киловата месечно. То је једна солидна количина струје која може задовољити свима потребе, а на овај начин, дисциплинујући потрошаче, ми обезбеђујемо да струје буде за све довољно.

Водитељ: Памтићемо дакле све ово сетићемо се зимус. Зима је дуга и за присећање. Молим вас да сала извучете једног гледаоца....

Др Шешељ: Зашто то ја да уралим

Водитељ: Рачунам да сте ви човек за кога се

Др Шешељ: Дошао сам да одговарам на питања, јер бих вам одмах тражио хонорар да сам ја то извлачио...

Користан актуелном режиму: Вук Драшковић лидер СПО-а

Повратак војске и полиције на Косово и Метохију

Водитељ: Нема потребе. Ево, одговор - у шетњи од митинга до народне кухиње у оделима "Зекстра", М. Тодоровића. Да сте ви извукли рекли би, ево "Зекстра" је из Земуна па је то опет намештено..... Дакле идемо с тим а за следећу недељу имамо питање. Пошто је Мајкл Џексон изјавио да по Резолуцији о Косову нема повратка војске Југославије и полиције, какав је став господина Шешеља о томе?

Др Шешељ: Резолуцијом савета безбедности и војно-техничким споразумом је предвиђен повратак наше војске и полиције. Истина, тамо се на једном месту каже да ће то бити повратак у стотинама, дакле неколико стотина војника и полицајца, рачунају да не би било више од хиљаду, али нама би било битно да се врати било који број, а готову у ове северне делове Косова и Метохије, где су се Срби још увек оджрали, где имају шансу да опстану за дугло време док ми не повратимо контролу над целим Косовом и Метохијом.

Амерички циркус

Водитељ: Каже - волела бих да господин Вучић преко РТС-а пусти сваког дана по једну слику разрушеног града како нам ове две три цистерне не би замазале очи. Није баш јасно. Вероватно су стигле неке цистерне бензина, па је то....

Др Шешељ: То је било неко обећање ЕУ, па су се Американци супротставили, као даће хуманитарну помоћ градовима у којима је опозиција на власти, па су поменули да би послали нешто Нишу и Пироту, па су од тога одустали итд. То је све један циркус и на нашој музици се....

Водитељ: У понедељак је стигла информација да ће те помоћи бити.

Др Шешељ: Па, иако је буде, то ће бити ситно, у принципу безначајно у односу на наше укупне потребе.

Цементна мафија жари и пали

Водитељ: Шта рале наше инспекцијске службе, када толеришу продају цемента на стоваришту, када га држи брат министра Красића, који га продаје по цени од 130,00 динара, стовариште "Красић Трејд", док је цемент у стоваришту "Копаноник" 78,00 динара а нема га довољно - Драган.

Др Шешељ: Прво, не знам ко је тај Красић, само знам да то никаве везе нема са Зораном Красићем. Друго, наш је проблем што се формирала нека цемента мафија која све количине цемента откупи директно у фабрици, по званичној цени а онда цемент иде на црно тржиште, пошто је сада повећана потражња, потрошња и на црном тржишту се те цене вештачки надувавају.

Што се тиче министра Зорана Красића он је крајње частан, поштен и одговоран човек, један од најуспешнијих мини-

Обећање лудом радовање: Американци обећали хуманитарну помоћ градовима под влашћу коалиције "Заједно", па одустали

стара у Влади Републике Србије и ја апсолутно искључујем сваку могућност да је умешан у било какву малверзацију.

О писању и брисању камата

Водитељ: Има ли ко у овој држави ко штити приватни сектор од самовоље Републичке управе јавних прихода која зарачунава енормне камате, блокира жиро рачуне приватника. Да ли ће бити брисања камата за 1999. годину.

Др Шешељ: О евентуалном брисању камата није било никаквог говора до сада. Ми ћемо сагледати ситуацију у којој се налазе наше фирме и када је реч о тим дуговањима могуће је да тражимо једно решење и да поставимо рок ако се измири до извесног датума да онда дамо неки велики попуст у измиривању тих обавеза и то може да буде заиста висок попуст. О томе разговарамо у Влади и јавност ћемо обавестити за који дан.

С тим би морали да идемо на наредну скупштину, али то је комплексно питање и ми ћемо га сагледати са аспекта чињенице да смо три месеца ове године били у оружаном сукобу, у рату у правом смислу речи и да је то негативно утицало на пословање свих фирми у земљи. Дакле, држава ће имати обзира

према свим привредницима али на који начин остаје да се за који дан усагласимо у Влади Србије и да изађемо пред Народну скупштину.

Водитељ: Зоран Милошевић вам најпре честита рођендан, то је било јуче?

Др Шешељ: И ја мислим јуче. Али, ја га никад у животу нисам слављо. Ја не славим рођендан....

Водитељ: Многи су се тога сетили....

Др Шешељ: Чујем да сте у Нишу славили па се надам да ћете и следећих 50 година славити мој рођендан.

Саобраћајна несрећа Вука Драшковића

Водитељ: Зоран вас пита - шта мислите о изјавама свога кума Драшковића, да је извршен атентат на њега и да ли вам је баш све јасно по том питању. Како то да полиција ћути?

Др Шешељ: Није ми све јасно по том питању. До тог удеса је дошло под неким чудним околностима, у најмању руку. Полиција је установила да су возила која су учествовала у удесу пребрзо возила. У питању је била пребрза возња, преко 150 или 160 километара, али има и неких чудних околности. То да је нестао возач камиона, да камион није био регистрован, да је био натоварен песком, знате песак се увек вози на

Републички фонд за
пензијско и инвалидско
осигурање запослених
PENSIZALA BEOGRAD

Пензија за мај, јун и јул 1999. године

укупно: **3.318,25

ЕД БРОЈУ

31483781

Прималац:

6073269312-0

Презиме и име:

DRAGIŠA JOVANOVIĆ

Потпис сл. л.

Пошта
M.II.
11040

Датум:

2 IX 99

Најбоље решење: бонови за струју огрејање многе пензионере ове зиме

неке кратке релације. Ретко ко вози педсак на релацији дужној од 20 километара, јер се не исплати.

Постоје неке чудне околности и ми за то инсистирамо на темељитој, стрпљивој и савесној истрази. Драшковић је вероватно под шоком који је доживео на један непримерен начин слепо почео да оптужује, што није добро, и да тако подгрева страсти. Ако је заиста у питању нека прљава радња, ако је у питању атентат онда се одмах намеће питање - коме је било у интересу да нестане Вук Драшковић. То сигурно владајућим партијама у Србији није било у интересу.

Чиме нас Драшковић може да угрози. Наше бирачко тело је већ до краја диференцирано. Кома онда он смета? Смета неким другима. И, ако је неко умешао своје прсте, не могу сада да прејудицирам, него размишљам о томе, као што евентуално и други људи размишљају - нашта је тај рачунао. Тај је рачунао на последице које би на нашој политичкој сцени изазвала евентуална Драшковићева смрт. Вероватно неко комешање, неке осветничке намере, неке кржаве немире и сл. Кома то може бити у интересу, само нашим непријатељима.

Шта ту нама Драшковић смета? Наравно, ми би хтели да га што пре скинемо са власти у Београду, што се тиче Српске радикалне странке, хтели бисмо коалицију заједно свуда у Србији да сменимо са власти, хтели бисмо да Српска радикална странка у свим општинама дође на власт, или сама или у коалицији итд. То су наши легални, легитимни

политички интереси, али нам Драшковић као такав уопште не смета, он је нама чак користан. Верујте много користан.

Док је Драшковић такав какав је на српској политичкој сцени оне прозападне партије никада неће доћи на власт. Никад. Наравно, десила се једна трагедија, четворо људи је погинуло и ми саосећамо, заиста искрено жалимо због тога. Али, против тога смо да се та трагедија злоупотребљава у неке политичке сврхе, да се та мржња уноси у политички живот, да се неко оптужује без икаквих доказа, без указивања на евентуалну мотивацију итд.

Надам се да ће полиција ипак успети, али ако је организован атентат, онда истрага неће бити лака. Ко зна где је већ завршио тај возач камиона, поготову што су неке новине објавиле да је био и неки голф паркиран у близини, и ако је побегао тим голфом, ко зна где је већ стигао и колико је кола успут променио. Онда је то врло тешко. Најтеже је открити професионална убиства. Не може се да установите мотив убице.

Ако је реч о нечем другом, онда би то истрага могла до краја да докаже, да истражи, да се установи ко је возач, шта се све конкретно десило. Ако се не нађе возач онда сумња остаје. Онда је у питању нека прљава радња. Како ћемо изаћи на крај и шта нам још следи са Запада наредних месеци и наредних година, то нас питање не оставља никакво равнодушно.

Студентски "отпор"
Ћинђићева експозитура

Водитељ: Милица из Булевару пита - да ли је студентски покрет отпора истурено одељење "савеза за пропаст", и у којој је мери студентима на факултетима дозвољено да се баве политиком.

Др Шешељ: То је Ћинђићева експозитура, тај студентски покрет отпора али они су веома слаби и ништа не успевају да постигну. Студенти нису више наивни. Прошлог пута се један број студената полакомио и изашао на улице. Студенти када изађу изађу зато што им је то забавно, што им пружа додатно задовољство, што замењује те традиционалне кафе, што замењује неки други вид забаве, где је потребно имати више новца, а овако, улична забава је некако најјефтинија.

Наша деца су ипак у извесној оскудици и тешко се саставља крај са крајем. Све те ствари треба имати у виду. Али, онда су студенти схватили да се не сме губити време, да се морају спремати испити, да се морају полагати испити, да се мора завршавати факултет, и треће - Коалиција заједно је имала поприличан број присталица у време оних зимских демонстрација 96-97. године. Али, огроман број тих људи је разочаран каснијим свађама, сукобима, подметаљкама.

Нема шта се није дешавало у тој коалицији, тако да ту неће бити неког интереса. Народ је љут на власт у Србији и народ се с правом љути и народ увек треба да се љути на власт кад год му није добро, да критикује власт, да псује власт, и све остало. Али, сви морамо бити објективни и рећи - нема алтернативе. Какви смо такви смо треба народ да се љути на нас, да нас псује, да нас напада и да нас критикује, али бољих данас од нас народ у Србији нема.

Питања из ДС кухиње

Водитељ: Гледалац, бивши радикал - због Шешеља ћемо изгубити све што имамо. А, има и породица бивших гласача радикала, кажу - да ли сте свесни колико сте гласача изгубили због своје политике. Шта значи бити на власти...

Др Шешељ: То су намештена питања. То неко из Демократске странке организује, понека од тих питања се понављају, те они су - бивши наши, бивши чланови, бивши гласачи, али то је бесмислено.

Знате, наши чланови такође могу бити љути на нас због овога или онога, али они немају куд. Сви други су гори од нас. Да сад постоји неко на српској политичкој сцени који је објективно бољи од нас, помислио бих да су та писма озбиљна.

Водитељ: То, наравно, није само ствар...

Др Шешељ: Данас могу бити љути на нас, можемо их у нечему разочарати, али ови који следе Американце су неупоредиво гори од нас. Друго, ми се нигде нисмо обрुकали. Никаквом криминалном афером, никаквом корупцијом, ничим

прљавим и непоштеним. Ми изгарамо на овом послу заиста до краја изгарамо. Дајемо све од себе.

Ми резултате постижемо. Србија у својој историји није имала дисциплиновану владу од ове. Од када је ова влада формирана, више од годину и по дана, нема ни једне једине афере у којој су умешани наши министри. Да ли сте чули за неку аферу?

Радикали пожељан коалициони партнер

Водитељ: Гледалиште вероватно очекује да објасните и ситуацију са вашим изласком и неизласком из Владе, са уласком у Савезну владу у међувремену, рекли сте да ће до....

Др Шешељ: Објаснио сам то. Имао сам ја у Нишу емисију.

Водитељ: Били сте непосредно после

одбора или потпредседник странке, био је на том састанку. Он је пристао.

Међутим, после су се предомислили и одбили. И на републичком нивоу су одбили да уђу у реконструисану владу. Одбио је и СВМЗ. Тако да ми нисмо огли на силу било кога да терамо у реконструкцију. Били смо принуђени да ту реконструкцију правимо искључиво са досадашњим коалиционим партнерима на републичком нивоу а на савезном нивоу ми смо направили сасвим нову коалицију у којој раније нисмо учествовали.

Ми смо поднели оставке и то је чињеница. Друго, подношењем оставки ми се нисмо одрекли даље бављења политиком. Ми се и даље бавимо политиком. Треће, на српској политичкој сцени постоји пет озбиљних политичких групација, политичких странака: Српска радикална странка, СПС, ЈУЛ, СПО и Демок-

У некој широј коалицији - е, већ би постојала унутрашња равнотежа, вероватно би могло да функционише. Обновили смо коалицију коју смо имали са социјалистима и ЈУЛ-ом зато што је она раније сасвим пристojно функционисала, и давала неке конкретне резултате. Наравно, ми смо били љути због одлуке Народне скупштине о прихватању плана Ахтисари-Черномирдин и једино смо ми гласали против. Категорички смо се супротставили. Али, одмах после кризе у којој смо се заиста нашли, једне психичке кризе, превладавајући ту кризу ишли смо на то да није све изгубљено. Још постоје шансе да се поврате Косово и Метохија.

То су две кључне могућности које пружа Резолуција савета безбедности 1244 која гарантује територијални интегритет Савезне Републике Југославије поводом Косова и Метохије, а другу могућност пружа наш евентуални улазак у пуноправно чланство Савеза Русије и Белорусије. Те две ствари саме по себи заслужују да на њима радимо, да се за њихову реализацију боримо. Боримо се најисправније на позицијама на којима се сада налазимо. Заиста смо предани тој борби. Мислим да ћемо успети. Оптимисти смо.

Сада нам је много теже него што нам је било пре уласка НАТО трупа на Косово и Метохију, то је сигурно, и то је без икакве сумње, али рачунамо да треба издржати само овај притисак са Запада, треба издржати ове проблеме и несвоље.

Оставке нису повучене

Водитељ: Кад се све сабере оставке остају у сенци тога.

Др Шешељ: Не. Оставке су ту али идемо на реконструкцију Владе. Оставке су поднесене и оне нису повлачене. Сада ће се прогласити та реконструкција Владе и видећемо да ли ће социјалисти мењати своју кадровску структуру у Влади и да ли ће те промене бити толико велике да се формира нова Влада у потпуности, да се гласа о Влади у целини, или ће бити само неколико промена па се онда гласа о тим конкретним променама.

Водитељ: Промене код вас?

Др Шешељ: Код нас су ове промене већ обелодањене. Пошто је Томислав Николић већ изабран за потпредседника Савезне владе нови потпредседник Републичке владе ће бити Драган Тодоровић, председник нашег Извршног одбора. Пошто је Маја Гојковић изабрана за потпредседника Савезне владе нови министар без портфеља у Републичкој влади биће Божидар Вучуровић, с тим што неће имати ону функцију коју је имала Маја Гојковић. Она је била наш главни радикалски кадровик у Републичкој влади.

Ми писмо тиме нешто много јавно махали, али то јој је била основна функција. Те послове ће преузети Драган Тодоровић, као потпредседник Владе. Нови министар саобраћаја је Ратко Марчевић, републички посланик и председник

Ново име Трга Републике

рата, али сте тада рекли да ће негде до октобра бити седница скупштине и да ћете ви дефинитивно....

Др Шешељ: Ми смо поднели оставке и наши коалициони партнери су избегли да се те оставке усвоје одмах на ванредном заседању Народне скупштине у априлу. Ми смо то хтели, али наши коалициони партнери су желели да се обнови коалиција и ми разумемо њихове жеље.

Ми смо за сваку озбиљну странку у Србији пожељан коалициони партнер, због своје озбиљности и своје компетентности. Ми смо кренули са иницијативом да се поведе једна шири међупартијска расправа и да се изврши реконструкција и Савезне и Републичке владе и да све парламентарне странке уђу у те владе. Сећате се вероватно те наше иницијативе. Било је неколико састанака на савезном и на републичком нивоу. На савезном нивоу СПО је прво пристао, Комненић, њихов председник Извршног

кратска странка која предводи тај Савез за промене, али када се све то одбаши што не постоји и што ништа не значи у Савезу за промене опет остане та Демократска странка која има извесну политичку снагу, с тим што је направила катастрофалну грешку на прошлим изборима бојкотујући их и тако је остала ванпарламентарна у Србији, што јој отежава политичко деловање.

Када погледате тих пет политичких групација онда вам се одмах намеће питање с ким би то Српска радикална странка могла у коалицију. Демократе нису парламентарна странка а изразито су прозападно оријентисани, дакле не долазе у обзир. Са СПО-ом никада не можемо сами, могли бисмо у широј коалицији, али овако сами са њима то би био хаос. Не би се знало ни ко пије ни ко плаћа, то би било страшно. То нису могли ни демократе у Београду. Како бисмо ми могли. Колико им је трајала коалиција, 5 или 6 месеци. То је немогуће.

Скупштина Града: власт у Београду огрегла је у криминал, корупцију и разне незаконите радње

Окружног одбора Српске радикалне странке за поморавски округ. Иначе, из Ђуприје је.

Дедињске виле на добош

Водитељ: Питања има много и нећемо стићи да одговоримо на сва, али господине Шешељ много пута смо на нека одговарали. Али, да ли има нешто ново. Бранко каже - када ћете продати виле на Дедињу и исплатити пензије пензионерима?

Др Шешељ: Што се тиче пензија пензионерима ми смо их исплатили у боновима за струју. Ако се сећате, то је била једна од идеја коју сам заступао у предизборној кампањи 1997. године.

Водитељ: А виле? Да ли се ту могла нешто.....

Др Шешељ: Што се тиче вила продали смо већ 20 вила на Дедињу. Тим парам смо купили станове за полицију. Одаћу вам једну тајну, коме су се виле продале. Неке виле су продате директно за новац купцима, углавном новокомпонованим богатацима који желе да живе на Дедињу.

Шест вила је продато Градској скупштини Београда. Градска скупштина је дала 60 станова у замену. Полиција је узела те станове и то је подељено полицајцима. Али се сада поставља питање - шта ће Градској скупштини Београда шест вила. Колико то они имају функционера које треба да уселе у те виле.

Водитељ: Није много ако их је само шест.

Др Шешељ: Само их је шест на овај начин добило виле. Да видимо да ли и на неке друге начине. То је оно што је проблематично.

Водитељ: Ово питање ипак има своју актуелност.

Др Шешељ: Ми у влади Србије никоме нисмо доделили вилу и никоме нисмо купили стан. Неколико станова које

смо доделили затворили смо тако што смо пребијали међусобна потраживања, негде и нека дубиозна потраживања која се никада не би могла наплатити готовим новцем, па смо тако правили неке вишеструке замене и на крају је Влада дошла до неколико станова, и ту смо били крајње штетљиви.

Водитељ: Да ли су они распоређени равномерно, свима, и радикалима и социјалистима?

Др Шешељ: То је било само неколико станова до сада, четири или пет, свега, тако да су добили неки радикали и неки социјалисти, не знам да ли је био уопште неки јуловац итд. Али, до станова се дошло на тај начин.

Један стан је додељен једном министру тако што је једна старица живела у том стану, у центру Београда, повећи стан, а она је умрла без наследника, држава га је наследила. Тако је додељен тај стан. То је један од начина. Али, ни за један није Влада дала паре, издвојила новац и рекла купујемо ове станове.

Репризе 1993. године неће бити

Водитељ: Тодоровић - зашто се у граду, мисли на Ниш, оволико чека шећер, уље, гориво или можда и то не знате?

Др Шешељ: Што се горива тиче све је јасно, али мислим да ћемо до нове године успети у тој мери да учинимо уредним снабдевање горивом да ћемо потпуно укинути бонове. Ми успешно поправљамо и једну и другу рафинерију, новосадску и панчевачку.

Подигли смо цене горива али не довољно за похлепу и апетите неких увозника који су мислили да ће им се указати онај елдorado из 1993. године када су бензин и нафту продавали по 3,5 марке. Ми смо подигли цену на 10,5 динара. Можда је то нешто обезвређено, али у

оном тренутку то је гарантовало заруду отприлике по један динар за литар бензина.

Ту није било интереса, поготову код приватних увозника да, се сами упусте у тај посао. Чак и неке локалне самоуправе које непрекидно кукају да нема горива треба да знају да су могле свака појединачно да увезу то гориво. Дају новац, увезу гориво, и имају га за своје потребе. Али то нико није хтео да ради. Ми смо намерно држали ниске цене бензина и нафте, да би их имали за пољопривреду. Мислим да ће бити довољно за пољопривреду, убеђен сам, а наравно не искључујем опет те проблеме у дистрибуцији, када долази до злоупотребе код појединих пољопривредних организација или начелника округа или општина, или свих оних који учествују у дистрибуцији горива.

Ту смо имали разних шпекулативних радњи. Али она количина коју држава издвоји је сасвим довољна да се обави јесења жетва и сетва. Дизела ће бити довано. Намерно смо усмерили наше рафинерије да, пре свега, производе дизел, мазут и битумен. То нам је сал најпотребније. Чим се заврши јесења сетва ми ћемо се преусмерити на производњу бензина и мислимо да ћемо до нове године потпуно нормализовати снабдевање, па ће горива бити на свим пумпама.

Водитељ: Са боновима или без њих?

Др Шешељ: Без бонова, није немогуће да опет буде нека корекција цене али не превелика. Прошле године, ако се сећате, избегли смо да дигнемо цену бензина када је већ то било нужно да бисмо увели ове таксе на регистрацију јер оне нису деловале инфлаторно на осталу робу.

Наравно, када се дигне цена бензина она се одрази кроз све друге производе и врло брзо обезвреди. Повећана цена а динар падне. Ми ћемо држати још дуго под контролом цене дизела и безнизна. Под стриктним контролом. Имаћемо вероватно и даље најјефтинији бензин у Европи.

Београд - локална власт у прљавим рукама

Водитељ: Да ли мислите да принудне мере уведете и овде, у Нишу, као што сте рекли у Београду? Пита вас Петровић.

Др Шешељ: То нисам рекао као потпредседник Владе него као одборник Српске радикалне странке. Ова странка заиста сматра да је крајње време да се мења власт у Београду. Прво, та мањинска власт, коју су одржавали социјалистички посланици својим гласовима, ево већ пуне две године, огрегла је у криминал, корупцији и разним незаконитим радњама и тд.

Ми смо за то да се иде што пре на локалне изборе па би онда та управа била нова. Ако се не иде у најскорије време на нове локалне изборе онда је у Београду неопходна принудна управа. Што се тиче Ниша, овде такође постоје

опозиционе странке у локалној скупштини и оне треба да процене да ли тако нешто треба увести или не, нека се о томе изјасне или такву иницијативу поднесу али таквих иницијатива у Нишу није било.

Лично не верујем да је та локална власт у Нишу учинила такве малверзације какве је учинила локална власт у Београду. Нема разлога да браним нишку локалну власт и она је лоша, и она је неспособна, и она је пангризава, и она само избацује рафалом неке празне пароле, даје празна обећања итд.

Оно што се дешава у Војводини немогуће је у било ком другом делу Србије.

шао сам искључиво ауто-путем из Београда. Камјони се скрећу још на два места на споредне обилазнице, споредне путеве, а има овај понтонски мост, јер треба да прође још двадесетак дана или месец дана да потпуно, како то грађевинари кажу, сазре бетонска конструкција на поправљеним мостовима. Сва друга возила сасвим нормално прелазе. Ево, ја сам сада дошао и уверио.

Разлике у стилу рада

Водитељ: Зашто дозвољавате СПС-у да манипулишу вашим акцијама, каже Бранко. Има ли тога?

Страно тело: НАТО пешадија није алтернатива власти у Србији

Једноставно фантастично би изгледало када бих вам сада детаље причао.

Лечење ратних рана

Водитељ: Тихомир Стојановић каже - ваше је право да будете члан Српске радикалне странке, али не морате то тако јавно да показујете, мислим на вашу претерану љубазност према нама. Вероватно је припадник неке странке или народа, није се декларисао. Ваљда не верује много када сте љубазни, онда се плаши.

Др Шешел: Кад сам љубазан? Ја сам увек у животу био љубазан, крајње љубазан.

Водитељ: Још једно питање - господине Шешел, зар мислите да ако је Министарство за информисање у рукама радикала да можете јуче на РТС-у да кажете да су мостови поправљени, а ја после два сата покушам да прођем мостом и морам да идем заобилазницом. Видљиво је са Булевару.

Др Шешел: То једноставно није истина. Ево, ја сам вечерас дошао сви су мостови на ауто-путу поправљени. До-

Др Шешел: Каквим акцијама?

Водитељ: Вашим активностима вероватно, ево....

Др Шешел: Не могу они да манипулише нашим активностима. Више је то разлика у стилу рада. Овај стил рада који примењује СПС и ЈУЛ, радикалима не одговара. Ми нисмо странка која воли нека слављеничка расположења. Видите да се ми и не појављујемо у ономе што организују наши коалициони партнери.

Али ми немамо ништа против тога. Ми имамо свој стил рада, они имају свој стил и то је јасно. Што се тиче активности Владе, она је заједничка. Без сагласности једног коалиционог партнера ништа се не може урадити.

Кадровска политика на радикалски начин

Водитељ: Драгољуб - да ли можете да набројите радикале на водећим местима у јавним предузећима? Не води се политика само у Влади има и других места где мора да се ради и заради. Хајде, када ћете се показати?

Др Шешел: Ми нисмо у јавним предузећима ишли на кадровску сечу при формирању ове владе али у свим управним одборима су углавном по два српска радикала. Ми нисмо хтели сада да идемо на неку аутоматску сечу кадрова јер су директори изабрани путем јавног конкурса, у складу са извесном квалификацијом, извесним условима и ми не би смо ту да дамо негативан пример па да променом власти идемо одмах на сечу свих кадрова. Мењају се политички функционери, државни функционери.

Треба некад мењати директоре јавних предузећа, наравно, али углавном са конкретним аргументима. Ми не бисмо хтели негде способног директора јавног предузећа да мењам зато што је из неке друге партије а да доведемо можда из наше странке некога ко не би био толико способан. Међутим, када је реч о упражњеним местима и функцијама онда водимо рачуна да су све странке заступљене и то доста успешно.

Радикали за дијалог

Водитељ: Господине Шешел, нажалост време је на измаку. Углавном смо додирнули сва питања у овом разговору али вратио бих се на основну тему ове емисије - релација позиције и опозиције везано за изборе. Мислите ли да би у току овог месеца коначно могло да дође до сусрета једних и других или ће то још то да траје.

Др Шешел: Колико сутра, прекосутра кренуће из Владе опет једна иницијатива да се сазову шефови посланичких група, да се разговара о Закону о локалној самоуправи или нечем другом.

Наша иницијатива је отворена за дијалог али ми нећемо на силу никога да терамо да у дијалогу учествује. Ако лобра воља постоји хоћемо да разговарамо. Хоћемо јавно да разговарамо пред ТВ камерама. Нека народ види какве ко има аргументе, шта ко говори. Али, нећемо на силу никога да терамо да у дијалогу учествује.

Водитељ: Можемо ли очекивати да ћемо и овде у Нишу, можда у овом студију моћи да имамо неки разговор о изборним условима представника радикала и неке друге странке?

Др Шешел: Зашто да не. Радикали то ни до сада нису избегавали. Ми у дијалог улазимо само са парламентарним странкама.

Водитељ: Мислим на оне које су....

Др Шешел: Немојте сада да доводите неке које су попут јоги летача и сличних. Ту мислим нпр. на Вука Обрадовића. Он је типични јоги летач.

Водитељ: Господине Шешел, направили сте увод у нову емисију али ћемо ми то морати да сачекамо. Време нам је истекло и емисија о српској политичкој сцени. Поштовани гледаоци хвала што сте били са нама. Хвала господине Шешел што сте били наш гост.

Др Шешел: Хвала вама што сте ме позвали.

Водитељ: Пријатно.

ВЛАСТ ИЗНАД ЗАКОНА

Скупштина града Београда бесконачном списку огрешења о закон и сопствени Пословник додала и усвајање политичких декларација, мимо дневног реда. Српски радикали Влади Србије поднели Иницијативу за увођење принудне управе у Београду. Одборничка већина бави се питањима која нису у њеној надлежности, док у градским комуналним службама царују хаос и незаконоње

Прво практично "вјерују" градских власти Београда, тачније челника Скупштине града је непоштовање времена и личности одборника. Трајаво припремљене седнице, заказане у последњи час, тек да закон не би откуцао непоправљиви прекршај, у маниру "господе" која су давно заборавила на правило о академских петнаест минута (чекања), политикантске, демагошке одлуке иза којих је само гола намера да се оне програју свим средствима, не би ли се у смутним временима ућарио сваки преостали секунд владавине, у најкраћем је пракса нових властодржаца регрутованих из редова Српског покрета обнове, са левичарском или "демократском" подршком, зависно од прилика.

Скупштина превазишла себе

Последња, недовршена, деветнаеста седница Скупштине града Београда, заказана за 8. октобар, тачно три месеца после скандалозне осамнаесте, показала је јавности да незаконоње градских власти прераста у праву правцају хајдучију, којој се дефинитивно мора стати на пут.

Иако су одборници позвани на седницу која је требало да почне у 15 часова, и овога пута су били осуђени на готово двосатно чекање, док тобож ужурбани градски оци нису заузели своја места и председавајући отворио заседање. Претходног дана, стручна тела Скупштине, Савети – за буџет, комунално-стамбене делатности и енергетику, и саобраћај, иако сазвани у минут до дванаест, нису расправљали о предлозима дневног реда и то због недостатка кворума! Како се о остварењу градског буџета, грејању, превозу и припремљености комуналних система за предстојећу зиму, без "зеленог светла" скупштинских стручних тела ипак одлучивало у сали, једнога дана ће надлежнима морати да референтно одговорни за овакву режију.

У сваком случају, ова последња, недовршена седница обогатила је историју парламентаризма и таквом новотаријом каква је одлучивање о нечему што претходно није ни уврштено у дневни ред што је, после смене скупштинских

функционера, ускраћивање права на реч и одбрану или искључења одборника препунило чашу, и, како је оценио др Војислав Шешељ са скупштинске говорнице, "случај без преседана и за ову градску скупштину". Обећање да ће одборници Српске радикалне странке, који су тада напустили седницу, затражити принудну управу за Београд испуње-

но је већ кроз три дана Иницијативом за образовање Привременог градског већа за град Београд, упућеном Министарству за локалну самоуправу.

Декларација за декларацију

Пред одборницима Скупштине града, касно поподне 8. октобра, нашао се

Др Шешељ: усвајање Декларације, која претходно није уврштена у дневни ред, случај без преседана и за ову градску скупштину

дневни ред од 31 тачке, по обичају на брзину допуњен предлогом Одлуке о допунама Одлуке о разради мерила, начину обрачуна и уговарања накнаде за уређивање грађевинског земљишта, о изменама и допунама Одлуке о локалним комуналним таксама за територију града Београда и решења о оснивању Јавног урбанистичког предузећа.

Први предлог за допуну дневног реда, Декларацију којом би Скупштина града Београда најоштрије осудила бруталну акцију припадника снага Министарства унутрашњих послова 29. и 30. септембра над Београђанима, са скупштинске говорнице је нашироко слабо-

гана Вушуревића, захтевати да хитно буду пронађени извршиоци и наручиоци овог злочина, изразити најдубљу захвалност убијенима на свему што су прегалачки и домаћински учинили за Београд у његовим најтежим данима, преузети на себе обавезу да родитељи, суртуге и сирочад погинулих буду трајна брига престонице, и, на крају, захтевати одговорност за све оне припаднике полиције који су на улицама главног града злоупотребили пендреке и силу над мирним демонстрантима!

Путниковић је изразио и "музичку" жељу, за коју је градоначелник Београда и његов страначки истомисленик,

тата, онда се грдно варате. Одборници Српске радикалне странке оваквом разбојничком раду неће присуствовати, неће учествовати, а ми ћемо потражити принудну управу у Београду, јер не можете спроводити своју самовољу.

Друго, то што сте ви опет у љубави, Демократска странка и Српски покрет обнове, то је ваше право. То мени уопште не смета. Поготово ми не смета што знам да опет ваша љубав неће дуго трајати, јер ви не знате да се љубите дуго. Ви се љубите страшно, али кратко, неће вам то дуго трајати.

Овакве одлуке, наравно, не могу проиzvести правно дејство. Ви само злоупотребљавате један трагичан догађај, трагичну погибију. Ја не улазим у то како је дошло до те погибије, и за мене има сумњивих околности у свему томе, али ви злоупотребљавате ту погибију за кршење основних правних принципа и за уношење разбојничких метода у рад Градске скупштине. Не може без дневног реда одлука да се донесе и не може без претходне расправе. Ако ви мислите да све можете, грдно се варате. Видећете врло брзо да не можете."

Када је председавајући Војислав Михајловић, повреду Пословника ставио на гласање, одборници Српске радикалне странке су напустили седницу, не сачекавши унапред познати резултат изјашњавања одборника.

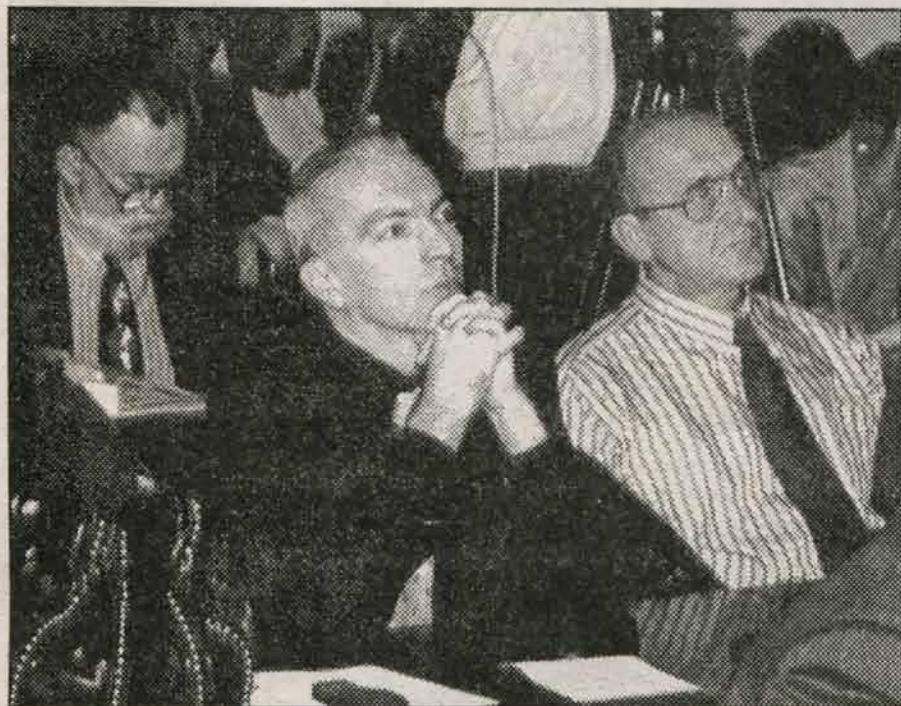
О правим проблемима - ћутање

У наставку седнице шеф одборничке групе Социјалистичке партије Србије, Жарко Шешлија, предложио је да се преостале тачке дневног реда, за које су одборници добили материјал у последњи час, а тичу се комуналних такса и оснивања јавног урбанистичког предузећа, као и припремљености комуналних служби за зимски период, због своје важности, размотре на посебној седници.

Павле Јеремић је предложио да се дневни ред допуни тачком - комунални и други јавни проблеми на територији Београда, при чему је навео пример безвлашћа у Обреновцу, Чукарици и другим градским општинама.

Срђан Смиљковић је испред одборничке групе Југословенске левнице у Скупштини града предложио да се закаже посебна седница на којој би се размотрила само ситуација у Јавном предузећу "Градски саобраћај Београда". Како су одборници ове Скупштине, истакао је Смиљковић, изгласали да није повређен Пословник у случају предлога закључака, који су усвојени, а да претходно нису уврштени у дневни ред, уз захтев да се претходно утврди кворум, одборничка група ЈУЛ -а напустила је седницу.

Председник Скупштине града је обавестио присутне да је Југословенска левница основала посебну одборничку групу, коју чине: Срђан Смиљковић, Слободан Нешковић, Војислав Симановић,

Милан Путниковић (први с десна) иако правник по струци, предложио да "закључци иду мимо дневног реда и усвоје се без расправе"!?

рирао Срђа Поповић, испред одборничке групе Демократске странке. Ову својеврсну политичку оптужницу допунио је његов страначки колега, Александар Букумировић, захтевом да Скупштина града Београда позове председника СР Југославије да "у интересу Београда и наше земље" поднесе оставку. Председник је оптужен и да је својом катастрофалном политиком нанео "огромну штету нашем граду". Зато демократе од Градске скупштине траже и оно што превазилази све њихове надлежности - да "позове посланике Савезног парламента да, без обзира на партијску припадност, подрже глас Београђана и у складу са својим овлашћењима у овом дому покрену иницијативу за разрешење председника СР Југославије".

За скупштинску говорницу изашао је потом Милан Путниковић, шеф одборничке групе Српског покрета обнове и предложио да Скупштина усвоји закључке у којима ће осудити покушај атентата на Вука Драшковића и брутално убиство четири истакнута градска функционера: Веселина Бошковића, Звонка Осмајлића, Вучка Ракочевића и Дра-

војислав Михајловић, показао пуно разумевање - да "с обзиром на мртве, ови закључци иду мимо дневног реда, и усвоје се без расправе"!?

Разбојништво уместо Пословника

Надрску, отворену, прорачунату провакацију председавајућег "Ко је за овакав предлог, да се закључци усвоје мимо дневног реда?", већ из клупе је реаговао др Војислав Шешел, тражећи реч због повреде Пословника.

Градоначелник је, међутим, Путниковићев предлог већ стављао на гласање и брже-боље констатовао да се за његово усвајање изјаснило 50 одборника!

Тек тада је реч добио др Војислав Шешел:

"Даме и господо градски одборници, ово је случај без преседана и за ову градску скупштину. Ниједна одлука се не може усвојити мимо дневног реда, без претходног увршења у дневни ред, и ниједна одлука се не може донети без расправе, без обзира о каквој се одлуци ради. Ако ви мислите да ово може опс-

Жарко Шешлија и Срђан Смиљковић упозорили градску власт да се позабави проблемима из своје надлежности, стањем у комуналним системима

Слободан Жујовић и Предраг Максимовић.

После констатације да кворум чини 57 присутних одборника, демократе и чланови Српског покрета обнове су заједно изгласали своје предлоге за допуњу дневног реда, декларације које су образложили Срђа Поповић и Александар Букумировић, а одбацили Шешлијин и Јермеићев.

Краткотрајно помирење с трајним по(с)ледицама

Сами и комотни у скупштинској сали, демократе и одборници Српског покрета обнове су стрпљиво, као једном разведени супружници који опрезно обнављају брачну везу, саслушали подучи васпитни трактат Срђе Поповића о "пребијању грађана", спреман, како је нагласио за оне који су, нажалост, напустили седницу, а остаће ускраћени за поуке из ове расправе.

Као обзирна партнерка, одборници Српског покрета обнове отрпели су демагошко, политикантско образложење, и, наравно, без расправе, подигли руке за Поповићев предлог.

Још једном је реч добио Александар Букумировић, чији је предлог декларације такође усвојен без расправе.

Извештај о остварењу прихода и извршењу расхода буџета града Београда од 1. јануара до 30. јуна 1999. године одборницима је поднео потпредседник Градске владе, др Бојан Димитријевић. Владин извештај информисао је одборнике да су, због ратног стања и важења ратних уредби, средства од комуналних такса у другом кварталу трошене за буџетске расходе, али да је "довитљивој" градској власти ипак успело да највећим делом реализује одговарајуће и посеб-

не програме из области саобраћајне и комуналне инфраструктуре, као и оне договорене за приградске општине.

Демократа Душан Бајец, Димитријевићев колега по струци, исти онај кога памтимо као једног од најубојитијих кричара из редова "влде у сенци", сложио се с оценом да је Влада Србије у условима ратног стања интервенисала "промашено и беспотребно" у домену потрошње која се, на пример, односи на водовод, допринесе и плаћања одређених накнада у смислу социјале, услед чега су грађани били изложени оскудици већој него иначе! "Ако су желели да финансирају рат, морали су то да чине из неких других извора, а не тако што ће се раубовати водовод, градски саобраћај... Ако ништа друго, могли су социјалисти и радикали да тај рат воде, кад су већ желели да тај рат воде, ако су већ имали, како кажу, јединство народа, државе и војске, и не знам шта још да лепо напишу неки зајам, па да прикупе новац, кад су већ грађани толико олушевљени у том јединственом колу".

Бајец, међутим, није могао, а да не прозове Градску владу за пражњење сталне и текуће резерве, очигледно, како је рекао, већ у првом кварталу, тако да су приходи од такси трошени по основу ове намене за непредвиђене случајеве у времену бомбардовања.

Покушај Бојана Димитријевића да одговори на ово питање конкретним суммама, које су у ратно време инвестиране у санацију оштећених објеката и као помоћ најугроженијима, у свом стилу је пресекао Спасоје Крунић, председник Владе Београда лаконским: "Молим вас, јавите се, добићете у дан, у сат, по данима бомбардовања, по дану улагања, кад је шта било могуће у то време... Хвала вам што сте то приметили, али мени је

жао што нисте схватили где је немогућност".

Више него прави смисао "демократских" жаока упућених на рачун "чистуности" и "пожртвованости" градских отаца, пажњу непристрасних посматрача скренуо је снисходљиви тон којим су за обнову до мржње угрожених односа прибегли помирени партнери.

У наставку седнице, одборници су без расправе дали сагласност на Статут Агенције за обнову Београда, подржали Предлог одлуке о изменама и допунама одлуке о разради мерила, начину обрачуна и уговарања накнаде за уређење градског грађевинског земљишта, усвојили измену Статута Јавног комуналног предузећа за јавне гараже и паркиралишта "Паркинг сервис", да се убудуће чланови Управног одбора бирају на четири, а не на две године, као до сада, подржали програм рада и финансијски план Туристичке организације Београд за 1999. годину, као и Предлог одлуке о изменама и допунама одлуке о локалним комуналним таксама за територију града Београда.

Предлог одлуке о изменама одлуке о посебној накнади за одржавање стамбених зграда којом се од одборника тражила сагласност за повећање цене услуга за одржавање лифтова за 99,6 одсто, и хитних интервенција за 36,8, или у просеку 42,8 одсто, није прошао без расправе. "Несташни" демократа Александар Букумировић изнео је предлог да се Скупштина града на други начин позабави проблемом одржавања стамбених зграда, по рецепту свега, преко система осигурања. Његову идеју је у потпуности подржао страначки колега, Драган Радловић.

То је било довољно да се поново огласи председник Градске владе: "Господине Букумировићу, кажете да треба, кад се иде у свет, видети како су они то елегантно решили, а не само да идемо на коктели. Ја схватам вашу неопходну малициозност и не приличи вашим годинама и домаћем васпитању, тако да и не рачунам да сте рекли ово што сте изговорили... Потпуно је беспредметно тако разговарати. Молим вас, пошто знам да сте агилан, вредан и упоран човек, молим вас, узмите тај сегмент, учините нешто, помозите, предложите. Дођите, наложите који секретаријат, по вашем, треба посебно тим да се бави, ако уопште има снаге да се тиме бави, јер овде се ради буквално о спашавању. Док ми овде разговарамо, можда је, далеко било, 20 лифтова палио. Ето, то је Београд."

После извињења одборника Букумировића, који се правдао најбољим намерама у критици и, ваљда, јеретичком предлогу, у односу на овај значајни, једноумни вод из скупштинске сале одобрио је и ово поскупљење, против којег су, према сведочењу самог Спасоја Крунића "они који су напустили ову седницу обећавали да ће се носити до поноћи". Да ли је зато требало да их невидено безакоње удаљи са заседања?

У сваком случају, после паузе, и летвет тачака дневног реда, "савладаних" за

пола сата, седница је прекинута "због недостатка кворума".

Седница без рока

Већ 11. октобра, три дана после првог прекида још једне "историјске" седнице Градског парламента, српски радикали су с претњи прешли на дела и срочили Иницијативу за образовање привременог градског Већа за град Београд, коју су, преко Министарства за локалну самоуправу проследили Влади Републике Србије. У свом захтеву за увођење принудне управе у престоници Југославије и Србије, Београдски округ Српске радикалне странке се позива на члан 45. Закона о територијалној организацији Републике Србије и локалној самоуправи.

Непосредни повод за повлачење овог потеза, према тврђењу шефа одборнич-

тинске говорнице наводе српски радикали и у тексту Иницијативе. На тај начин прекршен је и члан 78. став 5. Пословника Скупштине града о праву одборника да се посебно изјасне о сваком предлогу за измену и допуну дневног реда, као и о предложеном дневном реду у целини. У конкретном случају, Пословник је прекршио лично председник Скупштине, Војислав Михајловић.

Повређено је и начело народног представништва одборника, дефинисано чланом 35. Статута града Београда и 80. Пословника Скупштине града, загарантовано и Републичким уставом.

Кворум је већ посебна прича – проблематична категорија још из анала Ђинђићеве владавине, касније устоличена у акутно безаконје. Доношењем одлука без потребне већине, Скупштина је само доказала да није у стању да се носи са сопственим нормативним надлежнос-

Један од аранжмана по којима ће се памтити ова корумпирана гарнитура на челу Београда је и намера да се Јавнокомунално предузеће "Београдски водовод и канализација", без страног улагања, тако рећи поклони анонимној француској новокомпонованој фирми "Соур интернационал". Али, када се ради о уносној провизији, сваки општи интерес пада у воду.

Доказани су и мутни послови Дирекције за градско грађевинско земљиште са становима за расељавање, али и да су градски функционери "широке руке", када је треба завући у џеп предузећа која се финансирају новцем Београђана у пројектима какви су филм "Нож", по сценарију врховног жреца, Вука Драшковића, и тако даље и тако даље.

Цех истине о ненаменском трошењу пара платио је и смењени градски секретар, Биљана Кајганић, која је пролетос "почишћена" с места непожељног сведока, али и "мангупи из сопствених редова" с једном једином – говорном маном, као у случају одборника Српског покрета обнове, Павла Јеремића. Јеремић је механизам актуелних владара Београда разоткрио изнутра.

Градска власт се више и не крије. Зна да не може приметити своје прљаве трагове, да је њено време орочено. Скупштина у којој има већину служи јој искључиво као параван за доношење незаконитих одлука, политичких декларација. Бави се свим оним што превазилази њене надлежности и ничим од онога што је у њеном домену. Због свега наведеног, а то је само врх леденог брега, српски радикали су уверени да је најпреча брига Владе Србије да у вишемилионском главном граду заведе принудну управу и ред, у интересу грађана.

Наставак у истом тону

Иницијатива Београдског округа Српске радикалне странке доживела је снажан одјек у јавности. Неочекивано, председник Скупштине града, убрзо је заказао наставак прекинуте, деветнаесте седнице, за 14. октобар. По обичају, одборници су и овога пута тек кроз сат времена дочekali председавајућег. Седница је почела без извињења, без икаквог објашњења. И, као да се 8. октобра ништа није десило, председник Скупштине је најавио прелазак на 10. тачку дневног реда – предлог решања о оснивању јавног урбанистичког предузећа.

Примедбу на овакав ток седнице имао је шеф одборничке групе Социјалистичке партије Србије, Жарко Шенлија, који је вратио филм нерегуларности. Подсетио је присутне да је скупштинска већина усвојила Декларацију Српског покрета обнове, коју претходно није уврстила у дневни ред. Да је надлежност Скупштине комунална област, брига о егзистенцијалним проблемима Београђана, а не политизација и злоупотреба заседања у политичке сврхе.

Шеф одборничке групе Југословенске левице, Срђан Смиљковић, изнео је генералну примедбу да је својим радом

"Идила": брак, па развод, брак, па развод – то је успело само Елизабет Тејлор и Ричарду Баргону, демократе и СПО-вци се љубе страсно, али кратко

ке групе српских радикала у Скупштини града Београда, Стеве Драгишића је ток 19. седнице. Најпре, она је заказана, како каже Драгишић 8. октобра, тачно три месеца по завршетку осамнаесте и да је окончана тог истог дана, закон можда и не би био повређен. Међутим, доживеће два прекида и први наставак, и одужиће се током целог октобра.

У току самог поступка утврђивања дневног реда, на предлог шефа одборничке групе Српског покрета обнове, скупштинска већина је 8. октобра усвојила Декларацију "Осуда покушаја атентата и убиства функционера Града", тако што су одборници ускраћени за право да се изјасне да ли је треба уопште уврстити међу тачке за разматрање. Једноставно, Скупштина је злоупотребљена "у циљу подизања политичких тензија поводом трагичне погибије градских функционера" – свој закључак изнет са скупш-

тима, сем у сфери интереса и политикантства, кад од скупштинске говорнице треба направити политичку трибину, чиме је најозбиљније доведен у питање општи интерес житеља "Крунићеве прђије" или, како уобичајава да се постски изрази – "престоног града".

Разлози за принудну управу

"Баво је однео шалу", Београђане чека тешка и неизвесна зима, коју ће им тек загорчати актуелна власт. Журњава градских функционера за провизијама доказана је у више криминалних афера, какве су хаос у јавном превозу, изазван фаворизовањем приватника на штету државног возног парка, и приватних посредника у набави резервних делова по папирним ценама, куповином чешких тролејбуса под далеко неповољнијим условима од руских.

Скупштина прекршила сопствени Пословник и да грешку мора да исправи. Тврдокорни Михајловић, на месту председавајућег, оценио је да је у надлежности Скупштине да реагује на ванредне догађаје и да "с обзиром на чињеницу да је дневни ред већ утврђен, накнадно не може ништа да се мена", у чему га је у потпуности подржао демократа Срђа Поповић.

Смиљковић је инсистирао да није било кворума за одлучивање, пошто су седницу напустиле три одборничке групе, али на упорно понављање председавајућег да је у сали било 57 одборника, социјалисти и јуловци су поново спаковали своје ствари.

Пословник за украс

На кршење Пословника Скупштине одборнике је подсетио др Војислав Шешељ:

"Даме и господо градски одборници, ово о чему је било говора на почетку наставка седнице Градске скупштине је по

Пословнику. Кад се говори по Пословнику, онда се тај разговор не може завршити без гласања, било да се одборник који изађе за говорницу позове на Пословник или се не позове. Оваква врста интервенције господина Шешеља, господина Смиљковића и господина Поповића је јављање за реч по Пословнику.

Они су изнели суштинске примедбе на рад Градске скупштине, пре свега на прошлу седницу, када су прекршени и Пословник и закон. Изгласана је Декларација, а да није уврштена у дневни ред и да о тој није вођена расправа, а сада се већ априори одбацује предлог закључка: не може, није у дневном реду, а одлука је правни акт више важности, више правне снаге од закључка.

Да се ти преседани не би опет дешавали, потребно је да Скупштина узме став којим ће потврдити да прошли пут није поступљено како треба и којим ће изразити уверење да се убудуће неће поступати као прошли пут, без обзира на каснија реаговања Српског покрета обнове и на тврдњу из њиховог саоп-

штена да, чим је Шешељ против усвајања декларације, сигурно је умешан у убиство. То су глупости које вам наносе штету а не мени, ви сте тога свесни. Немојте више, то је неукусно.

Десила се једна трагедија. Та трагедија нас је све погодила, неког више, неког мање. Не сумњам да има оних који су се обрадовали. Не сумњам да има оних који жале што није лично Драшковић погинуо. Треба трезвено размотрити ко су ти коме би било у интересу да се то баш сада деси. Немојте ни тако априори да оптужујете једину странку с којом сте могли да сарађујете у протекле две године.

Ни са ким нисте могли да сарађујете, ни са радикалима, ни са демократама, ни са Грађанским савезом, само сте са социјалистима могли да сарађујете у те две године и сад су вам они криви. Ми се супротставимо кршењу Пословника – сад смо ми криви за евентуални покушај убиства. Немојте тако. Тако се не води политика. То може само да изазове мржњу. Мржња је слепа и њене жртве се никад унапред не могу сагледати.

Зашто то што се десило, саобраћајна несрећа или атентат, било шта да је у питању, повезујете са обрачуном полиције са хулиганима који демонстрирају тамо где нису пријавили да ће одржати демонстрације? Шта то значи?

На једној страни трагедија у којој је погинуло четворо људи, на другој страни полиција је вршила свој посао, чак сувише благо по мом мишљењу. Јесу ли то две исте ствари које треба спомињати у истој декларацији? Сигурно да нису. Нико их озбиљан не би помињао. И требало је да се Скупштина изјасни о питању те саобраћајне несреће или покушаја атентата, да захтева темељиту истрагу, да позове на одговорност и Владу ако није у стању да спроведе ту истрагу до краја и да се сазна ко је крив и како је дошло до свега тога.

Да се водила истрага, ја вас уверавам да би овде можда једногласно била усвојена декларација којом ће се захтевати истрага до краја, а ви сте заправо хтели инцидент на тој седници, хтели сте да нас друге обезвредите до краја, да нас понизите, па чак унесете и саучешће породици заједно са осудом сукоба полиције са хулиганима који изазивају неред на јавном месту!?!

Има ли то смисла? То нема смисла. И зато ова Скупштина треба да се изјасни по том питању. Ми такође нећемо да учествујемо у њеном раду ако се не констатује да је тада направљен прекршај пословника, да се таква пракса не сме наставити, а спремни смо на посебну тачку дневног реда - трагедија код Лазареваца, да је не назовемо унапред ни несрећом ни атентатом, и њене последице, и политичке и кривично - правне, па да расправимо и да усвојимо и декларацију и закључке и све остало, да позовемо на одговорност за истрагу и тако даље. Али не може на овај начин. То би био један мангупски начин којим се тако унапред деле лекције, шамари и доводи се у питање рад Скупштине.

Стево Драгишић је на редовној конференцији за штампу Градског одбора Српске радикалне странке, 11. 10 1999. године упознао јавност са Иницијативом

Власт Београда: трогодишњицу "мука по Београђанима" обележила афера до афере

Рад Скупштине је већ формално-правно доведен у питање, то знате, али као политичари, ми желимо да се ствари побољшају и исправе, а не да се конфронтација продубљује.

Ви сте могла љути, очајни, под великим утиском трагедије, због туге и тако даље реаговали на убрзан начин, не рачунајући какве то последице може изазвати. Дај оца да у смиренијој атмосфери размотримо то питање.

Ако то нисте спремни, наставите по старом, али ми у томе нећемо учествовати".

Демагошке оптужбе

Поново се председник Скупштине одлучио за демагогију, намерно мешајући "бабе и жабе". У прилог "аргументацији" за незаконити рад Скупштине навео је разлоге који нису ни у каквој вези са прописаном процедуром – те саучешће породицама, те посебну форму, те декларативни значај усвојене Декларације, али није пропустио да изнете примедбе на кршење Пословника назове "опструкцијом", чак – "интереса грађана"!

Поново је раговао др Војислав Шешељ:

"Невероватно је да ви унапред претпостављате да би неко овде у евентуалној расправи о улесу могао да вређа погинуле или њихове породице. Заиста је страшно ако мислите да је до тога могло доћи. Без обзира какви су раније били политички односи, без обзира шта се раније дешавало, оног тренутка када људи погину, неке се елементарне ствари менају. Ваљда неки пијетет постоји у сваком човеку који је људско биће.

Да ви под сумњом да би овде неко могао вређати погинуле и њихове породице спречавате расправу, то је страшно, али није кључни проблем у томе, него што сте ви у Декларацији унапред некога оптуживали и што сте са тим ве-

зивали неке ствари које уопште немају никакве везе са тим.

Хтели сте да онемогућите неколико одборничких група да гласају у прилог таквог неког званичног акта и на силу сте вештачки убацили такав део садржаја. То је суштина. Немојте сад да се позивате ни на коректан рад скупштине, та коректност је прекршена, она је негирана, она је срозана.

Не може то: сад ћемо овако, па ћемо онда онако. Један дан овако, један дан онако. Скупштина увек мора да ради по Пословнику. И мора да се уважава свака одборничка група од стране онога ко председава. Одборници могу међусобно и да се сукобљавају и полемишу и чашћавају општим изразима, а председавајући мора према свима да буде подједнако коректан, без обзира из које је странке, а ви досад нисте били у стању да будете према свима подједнако коректни у најмању руку. Зато је депласирано даље расправљати о тим питањима".

Папагајско понављање, зачињено ничим доказаним оптужбама на рачун Српске радикалне странке да учествује у батинању демонстраната, прозивајући "хулигане на челу којих је био шеф обезбеђења општине Земун", наставио је шеф одборничке групе Демократске странке у Скупштини града, Ралоје Прица.

Др Вијеслав Шешељ му је спремно узвратио:

"Даме и господо, шеф обезбеђења Општине Земун још није почео да батина. А кад ће не зна се. Можда ћемо вам унапред јавити. Синоћ је избила туча међу вама. Ја сам на телевизији гледао како демонстрант са Батићевом заставом туче демонстранта са Ђинђићевом заставом. Ако нису доведени глумци да глуме ту сцену, снимак је био прилично веродостојан. Је ли тамо био шеф обезбеђења Општине Земун? У мраку вам свако може изгледати као шеф обезбе-

ђења Општине Земун. Шеф обезбеђења Општине Земун има 55 година. И он сигурно није био тамо синоћ, а има бар 20 сведока да је синоћ био у седишту Српске радикалне странке."

Кад је сишао са скупштинске говорнице, одборници из клупа српских радикала напустили су седницу. Пропратила су их неукусна добацивања, али их је лидер Српске радикалне странке ућукао једном једином реченицом да "нису све бејзбол палице у Србији радикалске".

"Кворум" за махинације

За преосталих 56 одборника, колико их је, наводно, пребројано у сали после одласка радикала, у најбољем случају на "граници" кворума за пуноважно одлучивање, настала је атмосфера "песничке ведрине". Управо им је она била неопходна да би савладали свега једну тачку дневног реда, од тако насупног интереса за грађане Београда, каква је - оснивање јавног урбанистичког предузећа!

Шта је суштина овакве прилике предлагача да се десета тачка дневног реда усвоји, лако је погодити из свег претходног искуства градске власти? Интерес да Скупштина града Београда као оснивач првенствено на ионако "сиротињски" буџет прикочи ново предузеће, као мајдан за богаћење "олабраних". Оснивачки улог од седам и по милиона динара из буџета, средства Градске управе, и додатно - накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта, средства буџета града Београда за ове намене и "други приходи у складу са законом", као и могућност обезбеђења сопствених прихода од пружања услуга трећим лицима, улагања трећих лица, без права управљања и "осталих извора", финансијска је конструкција која (не)сумњиво подсећа на Агенцију за обнову Београда.

Траг који повезује два нова градска предузећа је и њихова заједничка адреса: Палмотићева 30. Али и Небојина Мињевић, у првој фирми члан привременог управног одбора, а у Урбанистичком заводу Београд - директор, са мандатом од четири године. Карика која недостаје је "спона" са Дирекцијом за градско грађевинско земљиште, за чије потребе ће ово предузеће "од посебног интереса за град Београд" обављати све послове из домена просторног планирања (генерални и регулациони планови, урбанистичко - технички услови за издавање неопходних дозвола, планови просторног и урбанистичког планирања и пројектовања за подручја 10 градских општина: Вождовац, Врачар, Звездара, Земун, Нови Београд, Палилула, Раковица, Савски венац, Стари град и Чукарица). А "сасвим случајно", на дневном реду и текуће, деветнаесте седнице добру трећину од тридесет тачака чине регулациони планови и урбанистички пројекти за одређене градске целине!

Жана Живаљевић

ИНИЦИЈАТИВА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
Министарству за локалну самоуправу

Београд,
11. 10. 1999. године

На основу Члана 45. Закона о територијалној организацији Републике Србије и локалној самоуправи, одборничка група Српске радикалне странке у Скупштини града Београда покрене иницијативу за образовање привременог градског Већа за град Београд.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

На деветнаестој седници Скупштине града Београда, заказаној осмог октобра 1999. године у току поступка утврђивања дневног реда на предлог шефа одборничке групе Српског покрета обнове, Скупштина је усвојила Декларацију "Осуда покушаја атентата и убиства функционера Града" (у даљем тексту Декларација). Декларација је усвојена одмах по подношењу предлога без њеног увршћивања у дневни ред, тако да је одборницима ускраћена могућност да се изјасне, да ли Декларацију треба уврстити у дневни ред, као и да дискутују о тексту Декларације. Из начина на који је декларација предложена и усвојена може се јасно закључити да је Скупштина злоупотребљена у циљу подизања политичких тензија поводом трагичне погибије градских функционера.

Чланом 78. став 5. Пословника Скупштине града предвиђено је да се: "одборници посебно изјашњавају, прво, о сваком предлогу за измену и допуну предложеног дневног реда, а затим о предложеном дневном реду у целини". У овом случају Председник Скупштине није дозволио да се одборници изјасне о предлогу за допуну дневног реда, већ је поред инсистирања одборника да се ради о повреди Пословника ставио предлог Декларације одмах на изјашњавање и по обављеном гласању констатовао да је Декларација усвојена.

На овај начин грубо је прекршен и члан 35. Статута града Београда и члан 80. Пословника Скупштине града којим се сваком одборнику гарантује право да говори на седници Скупштине. Како је одборницима ускраћено право на учествовање у раду Скупштине и право на изражавање мишљења у Скупштини тиме је прекршено начело народног представништва које гарантује Устав Републике Србије.

Изазвани овако grubим кршењем процедуре за доношење одлука и права одборника на учествовање у раду Скупштине, као и излагањем из оквира надлежности Скупштине, велики број одборника је напустио седницу. Након тога, одборник Срђан Смиљковић је захтевао да се утврди кворум у сали, председник Скупштине је по изласку одборника Срђана Смиљковића из сале пребројао присутне одборнике и објавио да постоји кворум за рад и одлучивање иако је било очигледно да је било мање од педесет шест одборника у сали, што је кас-

нијим прекидањем седнице због недостатка кворума и потврђено. У том саставу, Скупштина је наставила рад и донела неколико важних одлука за функционисање града. По усвајању тих одлука Скупштина је прекинула рад јер је Председник Скупштине констатовао недостатак кворума.

Оваквим начином рада Скупштина је отворено прекршила члан 49. Закона о територијалној организацији Републике Србије и локалној самоуправи који предвиђа да Скупштина одлучује већином гласова на седници којој присуствује већина од укупног броја одборника. Ово је јединствен пример да председник Скупштине свесно дозвољава да Скупштина противзаконито доноси одлуке. Како је Скупштина и раније доносила одлуке са сумњивим кворумом и често прекидала свој рад због недостатка кворума, јасно је да није у стању да легално доноси одлуке из своје надлежности, чиме је блокирано функционисање локалне самоуправе у граду Београду.

С тим у вези, треба посебно нагласити да је осамнаеста седница Скупштине одржана осмог јула 1999. године, а да је деветнаеста седница заказана осмог октобра, тачно три месеца од одржавања претходне седнице, што је максималан рок који прописује члан 45. Закона о територијалној организацији и локалној самоуправи. Како деветнаеста седница није завршена због недостатка кворума, протекао је рок од три месеца који Закон дозвољава, па су се стекли услови из члана 45. да Влада непосредно преузме вршење послова града или да образује тело које ће те послове вршити.

Неспособност Скупштине да обавља своју нормативну надлежност одражава се и на катастрофално стање у свим комуналним делатностима чиме се тешко оштећује општи интерес, услед чега се примењују одредбе члана 45. Закона о територијалној организацији и локалној самоуправи.

Најочигледнији пример угрожавања општег интереса је потпуно погрешно регулисање јавног превоза у Београду

Шеф одборничке групе Српске радикалне странке у Скупштини града, Стево Драгишић: стекли су се сви услови за увођење принудне управе у Београду

од стране надлежних органа града што је више пута доводило до колапса у овој делатности, а тренутно стање у јавном превозу града може се назвати хаосом.

Јавно предузеће "Градско саобраћајно предузеће" је доведено у суноврат што директно утиче на угрожавање општег интереса на следећи начин: у односу на 1997. годину ово предузеће данас броји око 350 возних јединица (ранији број је 850 возила ГСП); увођењем приватних превозника је тек направљен хаос, из разлога неједнаких услова обављања јавног превоза, непостојања реда

ких тролејбуса. Тролејбуски завод из Саратовске области, из Русије, понудио је 60 соло и 20 зглобних тролејбуса, по цени од 294.000 немачких марака по комаду, док је чешки представник "Тера-трејд" понудио сличне тролејбусе по цени од 594.000 немачких марака по комаду.

Већ у самој набавној цени се види да су разлике у цени ова два произвођача огромне, иако се ради о истом броју возила који су истог типа и исте класе. Разлика у цени између соло тролејбуса руске и чешке производње је 82.562 немачких марака, односно 34,4% у корист

за чешке тролејбусе једанаест година у 22 шестомесечне рате по скоро 1.500.000 немачких марака.

Госпођина Драгана Годоровића, министра саобраћаја и веза ресорног министарства, је дана 4. новембра 1998. године контактирао руски министар саобраћаја господин Сергеј Санко и скренуо пажњу на нерегуларности конкурса који је расписала Скупштина града Београда. Републичко Министарство саобраћаја и веза је 23. новембра 1998. године по сазнању о завршеном лихитационом поступку за куповину 60 комада соло и 20 комада зглобних тролејбуса од стране Градског секретаријата за саобраћај, и о опредељењу града Београда да закључи уговор о куповини тролејбуса чешког произвођача, проценило да је овакав поступак Градског секретаријата за саобраћај штетан како за град Београд тако и за Републику Србију, те је затражило информацију од Скупштине града о разлозима за овакав избор, о чему није добило одговор.

Потом се дана 15. децембра 1998. године Министарству за саобраћај и везе Србије, по налогу Председника Владе Србије, господина Мирка Марјановића, обраћа шеф кабинета, господин Зоран Тубић са дописом који је, са молбом за помоћ при реализацији куповине тролејбуса из Русије за потребе Београда, упутио директор предузећа "Божкић д.о.о. Београд", Недељко Божкић.

С обзиром да се закључивањем уговора несумњиво може утврдити да се ради о правном послу којем би се нанела штета од 11.257.500 немачких марака, Министарство саобраћаја и веза Србије предлаже (под бројем предмета 344-08-1989798-0 дана 14. децембра 1998. године) да Републичко јавно тужилаштво, у оквиру својих надлежности покрене истражни поступак у смислу утврђивања наведених чињеница и извршилаца дела.

Потом се Министарство унутрашњих послова Србије, Управа криминалистичке полиције, обраћа Скупштини града (под бројем ПО-948/98 дана 19. јануара 1999. године), односно талашњем секретару Скупштине града, госпођи Биљани Кајганић, да на основу члана 151. Закона о кривичном поступку ставе на располагање сву потребну документацију везану за куповину тролејбуса од чешког произвођача, како би се уловољило захтеву Окружног јавног тужилаштва из Београда (КПР-2766/98 од 22. децембра 1998. године, у потпису начелник Управе криминалистичке полиције, пуковник Миленко Ерчић). Истог дана секретар града (која је убрзо после тога и разрешена дужности) упућује захтев старешинама градске Управе (Секретаријату за купуштинске послове и прописе; Секретаријату за саобраћај; Секретаријату за финансијско-рачуноводствене послове и градском Јавном правобраниоцу, под бројем 404-4/99 С) да доставе сву расположиву документацију најкасније до 21. јануара 1999. године, до 12.00 часова, а по захтеву Министарства саобраћаја и веза Србије и Управе криминалистичке полиције, Секретари-

ГСП на рубу хаоса: десеткован државни возни парк а приватници превозе под најнеповољнијим условима

вожње; непостојања Јединственог тарифног система (ваљидност маркица посебно за повлашћене категорије путника и у приватном превозу) што је директно утицало на непостојање квалитетног пружања услуге јавног превоза Града према грађанима; да се не помиње уништење коловозних трака пуштањем у саобраћај возила која нису адекватна намени (приватни аутобуси у шинском саобраћају); посебна је проблематика везана за набавку резервних делова, коју ћемо детаљно разрадити у наставку текста.

У циљу потврде искреираног хаоса у јавном градском превозу, како би се у ствари прикрила корупција сведочи "Тролејбуска афера":

Ради се о куповини 80 тролејбуса за потребе града Београда. На конкурс, који је расписала Скупштина града, јавило се неколико заинтересованих понуђача и формирана је комисија која је требало да припреми одлуку за куповину возила (у комисији су били Александар Милутиновић, Бојан Димитријевић, Драган Човић, Твртко Гаврановић, Милан Живановић и Никола Николајевић).

У ужи избор су ушли руски и чешки тролејбуси. Комисија је констатовала да је руска понуда неупоредиво боља, те је тако донела одлуку о набавци возила руског произвођача. Непосредно затим, Спасоје Крунић и Драган Човић мимо комисије доносе одлуку о набавци чеш-

ких тролејбуса. То значи да је у укупном износу потребно дати 5.250.000 немачких марака за чешке соло тролејбусе.

Што се тиче зглобних тролејбуса, ту је ситуација још гора. За 20 зглобних чешких тролејбуса треба дати шест милиона немачких марака више него за исти број руских. Укупна разлика у цени износи једанаест милиона немачких марака, односно 53% што значи да руски тролејбуси укупно коштају двадесет један милион немачких марака, док чешки коштају 32 милиона немачких марака.

У погледу услова плаћања за руске тролејбусе авнас износи 10%, односно 2.100.000, а за чешке 15%, односно 4.800.000 немачких марака. Дакле, и овде је разлика 2.700.000 немачких марака.

Грејс период за руске тролејбусе је двадесет четири месеца од потписа уговора, а за чешке шест месеци од последње испоруке. Тролејбуски завод "Енгелс" из Саратова је спреман да у року од 90 до 210 дана испоруче све тролејбусе (што значи да би Београду били испоручени седамнаест месеци пре почетка отплате кредита).

За руске тролејбусе камата је дефинисана у понуди, док за чешке тролејбусе фиксна камата не постоји већ се наводи да ће се камата дефинисати додатним споразумом.

Отплата кредита за руске тролејбусе је десет година на 20 шестомесечних рата по 1.500.000 немачких марака, док је

Провизија за градске челнике на куповини чешких тролѐјбуса: требало је да се овајде за више од 11 милиона марака

јата у Београду, која се односи на куповину тролѐјбуса чешког произвођача.

Када је реч о набавци резервних делова преко посредника, најпознатија афера која је доспела у јавност је она која је везана за посредничке фирме "Форца импекс" (из Београда, Чика Љубина, број 11), чији је власник Јасна Лазаревић (иначе рођака Данице Драшковић) и "Пинекс" (из Ваљева, Милована Глишића, број 65), власника Војислава Михајловића (члана Председништва Српског покрета обнове). Дакле, у току 1998. године, закључно са 31. августом предузећу "Форца импекс" је уплаћено око 21 милион динара, а добављач је до половине септембра, испоставио фактуре за испоручену робу у вредности од око 14.800.000 динара (што значи да је преко 6.000.000 динара већ нечија провизија). Слична ситуација је и са предузећем "Пинекс", с тим што је том добављачу до 31. августа 1998. године уплаћено око 13 милиона динара, а то предузеће је фактурисало робу у вредности од око 11.300.000 динара (1.700.000 динара провизије).

Због свега овога, група радника је поднела кривичну пријаву Првом општинском јавном тужилаштву у Београду и то против Твртка Гаврановића, градског секретара за саобраћај; Милана Живановића, в.д. генералног директора Градског саобраћајног предузећа; Драгана Радојичића, руководиоца комерцијалног сектора ГСП-а, Радмила Дамјановића, шефа набавне службе ГСП-а због несавесног пословања и злоупотребе службеног положаја, који су нанели вишемилонску штету Градском саобраћајном предузећу.

У само ова два случаја нанета је штета од преко 7.700.000 динара, јер није било ниједног разлога да поменуте фирме посредују између Градског саобраћајног предузећа и "Тигра" из Пирота, "Југоазбеста" из Младеновца, "Прве петолетке" из Трстеника, "Стаклоплана" из Панчева и сличних. Због свега овога, набавна цена постаје виша и до 30% од набавне. Оваке махинације, примера ради, односе месечно преко пет нових "Икарбус"-ових аутобуса. Као отежавајућа околност је и чињеница да су у пе-

риоду од 22. јула до 30. јула 1998. године поменути и сличним фирмама извршена плаћања у вредности од преко 7.000.000 динара (о чему постоји одговарајућа документација у наведеним надлежним органима).

Посебно је занимљиво предузеће "Еуро Спој" из Београда, са првобитним седиштем у Улици Булевар АВНОЈ-а број 201, основано 17. октобра 1995. године решењем Окружног привредног суда у Београду ФИ 14849/95 од стране власника Војислава Михајловића (градоначелника Београда) који је и именован за директора без ограничења. Дана 14. јула 1998. године извршена је промена седишта предузећа и овлашћеног лица за заступање, ново седиште предузећа је у Улици Бранкова бр. 13-15, а за одговорно лице именована је Јасмина Бабић из Београда са станом у Улици Булевар Лењина број 187.

Републички завод за статистику одредио је матични број предузећу 1708-6332. За обављање својих финансијских послова предузеће је у ЗОП-у Савски венац отворило жиро рачун број 40802-601-0-559663, којом приликом су за располагање новчаним средствима овлашћени Јасмина Бабић и Анђелко Триковић из Београда, Улица Салвадора Аљендеа број 12.

Од октобра 1998. године када предузеће почиње да се бави израдом елабората за линије приватних превозника за обављање јавног градског превоза (где управо има и монопол) у Београду, на жиро рачуну предузећа се знатно повећава прилив средстава по основу извршених услуга приватним аутопревозницима (цена израде елабората по комаду је око 1.500, немачких марака). Од почетка интезивнијег прилива средстава, до 18. јуна 1999. године на рачун предузећа је укупно уплаћено 4.628.308,40 динара, а исплате средстава добављачима је 3.922.989,30 динара. Као добављачи се углавном појављују агенције за вршење маркетиншких услуга и приватна предузећа за извођење инвестиционих радова са територије града Београд и Подгорице. Износ од око 3.000.000,00 динара

исплаћен је приватним предузећима из Подгорице.

"Уговор о пословно-техничкој сарадњи, производњи, кооперацији, заједничком улагању (Јоинт вентуре) и преносу знања и искуства" (између града Београда и "Саур Интернационал").

Овако гласи назив документа који је град Београд у заступању др Милана Божића и архитекте Спасоја Крунића потписао са француском фирмом "Саур Интернационал" 21. октобра 1997. године, са циљем да се из приватног предузећа "Саур Интернационал" оснује "Саур водовод и канализација", које би имало већински удео, а чија би сарадња била у доменима:

1. Израда у заједничким програмима у домену инвестиција, које могу бити реализоване од сваке стране понаособ и од обе стране заједно;

2. Сарадња код налажења партнера на страним тржиштима капитала;

3. Сарадња у домену заштите животне средине.

Из самог уговора се види да је "Саур Интернационал" предузеће формирано 8. јула 1996. године са, за такве послове, малим капиталом. Ова фирма није презентовала листу својих референци из које би се видело, које је то објекте за производњу и прераду воде пројектовала и опремила или у најмању руку осавременила по питању управљања системима за производњу и прераду воде. Наравно, да би се приликом презентације референтне листе могао сагледати и оценити успешно или неуспешно обављени рад и компетентност дотичне фирме. Такође, из уговора се види (члан 51) да предузеће о ком је реч не уноси никаква средства, те се самим тим сваки грађанин Београда, а и шире, треба да упита - какав је то уговор о заједничком улагању? Такође се назире (из става 2 овог члана) по принципу "Вода плаћа воду" концесија "Саур Београдски водовод и канализација", да би се целокупно инвестирање одвијало и даље из средстава обезбеђених наплатом од потрошача услуга "Саур-а водовод и канализација"; као јасна намера "Саур-а" основна сврха овог предузећа је да свој интерес оствари не заједничким улагањем у инфраструктуру водоснаблевања, већ коригованом ценом по светским стандардима у смислу економске исплативости. Сам по себи се намеће закључак да би оснивањем "Саур водовод и канализација" са већинским уделом до максималне доминације овог предузећа у односу на ЈКП "Београдски водовод и канализација", обичан потрошач био препуштен на милост и немилост "Саур водовод и канализација" који ће слободно формирати цену потрошње воде.

Дакле, да резимирамо, нису никакве новине што наш стручни кадар није знао о управљању београдским водоводом, предвиђеним овим уговором, па се поставља питање шта је то што "Саур водовод и канализацију" доводи у редексклузивних фирми, које без јавног конкурса добијају концесију управљања и експлоатације београдског водовода, а поготово што је непознаница ко су стварни власници ове фирме, која је регист-

рована 8. јула 1996. године (дакле, само годину дана пре склапања уговора), ко су акционари и како је изабрана баш она, без јавног конкурса, између десетак европских фирми које се баве овом проблематиком (а присутне су на тржишту Европе од 20 до 50 година). Очигледно се ради о повољном уговору, само за потписиваче.

Град Београд уређује и обезбеђује коришћење грађевинског земљишта на подручју 10 градских општина: Вождовац, Врачар, Звездара, Земун, Нови Београд, Палилула, Раковица, Савски Венац, Стари Град и Чукарица, преко Дирекције за градско грађевинско земљиште и изградњу Београда, која је основана посебним актом Скупштине града Београда и врши послове обезбеђивања услова за уређивање, коришћење, унапређивање и заштиту грађевинског земљишта.

Радови на уређивању грађевинског земљишта се финансирају Програмом преко Дирекције и то из:

- средстава од накнаде за уређивање грађевинског земљишта;
- средстава од накнаде за коришћење грађевинског земљишта; и
- средстава из других извора (банкарски кредити, станови, пословни простор, грађевински материјал од објеката који се руше у поступку уређивања грађевинског земљишта и др.), што значи да се убирају средства са 10 градских општина.

Овим програмом Дирекција се ослања, планира и финансира из свих средстава изградње станова за расељавање, како би се неизграђено грађевинско земљиште уредило, односно привело намењени са становима којим располаже и уређено путем јавног оглашавања уз накнаду уступило инвеститору.

Дирекција за градско грађевинско земљиште формирана је за обављање и ових послова на уређењу земљишта са становима за расељавање из овог фонда, на који начин би могла да убере значајна средства, већ уступа само земљиште које није уређено.

Познато је да ови станови у последње време немају своју функцију, већ се врши учестала продаја ових станова намењених за расељавање. Управни одбор Дирекције је донео одлуку о продаји безусловних станова за расељавање (то су станови у сутерену, приземљу, у солитерима на задњим спратовима, станови који прокишњавају и др.). Приликом доношења одлуке о безусловним становима Управни одбор је требало да обавести надлежни орган који је овлашћен да донесе одлуку о продаји, а то је Градска скупштина, односно Извршни одбор Градске скупштине, па тек онда путем конкурса да се огласи продаја ових станова.

Како из наведеног Дирекција није предузела које гради станове за тржиште, већ искључиво за расељавање ради уређивања терена за изградњу објеката, требало је да Скупштина града на својој седници утврди да постоји финансијски дебаланс, који би се санирао, поред остало, и продајом безусловних станова, које би одредила Дирекција зависно од

средстава потребних за санирање дебаланса.

Међутим, познато је да продаја није вршена на овакав начин, већ је вршена за познате купце, што подразумева да нису продавани безусловни станови према одлуци Управног одбора Дирекције, већ на најбољим локацијама и не по тржишној вредности.

Напомињемо да су се станови за расељавање финансирани из средстава 10 општина, па је из тих разлога морала, у случају продаје, да одлучује Градска скупштина. На крају, чуди нас како у овом случају не реагује градски јавни правобранилац, који је задужен да штити законитост отуђења друштвене имовине, односно имовине града.

Своју брзину и ефикасност доказује већ на почетку иако је програм рада Дирекције усвојен са шест месеци закашњена, већ су увелико многи пројекти почели да се раде, а неки и завршени. То је, свакако, јединствени пример у свету да се без плана, усмено, у грађевинској делатности постигне такав успех.

Управни одбор Дирекције одређује цену по "важећем ценовнику", али исто тако је познато да су Јапанци били одустали од раније локације за своју амбасаду, сматрајући је прескупом. Будући да већина фирми не може да плати по поменутом ценовнику, Дирекција узима на себе посао расељавања и уређивања локација, а заузврат, као компензацију, добије од 2000 до 4000 м² стамбеног простора. Разуме се, коме, куда, како или шта бива са тим становима остаје у усменој књижевности и постаје тема за урбане легенде.

Како функционише актуелна градска власт, која би требало да буде у функцији својих грађана, сведоче и следећи примери приоритета решавања проблема у циљу бољег функционисања, али одређене (повлашћене) групе грађана:

Започет као уметнички пројекат филм "Нож", по истоименом роману Вука Драшковића, много пре свечане премијере постао је афера. Ради се заправо о усмеравању новца од градске таксе од 3% Скупштине града, уместо у Јавна комунална предузећа, у правцу снимања филма "Нож". Предузеће "Монте Ројал", иначе продуцент филма, склопило је уговор о сарадњи са предузећима и установама које се финансирају новцем из градског буџета. Предузеће "Монте Ројал" авансно се уплаћују велики износи новца за послове који нису тачно дефинисани, нити се зна да ли су обављени и то у ситуацији када су челници градске власти тешку ситуацију у граду правдали недостатком новца.

Доказано је да је предузеће "Монте Ројал" примило више уплата од Д.П. "Ласта", као и да је Скупштина града из средстава посебне градске таксе преко Д.П. "Трулбеник", уплатила фирми "Монте Ројал" 200.000 динара, а све је почело септембра 1997. године када је склопљен уговор између ЈКП "Инфостан" на основу кога је "Монте Ројал" само у првој фази добило 309.000 динара. Слични уговори потписани са ЈП "Паркинг сервис" и другим јавним комуналним предузећима.

Истина је да су наша београдска позоришна здања у веома лошем стању, али то свакако није био разлог за "случајни" пожар у Југословенском драмском позоришту. Опет, фактичко стање није било разлог за рушење зграде до темеља и додатна улагања од преко милион динара из Скупштине града. Притом, без обзира што је Скупштина општине Земун понудила своју сцену за поставке представа, из буџета града је финансирано седам премијера Југословенског драмског позоришта. На све ово је највеће приговоре имала одборничка група Српске радикалне странке, те је господин Стево Драгишић, тада и обелоданио праву цифру, која би требало да се утроши не на обнову, већ на изградњу Југословенског драмског позоришта, а износи 150 милиона динара (што је у ситуацији сталног пропадања јавних комуналних предузећа и превисше).

Када је већ реч о расподели буџетом планираних финансијских средстава, један од очигледних примера ненаменског трошења пара јесте изношење следећих података од стране Секретара Скупштине града, Биљана Кајганић, у току 1998. године, за потребе органа Градске управе из буџетских средстава града Београда утрошено је 2.735.041,02 динара за набавку рачунарске опреме, одржавања опреме односно трошкове уржавања и набавке софтверских пакета, док је за ту намену посебном позицијом Одлуке о буџету града Београда за 1998. годину ("Сл. лист града Београда", број 2/98) број 69 "Набавка рачунарске опреме" било предвиђено 1.100.000,00 динара;

Наведене набавке, односно услуге плаћене су у износу од преко 1.600.000,00 динара из других буџетских позиција, чиме су учињена незаконитанамена располагања од стране појединих старешина органа Градске управе, па чак и секретара за финансије који је био овлашћен, самом Одлуком о буџету, да спроводи контролу ненаменског располагања буџетским средствима; извештај Комисије, приложена документација и сама констатација Секретара Града представљале су добру основу за "покретање дисциплинских поступака против одговорних лица, подношење одговарајућих кривичних пријава и веома негативне реакције у јавности" (заведено по бројем 4-25/99-СВ). Наравно, већ на следећој седници Скупштине града Биљана Кајганић је разрешена дужности Секретара града Београда, тако да није успела да поступак спроведе до краја.

У циљу заштите општег интереса, навели смо искључиво оне случајеве које можемо поткрепити одговарајућом документацијом (премда се у свакој појединачној области из оквира надлежности Скупштине града налази се на кршење норматива који би требало да регулишу општи интерес становника Београда), с намером да коначно одговарајуће институције на прави начин реагују.

Шеф одборничке групе
Српске радикалне странке
Стево Драгишић

ШЕШЕЉ - ФЕНОМЕН ПОЛИТИЧКЕ СЦЕНЕ СРБИЈЕ

Кључ успешности лидера радикала лежи у његовој способности за доношење одлука непогрешивим политичким инстинктом. Пред лавином нечасних и прљавих средстава, које користе његови политички противници, многи би подлегли, а многи би изгубили политичку утакмицу. Чињеница да народ у Србији није поверовао тим клеветам и лажима убедљиво потврђује квалитет Шешељевих политичких врлина

Шешеља сам упознао негде 1982. године, када је још као становник Сарајева долазио у Београд на социолошке и филозофске скупове, а убрзо се придружио иницијативама београдских интелектуалаца за демократизацију бивше југословенске државе. На тим јавним и кућно-политичким расправама испољивао је снажан интелектуални дух и неку ретку храброст у отпору политичком монополу комуниста. Због тога је, 1984. године, стрпан у сарајевски затвор.

Почети слободног политичког организовања

Када је, крајем 80-тих година, почело да се отвара поље слободног полити-

чког организовања, све његове особине дошле су до изражаја. Са огромном енергијом је ушао у политичку арену коју су преплавили бројни аматери, анонимуси и незналице. Насупрот новооснованим малим политичким партијама, стајала је бивша комунистичка партија са свим наслеђеним инфраструктурним предностима.

Шешељ је почео од нуле. Једино што је имао била је каријера опозиционара, окрутно кажњаваног и прогањаног у комунизму. Основао је политичку партију и ушао у борбу за јавну власт и утицај. (У време оснивања политичких партија, ја сам остао по страни. Сви они са којима сам учествовао у борби за демократско друштво ушли су у парти-

је или били на њиховом челу. Било је у томе пуно еуфорије, нереалних нада и јаких сујета. Мене је увек више привлачила анализа политичких догађаја, гледање политике, да се послужим речима Русоа.)

Слалом између препрека и провокација

У првим годинама политичке борбе, у којима се политичка сцена тек консолидовала, Војислав Шешељ је испољио јаке емоције и огромну политичку амбицију. Крчио је пут савлађујући бројне препреке и ништа мање провокације. У неким тренуцима је, под притиском емоција, искакао из нормативне

Почео од нуле: Шешељ, без озвучења, говори својим присталицима код споменика кнеза Михаила

слике политичара (човек који мирно седи у фотељи). Инциденте су до максимума експлоатисали његови политички противници (на пример, махање пиштољем, случај Баровић), али опет нису успели да угрозе његов политички успон.

Моје дуго размишљање о Шешељу везано је, заправо, за језик и понашање његових политичких противника. Како је политички успех странке Војислава Шешеља и њега лично растао упркос жестоком и нечасним средствима која су користили његови политички противници? Како све те клевете и

ближи Србији, на којима је победио 1997. године.

На зубу медија

Најзад, ако бисмо у протеклој деценији испитали на егзактан начин колико је Шешељ био у медијима, а колико други политичари, нема сумње да би се показало да је био најмање. И не само да га није било, већ и кад га је било био је скраћиван и фалсификован. Овоме треба додати и дуже или краће бесомучне нападе на државној телевизији, а од 1997. године и на Студију Б. Примера ради,

Немоћ противника вође радикала

Што се тиче клевета и увреда на рачун Шешеља које су му упутили његови противници, треба рећи да су то изрази немоћи. Када не можете да се на политички достојанствен начин супротставите политичком противнику, онда користите измишљотине, лажи, увреде.

Упркос удруженој или соло кампањи притив Српске радикалне странке и Војислава Шешеља, његов "рејтинг" није бивао угрожен. Штавише, данас је

Организационе способности: за активности странке лидер српских радикала обезбедио материјалну подршку без захватања из државне касе или помоћи из иностранства

подметања нису "сахраниле" политичку каријеру Војислава Шешеља?

Методи борбе против Шешеља

Треба само подсетити на неколико антишешелјевских етикета. Дуго се форсирао "национализам", затим се убацио "фашизам". Неки су почели да приповедају како Шешељ није Србин. Било је и оних који су по сваку цену хтели да у њему виде човека насиља.

Други метод борбе против Шешеља била је крађа посланика или њихова куповина. Они посланици за које се он изборио на изборима прелазили су у друге таборе или формирали своје "посланичке клубове". Врхунац је било поништавање председничких избора у Репу-

треба се подсетити једне из мора политичких одвратности. Мали човек из мале политичке странке, изјавио је, 3. фебруара 1999. године, у вестима Студија Б да су "фашистичке политике Војислава Шешеља и Адема Демахија нанеле много зла српском народу и етничким Албанцима". Оваква изјава више говори о свим елементима политичког деловања тог анонимуса него о Шешељу и о милионима грађана Србије који су му поклонили политичко поверење.

Шешељ је све те клевете и све те крађе посланичких места мирно примио. Није одговарао истом мером, али је користио оштар језик у одбрани свог политичког интегритета. Није изводио своје чланство на улици да би се бунио против незаконитих поступака власти. Чудно. Можда, али то већ говори о политичкој личности Војислава Шешеља.

друга политичка личност у Србији и вођа најјаче политичке партије.

Шешељево схватање политике

Како објаснити политички успех Војислава Шешеља? Чињеница да систематске клевете нису успеле да му умање углед у земљи, показује да неке особине његове личности ипак говоре саме за себе. Које су то особине?

Најпре треба утврдити како Шешељ схвата политику. Његово мишљење и практиковање политике најближе је теорији Макса Вебера. Политичар тежи моћи и одговорности: политичар је онај који потпуно служи општој ствари. Шешељ се одговорно односи према власти, а то је показао и спремношћу да одсту-

Језик којим се др Војислав Шешељ обраћа грађанима Србије савршено је јасан и разумљив

пи са власти ако се то коси са кључним начелима политичког програма. Народ би рекао да држи реч.

Шешељ заступа модерне политичке идеје. Окосницу његовог политичког деловања чине одбрана националних и грађанских вредности, отворена тржишна привреда, демократски облик државе, независност државе у спољнополитичком деловању. Овакву визију друштва он остварује демократским институцијама, дакле уверавањем грађана у ваљаност својих политичких идеја.

Народни језик доктора наука

Језик којим се Шешељ обраћа грађанима Србије савршено је јасан и разумљив. Његове говорничке способности су права реткост међу политичарима. Он није досадан у политичким расправама, користи народни језик иако је доктор наука. У дебатама са политичким противницима показује надмоћ у политичкој логици и елоквенцији. Његово разумевање друштвених проблема је јасно и доступно обичном човеку. Као посебну језичко-политичку врлину истакао бих јасност његових политичких ставова. Док други муте бистру воду, користе метафорички језик, Шешељ јасно казује шта мисли, а то се цени у нашем народу.

Једина примедба која би могла да се стави Шешељевој говори са становишта политичке сврсисходности, јесте за-

немаривање ироничног и хуморног језика којим иначе Шешељ влада, као и повремени неадекватна општина језика. Нема потребе да се маргиналне политичке личности квалификују општим језиком.

Противник притиска улице

Политичка интелигенција је нешто што посебно одликује Војислава Шешеља. Он брзо уочава и схвата проблем, користи аналитичке способности које је стекао кроз научни рад, и формулише ставове. Широко образовање које поседује омогућава му да се лако креће кроз све области друштвеног живота.

Шешељ поштује моралне вредности. Оставља утисак човека који неће да злоупотреби функцију зарад материјалног благостања. Поштује законе што значи да је за поступне промене, а не за "револуцију" и притисак улице. Његов обрачун са некадашњим политичким пријатељима мора се политички разумети.

Тако нешто није изненађујуће, једино што је у тим приликама користио непотребно јак језик. Али, у дубини душе, Шешељ никога не мрзи. Неко ко може да разговара са политичким противницима не може да мрзи. Општар језик му је нашкодио у дистанцирању неких кругова интелектуалаца од његове партије. Та грешка се може лако исправити.

Врхунске организационе способности

Организационе способности Војислава Шешеља такође су високе и изузетне. Чињеница да је створио политичку странку од нуле то потврђује. Обезбедио је материјалну подршку без ослонаца на државну благајну или помоћ из иностранства. Ова врста способности се огледа и у врлини избора политичких сарадника. Треба "имати нос" за квалитете сарадника који се могу искористити у борби за политичку власт. Одавно је запажено да је добар политичар онај који зна да изабере добре сараднике.

Оданост националним интересима

Шешељ је дубоко одан националним и државним интересима српског народа. У процесу разарања бивше југословенске државе то је и разумљиво. Али, његово биће је национално предиспонирано. Он је одрастао у граничној српској области, упио је као дете национално осећање и дух народа коме припада и од тога се не може одлепти. Његови понекад ватрени говори у одбрану српских интереса навели су неке унутрашње политичке противнике, а још више "грађанско иностранство", да га представе као ултранационалисту, па и фашисту. Поред мршавих

пропагандних ефеката, ове етикете ништа нису оствариле. Свако ко ишта зна о политици могао се уверити да од национализма и фашизма нема ни трага.

Будући да се национална политика мери односом према другим нацијама као и средствима која користи, јасно је да Шешељев национализам није уверен против других, при чему увек користи демократска средства. Једина примедба би се могла упутити одсуству јачег разликовања унутрашње и спољашње политике. Национални интереси се бране једном стратегијом у држави, а другом изван државе.

Демократска оријентација

Чврста демократска оријентација Војислава Шешеља потврђује се током целе његове каријере. Никада није посегао за тражењем политичких забрана својих противника нити је користио насиље у борби за политичку власт. Увек је излазио на политички двобој, а трпео је недемократске ударе малих и великих противника. Испуљио је способност кооперације али и агресивности. Међутим, у свакој ситуацији поштује процедуру.

Политички мотиви Војислава Шешеља су транспарентни. Он жели остварење онога што се именује као опште добро, и то је примаран циљ борбе за власт коју он води. У његовом деловању нема егоизма у смислу коришћења политике за стицање материјалних добита.

У том погледу он је имун на сваку корупцију. Не привлачи га политика ни због славољубивости, а томе је најбољи доказ чињеница да је спреман да

напусти власт ако не испуњава циљеве за које се залаже. Најзад, вољу за моћ не практикује на макијавелистички начин. Није склон манипулацијама, а то се види из радикалног поштовања начела јавности у раду. Све што се дешава у његовој страници доступно је јавности: од финансијског извештаја до кадровских решења. Једном речју: он је окренут интересима народа, а не интересима свога ја.

Некооперативност са империјалистичким државама

Колико је Шешељ успешан у политичком деловању? За процену успешности политичара постоји неколико критеријума који зависе од природе политичког поретка: демократског и антидемократског. У демократском поретку успешност политичара се цени према подршци или поверењу које ужива у друштву. Овај критеријум се може одредити и као ширење утицаја у земљи и иностранству. Други критеријум успешности се показује кроз подизање материјалног стандарда грађана, односно економски раст. Трећи се везује за сузбијање антиправних делатности, сузбијање криминала и одбрана правног поретка и моралних вредности друштва.

Са становишта ових критеријума Шешељ се може сматрати успешним политичарем. Једина резерва, за сада, односи се на утицај на иностранство. Објашњење за затегнутост и некооперативност са светом ("међународном заједницом") треба тражити у контексту десетогодишњег искуства непријатељског односа света према српским

националним интересима током разарања бивше југословенске државе. За добар однос према иностранству потребно је да и владе тих држава измене свој однос према Србима. Шешељ је прилагодљив, показује смисао за чињенице и није диспозиционо противник Запада. Уосталом, сарадња са неким западним политичким партијама показује да није а приори против Запада.

Политичке врлине др Војислава Шешеља

Успешност Војислава Шешеља лежи и у његовој способности за доношење одлука. Та особина је кључна за сваког политичара. Није непознато да је одлука најтежа ствар у животу сваког човека: за њу је потребна рационалност, страст, лукавост, храброст и спремност да се прихвати одговорност за њене последице.

Све ове политичке врлине пружају одговор на питање феномен Војислав Шешељ. Пред лавином нечасних и прљавих средстава, које користе његови политички противници, многи би подлегли, а многи би изгубили политичку утакмицу. Шешељ је све то издржао. Сваки политичар излази са својом партијом пред народ. У борби за његово поверење свако носи са собом оно што има. Чињеница да народ у Србији није поверовао клеветам и лажима Шешељевих противника, убедљиво потврђује квалитет Шешељевих политичких врлина. Народ се не може преварити.

Др Зоран Аврамовић

Дуел са Ђинђићем: Шешељ је увек излазио на политичке двобоје (и побеђивао)

МЕДИЈСКА ОКУПАЦИЈА КОСОВА И МЕТОХИЈЕ

Они (САД) који су се протеклих година вербално залагали за демократију, људска права и медијске слободе, показали су да не знају шта је демократија, да их људска права и медијске слободе уопште не занимају и да је њихов циљ уништење српског народа

Александар Вучић: Даме и господа новинари, Американци и њихови западни савезници извршили су потпуну медијску окупацију Косова и Метохије. Они који су се свих претходних година на речима највише залагали за демократију, људска права и медијске слободе, они који су у другима тражили слабости тамо где их није било, показали су да не знају шта је демократија, да их не интересује, да их људска права и слободе уопште не занимају и да једноставно желе у потпуности да униште српски народ.

Медијска окупација Косова и Метохије огледа се у томе што НАТО вазали, Бернар Кушнер и Роберт Дејвидсон, чине максималне напоре да на Косову и Метохији, захваљујући и медијској експанзији терористичких и протерористичких медија и потпуном уништењу свих српских медија, отерају и последњег Србина са територије тог дела Републике Србије.

Наиме, Бернар Кушнер и Роберт Дејвидсон су протерали 1000 радника Радио телевизије Приштина, од тога преко 800 Срба, оставили су их без посла, отели њихове станове, у њих довели албанске терористе, чак су запалили један део Радио телевизије Приштина, како би могли да отму део опреме те медијске куће, медијске куће која припада влади Републике Србије, и то су дали албанским сепаратистима.

Такође, сви остали српски медији у потпуности су уништени. Новинска издавачка кућа "Панорама", а знате да постоји републички закон који регулише делатност те новинско издавачке куће, по коме је Министарство за информације Републике Србије, односно Влада Републике Србије надлежна да је финансира, издржава и контролише њен рад, више готово не постоји. Срби су добили један једини спрат на који не смеју ни да се погну, зато што неће преживети.

Сви листови су укинута. Укинута су не само гласила на српском језику, већ и на турском, ромском језику, па чак и на албанском језику, зато што се нису допала Бернару Кушнеру и Роберту Дејвидсону.

Направили су једну емисију од 20 минута на српском језику коју емитује на-

Пун погодак: у сфери јавне речи, Закон о информисању навео је ред у домаћем новинарству

водно, како се то данас зове, Радио Косово, ако се не варам. И тих 20 минута се налази под потпуном и директном цензуром и контролом Роберта Дејвидсона и Бернара Кушнера. Једна једина реч не може да прође тако што ће је уредник или новинар прочитати, саопштити јавности, а да је претходно, дакле претходно, нису одобрили или Кушнер или Дејвидсон. Дакле, једна апсолутна, потпуна цензура, потпуно уништавање свих српских медија, да не говоримо о реперитору Радио телевизије Србије, који су француски окупатори уништили на Мокрој гори.

Дакле, циљ НАТО снага, циљ Американаца и њихових западних савезника

тив Срба, ништа друго и не ради. И осим што се, наравно, свакодневно труди да критикује Министарство за информације Републике Србије, и то само из једног јединог разлога, олаћу вам тајну, само зато што нисмо желели да разговарамо са њим овде док је био аташе за штампу америчке амбасале. Само зато што смо схватили његову улогу и знали ко је у питању, зато што нисмо хтели са њим да разговарамо. Дејвидсон по налогу својих налогодаваца, а и из разлога личне мржње, чини данас све што чини на Косову и Метохији.

Међутим, Американцима није циљ само медијска окупација Косова и Метохије. Американци по сваку цену покуша-

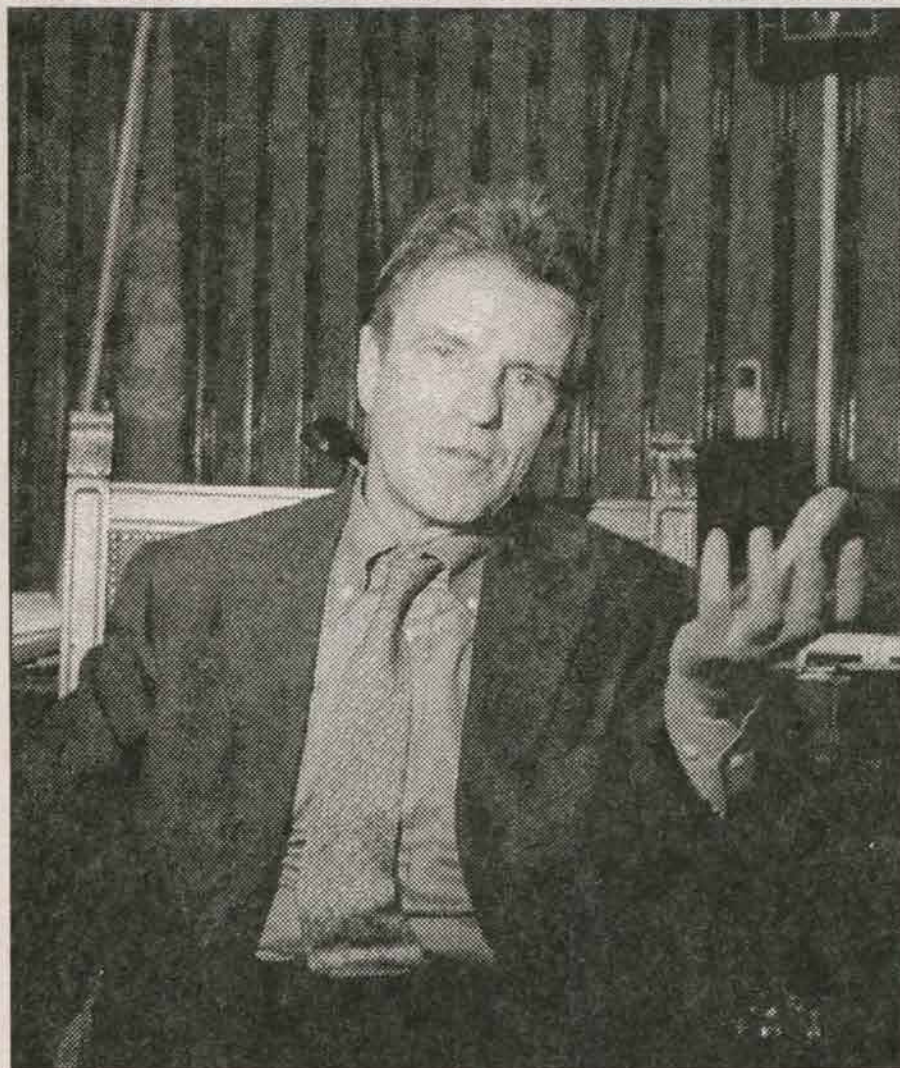
му томе је рекла како ће она лично инсистирати на већој помоћи такозваним независним медијима и подржала акцију Џејмса Рубина о обећаних 12.000.000 долара и, наравно, сузбијање акције коју је Европа мислила да спроведе, а то је енергија за демократију. Тих 12.000.000 долара, а одређена је у Уједињеним нацијама помоћ од 3.000.000 долара, требало је да буду распоређени онима који су независни. Онима који су независни, додуше, од своје државе. Али ако неке дате 3.000.000 долара, од њега сигурно очекујете и противуслугу. Та противуслуга мора бити политичка и она мора, пре свега, садржати све оне разлоге због којих ће Американци и њихови савезници неке у Србији помагати.

Никаквих тајни не треба да буде. Ја сам донео, да не бисте говорили како је скинуто са било којег сајта, како је било ко било шта направио, листове "Данас" и "Глас јавности", па можете прочитати како се хвале да ће у Србију стићи 3.000.000 долара за помоћ такозваним приватним и независним медијима, и истовремено се спремају две ротације које ће моћи да штампају по 400.000 примерака дневних листова, дакле, свакодневно. То је нешто што врло речито говори о томе колико су Американци заинтересовани да својом пропагандом, својим лажима утичу на промену власти у Србији. То показује и чињеница да су у то коло упрегли и познатог андирбина Милорада Додика који би требало да обезбеди фреквенције, нико не зна по ком законском основу, нико не зна на који начин, нико не зна и нико није питао грађане Републике Српске да ли се слажу да им на такав начин помажу они који би да руше ову државу, али и то је могуће.

Исто се догађа и у Црној Гори. На истован начин се ствара такозвани обруч око Србије, покушавајући да се Србија представи као тамни вилајет, а они који долазе, они који су бомбардовали ову земљу, убијали грађане ове земље, уништавали ову земљу, покушавају да се представе као светионици истине, као они који ће да нас уведу у 21. век својим тачним и професионалним информацијама.

Уосталом, ја ћу изнети данас један податак, а препознаће се они који су то чинили. На недавној конференцији о локалној самоуправи, коју су организовали Европска унија и мађарска влада у Сегедину, један од преставника независних медија у Србији, на предлог да се створи потпуни електронски медијски прстен око Србије, да се постави 50 предајника који ће бити директно уперени на територију и на простор Републике Србије, рекао је да још није време за такву акцију, да ће они то чинити изнутра, а једино уколико буде била потребна додатна подршка, да ће у том случају и такви ресурси бити ангажовани.

Такође, у последње време су били присутни покушаји манипулације појединих медија у нашој земљи, који себе и пред светом, вероватно и због покушаја да добију најављену помоћ такозване међународне заједнице, милиони дола-

Самовоља гаулајтера Косова и Метохије: Кушнер протерао 1000 радника РТВ Приштина, од тога више од 800 Срба

је не само потпуна медијска окупација Косова и Метохије, дела наше територије, дела територије Републике Србије, већ лоповлук, отимачина и крађа наше имовине, и подела албанским терористима и сепаратистима наше имовине, онога што припада нама, ако хоћете и влади Републике Србије.

Кушнер је прекршио све међународне јавно-правне норме. Очигледно је да њега то уопште не занима, да њега то не интересује. А Дејвидсон, осим што се бави само похвалама за допринос наводној победи Албанаца и НАТО-а у рату про-

вају да спроведу медијску окупацију на целом територијом Републике Србије. Уосталом, оно што је Медлин Олбрајт изјавила пре неколико дана, када је критиковала власт, државу Србију, због наводног прогона слободних и независних новинара, што, чини ми се, представља врхунац лицемерја, најбоље говори како се против непослушних новинара бори Медлин Олбрајт. Тако што шаље бомбе, ракете и гранате.

Та жена се дрзнула да нападне ову државу, да нападне ову власт за наводно кршење слободе јавне речи и при све-

Приштина: српски медији више не постоје

ра су у питању, пошто су сами то написали као што су сами то објавили, дакле, покушали себе да представе као жртву овог режима. Па за оно што је, чини ми се, невероватно да се догоди у било којој другој земљи, за нешто где би власт поступала неупоредиво жешће, где би држава морала да реагује на најнормалнији начин, овде се реаговало прилично благо. Они покушавају да направе светске скандале, и да кажу - ето, видите како неко хоће да заустави слободну реч, ето како неко жели да заустави истину и проток информација у Србији.

Један од таквих примера јесте и покушај једног београдског дневног листа да захтева за покретање прекршајног поступка, наравано, медијски је боље рећи тужбе, они их тако називају јер тужбе нису у питању, због једне веома прости ствари, законски потпуно чисте, не само законски, просто, правнички потпуно чисте, због тога што неко штампа јавно гласило, лист који није уписан у регистар јавних гласила, и на то је упозорен и то је знао, и наставља да га штампа и даље, и сад због тога што је реаговао републички орган управе надлежан за послове управног надзора, а то му је обавеза, то му је посао, изненада се каже како је неко решио да руши слободу јавне речи, како неко жели да уништи све новине и наводно се покрене поступак против те новине. Није тачно. Чак и неки опозициони лидери, који су показали да су велике незналице, говоре како власт напада "Глас јавности". Уопште није никакав поступак ни покренут, нити је захтев за покретање прекршајног поступка покренут против "Гласа јавности", нити против било којег другог листа. Покренут је против једне штампарије која на елементарни и

најгрубљи начин крши законске норме.

Навешћу вам и показати пример да се не ради о незнању, а да се не ради о незнању показали су и сами новинари тог листа који су у тексту написали да знају ко је и издавач и уредник тог листа који штампају, сами су то навели, свакодневно нам шаљу и три примерка, а ја сам донео и неке друге новине које су, видите, на дупло мањем формату, новине које штампа штампарија АБЦ, случајно се ради о "Великој Србији", на четири листа. Дакле, дупло мањи је садржај тих новина од новина које штампа та штампарија и погледајте, на сваком од њих, иако је само пренет, рецимо, текст са Телевизије Политика, на сваком од њих можете видети импресум са одговорним уредницима, члановима редакције и тако даље.

Можете ли ми рећи да је ово новина која има обавезу да има импресум, да извршава све своје обавезе у складу са позитивним правним прописима, а ово није? Некоме се то чини. Па због тога, само због тога што му је то обавеза да спроводи управни надзор, хоће и мора да покрене управни поступак, зато се крши слобода речи у овој земљи.

Оно што је Мадлен Олбрајт недавно рекла, а рекла је како се одушек у овој земљи нападају они који говоре истину, убијају они који су говорили истину, чини ми се, у потпуности је демаскирало све оне који хоће да нападају власт.

Овде готово свако може да каже све што мисли и све што хоће. За разлику од Сједињених Америчких Држава, у нашој земљи постоји готово потпуна слобода штампе. Када сам рекао готово потпуна слобода штампе, нисам рекао случајно то - готово. Ниједна слобода не може бити у потпуности обезбеђена и не мо-

же се сматрати да може бити спровођена у потпуном облику. Свака неограничена слобода јесте ограничавање неких других слобода и права неких других људи. Ова слобода је ограничена елементарним правним прописима.

Не може се на најгрубљи начин клеветати и вређати, као што то постоји у свим осталим земљама, с тим што код нас не постоји државна репресија као што постоји у случају америчких или британских медија. Они, рецимо, попут Би Би Сија који не зна више шта ће да објављује из Београда, не могу да објављују вести о хиљаду или пет стотина демонстраната, већ су дочекали прилику да најаве целом свету како држава спрема наводни атентат на Зорана Ђинђића.

И понекад, нажалост, од неких трагедија поједини опозициони лидери и поједини новинари успевају да направе и комедију. И то постаје прилично смешно, како је неко из хеликоптера снимао његов стан и тако даље. И то заиста постаје смешно. Ето, то вам говори све о слободи тих западних медија и о слободи писања оних медија који спроводе њихову вољу.

И друго, ако постоји ограничење слободе јавне речи и јавног израза у нашој земљи, оно је, пре свега, наметнуто власничким односима, односима финансијера и оних који уређују поједине или дневне листове или електронске медије. То можете видети по писању "Њујорк тајмса", Стивена Ерлангера, који је недавно рекао како су држане лекције на Западу на једном састанку Организације за европску безбедност и сарадњу, како су држане лекције појединим представницима београдских медија, јер се нису понашали тако да оправдавају НАТО агресију на нашу земљу, понашали су се погрешно, а морали су се супротставити томе. Уз то је Наташа Кандић, ако се сећате, ни мање ни више рекла: "Они вас плаћају, они морају да вам кажу начин на који морате да делујете у предстојећем периоду".

Ми смо имали толико да вам кажемо. У наредном периоду ћемо имати чешће конференције за новинаре и све што се дешава у медијској сфери, покушаћемо да објаснимо. Изволите, ако имате питања.

Новинар: Да ли ће можда бити покренута нека истрага против челника РТС-а због погибије 16 људи, с обзиром на оптужбе родитеља?

Вучић: Мислим да сваки човек има право на приватне тужбе по било ком питању, на покретање и кривичних поступака, и грађанских поступака, парница и тако даље. Овде се ради о нечему што је заиста представљало застрашујући злочин Американаца и њихових савезника.

Одговорићу на крају на ваше питање, али ћу пре тога рећи - занимљиво је да поједини домаћи медији инсистирају на томе, заборављају да осуде оне који су убили те људе. Заборављају сваки пут да помену да је, ваљда, најодговорнији за то убиство онај ко је наредио испали-

вање тих ракета. Да је то његова одговорност, да су они директни извршиоци и директни налогодавци тог стравичног злочина. А да ли је неко знао или није знао, ја нисам ништа знао, мајка ми је била тамо те вечери, случајно преживела, нити сам могао знати. Сумњам да је неко други нешто знао, ако јесте, постоје надлежни државни органи, колико ја знам већ су ту неке радње предузимане, да ли ће бити неких додатних радњи које ће се предузимати, то ћемо тек видети. Али то зависи, наравно, и од сваког приватног лица да ли жели да покрене одређени поступак.

Али, будите уверени да ће сви надлежни државни органи предузети све мере у складу са законом. Уколико је било таквих информација или било таквих евентуалних сазнања, у шта сумњам. Али је невероватно да неки покушавају, не само код тих родитеља, већ у целокупној јавности да створе утисак како су невини и јадни они који су бацили ракете, они који су уништавали Радио телевизију Србије, они који су директне убице тих 16 људи. Они се буквално ни не помињу, али се зато праве разне, иако нико ништа о свему томе не зна. То је оно што је прилично невероватно. И то се све ради смишљено, то је део тог психолошко пропагандног рата против наше земље.

И ја сам те вечери био готово изbezумљен и због свих људи који су тамо погинули, рекао сам вам и због чега још. На памет ми није пало, када сам дошао тамо, да оптужујем било кога другог, него сам знао ко је крив, знао сам ко је гађао тим ракетама. Не располажу тим ракетама ни Срби у Републици Српској, ни Срби одавде. Тим ракетама је располагала Мадлен Олбрајт и амерички злочинци, који су то и учинили. Они су те људе убили, као што су убили и многе друге људе у нашој земљи.

Новинар (Би Би Си): Да ли ћете променити Закон о информисању, с обзиром да опозиција у овој земљи то тражи?

Вучић: Пре свега, поставља се једно питање на које, чини ми се, мало ко од новинара и мало ко у јавности може да пружи одговор. А то је чињеница да поједини медији, а посебно инострани медији, сваки захтев неких опозиционих странака покушавају да представе као нешто што представља обавезу за владу Србије, за државу, за власт у целини. То што они траже, то је њихов политички захтев. Они су то тражили пре годину дана. Ја се сећам неких који су ми гарантовали да ће нас уништити, да ће после два месеца тај закон престати да постоји, па ништа од тога није било. Ми ћемо се понашати у складу са интересима народа и интересима скупштинске већине. Ако скупштинска већина донесе такву одлуку, то ће се догодити. Ја мислим да, за сада, та скупштинска већина не постоји. Када је те опозиционе странке обезбеле, вероватно ће то успети да ураде.

Али, још нешто да вам кажем. Што се тиче Закона о информисању, или, ако хоћете, уопште слободе јавне речи у Србији, овде су представници многих ко-

ји себе називају независним, или приватним медијима, ја то чешће волим да кажем, чини ми се да је боља реч, представници многих медија које држава не финансира, па нека кажу да ли су имали притисака из Министарства за информације и да ли их ми зовемо свакодневно да објаве нешто или не објаве, као што то чине сви опозициони лидери. Апсолутно сви, свакодневно. Не дај боже да се њима да прилика да управљају медијима, па нико не би смео ни једну једину реч против њих да каже. То би било застрашујуће, ево управо онако како је то данас на телевизији Студио Б. Нека неко каже нешто против телевизије Студио Б или против Српског покрета обнове на њиховој телевизији. Нека било ко то каже. И одакле онда било коме од њих некако право да нам причају о медијским слободама, да нам причају о медијским правима? Одакле им легитимитет уопште? Где је ту морал? То је готово невероватно. Има ли икога ко мисли да је то објективна и непристрасна телевизија? Узео сам за пример ту телевизију. Може ли неко да нађе необјективнију? Не може. Можда има неких с којима можете да поредите, али необјективнију и пристраснију не можете наћи.

И још нешто да вам кажем. Све то што ви пожелите и све што пожеде они које ви подржавате у Србији, нећете то увек и остварити. Углавном нећете. Нешто понекад хоћете, кад је сагласно нашим интересима, али верујте ми да углавном нећете.

Новинар (руска агенција): Иако питање није у вези са медијима, ја бих вас питао у којој мери су тачне гласине да

ће после усвајања овог закона о локалној самоуправи бити ванредни локални избори?

Вучић: Не знамо зашто би било ванредних локалних избора. Локални избори су предвиђени за следећу годину. Дакле, следеће године ће бити локални избори, као и савезни избори. Они су предвиђени за следећу годину.

Наш предлог Закона о локалној самоуправи је један добар предлог закона. Представници владе Републике Србије, потпредседник Владе и министар за локалну самоуправу позивали су шефове посланичких клубова три пута на консултације и ниједном шефови појединих посланичких клубова у републичком парламенту нису желели да се појаве, а сада имају значајне критике на поједине одредбе тог закона, иако и не знају о чему се ту ради. Неки су чак напали закон и рекли како се одузимају поједина права и овлашћења градова и општина, иако се уопште ништа не одузима већ се права прецизирају. Прави се прецизно разграничење надлежности и ингеренција локалне самоуправе у односу на републику и савезну државу, што раније није био случај.

Уосталом, погледајте програме политичких странака и видећете да су многи замишљали општинску власт као државну власт на републичком или федералном нивоу. Чини ми се да је то најважнији резултат новог закона.

Новинар: Да ли можемо у скорије време да очекујемо неко саопштење од Министарства за информације о убиству Славака Ђурувије, с обзиром да је прошло више од пола године, и да ли ви

Мадлен Олбрајт: забринута због наводног прогона "слободних и независних" новинара

имате неке податке о истрази из Министарства унутрашњих послова?

Вучић: Министарство за информације није Министарство унутрашњих послова и ви знате које су надлежности у Министарству унутрашњих послова.

Када се деси убиство кошаркаша или фудбалера, Министарство спорта о томе не зна ништа. У овом случају Министарство за информације Републике Србије нема никакве податке о истрази. Ако ме питате да ли бих волео да се открију починиоци тог злочина, да се открију убице, наравно да бих волео. И то сам, чини ми се, неспорно десетинама пута потврдио у јавности. Али ја нисам полицајац, ја нисам министар

информисање: "Знате, мој пријатељ Ђурувија јесте мој пријатељ, али он се бавио свакаким пословима". Ја то никада не бих рекао. Па је после тога променио ту изјаву, па је рекао да је за то одговорна власт и тако даље, тако да ми се чини да та нагађања и оптужбе на било чији рачун, не само што су противправне, већ су заиста дубоко морално неукусне. Знате, кад имате све доказе да је неко извршио убиство, морате сповести комплетан кривични поступак. И доказни поступак о самом кривичном поступку, а не на основу никаквих индиција, а камоли доказа, неко је некога почео да оптужује за убиство.

И наравно, то је у нашој земљи дозво-

лова. Не брините за то, наравно, имамо и доказе, видео доказе.

Новинар: Имате ли и за Александру Ранковић доказе?

Вучић: Не, ја сам говорио о Јулијани Мојсиловић. А Александру Ранковић нисам видео на снимку. Додуше, видео сам је како се шета са шетачима, али нисам је видео у сукобу са полицијом.

Новинар: Где сте ме видели да се шетам са шетачима?

Вучић: Ако сам приметно, не да се шетате, ваљда сте обављали свој посао, не...

Новинар: Рекли сте да сам шетала са шетачима.

Вучић: Па шетате, ви када обављате свој посао ваљда шетате кад идете са њи-

Детаљ са конференције: министар Вучић показује легалне новине (у десној руци) и "дивље" ("Промене")

унутрашњих послова да бих могао давати одговоре на таква питања.

И још нешто. Чини ми се да спекулације које се спомињу у вези и са тим убиством, уопште нећу да улазим у то шта је све могуће и како је све могуће, мада претпостављам да знам нешто више од оних који мисле да све знају, не јењавају. Не желећи да улазим у све то, чини ми се да је то посао неких других органа и људи који се професионално тиме баве, и чини ми се да су поједини медији претерали злоупотребавајући све то, покушавајући то да узму као симбол слободе јавне речи, а да при свему томе не знају мотив и не знају разлоге због чега је све то могло да се догоди.

Можете видети како се мењају изјаве појединих политичких странака. Сећате се изјаве Милана Комненића који је рекао, када је био савезни секретар за

љено. То у многим другим земљама не би било дозвољено, у земљама које се бусају у прса. Ја бих просто желео да се открију починиоци, али то је у надлежности Министарства унутрашњих послова. И сложите се, ту нема ништа необично.

Не знам да ли је Јулијана Мојсиловић из Ројтера ту. Изгледа да није. А баш сам хтео да проверим какве су оне повреде које је она задобила на демонстрацијама полиције, пошто је то био још један од облика медијске манипулације. Уопште није задобила повреде од полиције, већ је сама пала и сама се саплела. А до сада сте могли да прочитате у "Гласу јавности", "Данасу" и "Блицу" и да чујете на Студију Б, како је задобила повреде на демонстрацијама од припадника органа Министарства унутрашњих пос-

ма.

Новинар: Требало би да будете мало прецизнији.

Вучић: Ја сам био прилично прецизан, можда сам нешто изоставио да кажем, али сте шетали.

Новинар: То сте изоставили.

Вучић: Било је и неких који нису обављали свој посао, госпођа Ранковић ми је помогао у томе, а који су такође рекли да су повређени као новинари, као један од новинара Студија Б који је био тамо, чак није ни повређен, али су рекли те вечери да је повређен, а који није имао налог или га организатор није одредио као новинара те вечери да прати догађаје на Бранковом мосту. Ради се, ако се не варама, о госпођини Николић.

Имате ли још питања? Хвала вам најлепше што сте дошли на конференцију.

ИГРА "ШКОЛИЦЕ" НА АМЕРИЧКИ НАЧИН

По окончању оружаног дела НАТО агресије на нашу земљу, не престаје и политичка агресија. Ова врста агресије огледа се, пре свега, кроз активности Савеза за промене, који, као у дечијој игри "школица", покушава да "испрескаче" грађане Србије, потуривши им своје, односно америчке ставове, а све у циљу остварења туђих интереса.

Шта повезује следећа лица: Зоран Бинђић, Драгослав Аврамовић, Горан Свилановић, Владан Батић, Велимир Илић, Милан Ст. Протић и Вук Обрадовић? Познаваоци политичких прилика у Србији одговориће на ово питање као из топа – Савез за промене. Ова организација интересантног, али нејасног имена окупула неколико малих странака са великим политичким апетитима, као и пар квазиинтелектуалаца, који би хтели да, без много муке и труда, буду лидери. Ту су Демократска странка, Грђански савез Србије, Демокришћанска странка Србије, "Нова Србија", као и Социјалдемократија. Сем Демократске странке, за све остале се може рећи да постоје само на папиру, судећи по њиховом утицају и броју чланова.

Логистичка подршка НАТО-а

Многи људи у Србији повезују Савез за промене са америчком администрацијом. То је превасходно због не баш славног понашања појединих представника овог Савеза током недавне оружане агресије НАТО на нашу земљу. Непосредно по окончању оружане агресије, Савез за промене је отпочео са одржавањем низа демонстрација, не против политике Запада, већ против државног руководства наше земље. Пошто су при организовању тих демонстрација имали логистичку подршку управо оних који су нас скоро три месеца бомбардовали, са правом се може рећи да су челници и акције Савеза за промене више усмерени ка остварењу интереса неких страних влада и држава, него интереса свог сопственог народа.

Што се самог имена организације тиче, наивни оптимисти би рекли да је свака промена добра, али реално је да постоје промене на боље и промене на горе. За какву врсту промена се залаже дотични Савез можемо сазнати уколико направимо макар и површну анализу најбитнијих личности, које га представљају.

Будућност са "бившим"

Драгослав Аврамовић, најстарији лидер Савеза за промене, бивши гувернер Народне банке Југославије, бивши члан

Југословенске левице и бивши лидер бивше коалиције "Заједно". Исувише тога "бившег", код човека који је измислио рупу у саксији; наиме, схватио је да се инфлација може зауставити тако што ће се прекинути штампање пара.

У једном тренутку утицај господина Аврамовића на решавање хиперинфлаторне кризе из 1993. године био је толико преувеличан од стране медија,

да су људи почели његово име да дају чак и кафанама, као што је, на пример, случај на Новом Београду. У то доба ода ни државни службеник, Драгослав Аврамовић, за само две и по године окренуће ћурак наопако и постати лидер коалиције "Заједно".

Међутим, ни та његова улога није трајала дуго. Врло брзо, наводно због слабог здравља, Драгослав Аврамовић

КЛИНТОН ЈУГЕНД

окреће леђа и коалицији "Заједно", остављајући на педицу ову, сада већ пропалу политичку организацију само пар седмица пред изборе. Да ли ће и Савез за промене проћи као коалиција "Заједно" тек ће се видети.

Сигурно се сви сећају како је својевремено Драгослав Аврамовић на заседање Савезне Скупштине долазио равно са пијаци, са цегером пуним бакалука, како је службена путовања користио да своју кућу снабде разним комадицама намештаја (попут ћилима, реџимо) и како се, као почасни члан Синдиката пензионера "Независност", жалио на

начелник кога Београд памти, и човек опасних намера. На страну сви његови поступци у политичком животу Југославије претходних година, када није било тог српског непријатеља који није био изузетно близак са Зораном Ђинђићем, битније је истаћи његово "јуначко и патриотско" држање током недавне агресије НАТО зликоваца на нашу земљу.

То је човек који је, након што је побегао у Црну Гору, док су на главе свих Срба, па и чланова његове странке, падале НАТО бомбе, давао интервјуе страним, агресорским медијима, у којима је

имали прилику да виде у првој емисији програма "Радикалски таласи".

То му, међутим, није било довољно, те је решио да се усред рата, заједно са својим истомишљеницима, Милом Букановићем и Весном Пешићем, "разоноди" обиласком њихових пријатеља из НАТО-а. Тако се ова дружина сусрела са Робинотом Куком, Хавијером Соланом и многим другим зликовцима, који су у истом том тренутку излавали наређења о даљим бомбардовањима наше земље. Наравно, Ђинђић, Букановић и Пешићка су великодушно пристали да и сами буду замајак НАТО пропаганде, не тражећи ништа, сем мало ласкања. За почетак.

Зоран Ђинђић је човек који сматра да српски народ има толико кратко памћење, и да ће за само пар месеци заборавити како се ко према њему односио. Међутим, грубо су га разочарали Срби са Комета, када је Ђинђић најурен приликом посете непосредно после рата. Зоран Ђинђић је агресор, војник НАТО-а.

"Политичар"

у боксерским рукавицама

Велимир Илић, градоначелник Чачка, отпадник од Српског покрета обнове Вука Драшковића. Све што је у политици стекао може захвалити једино Српском покрету обнове, а колико је частан човек и демократа имали смо прилику да читам у новинама, које су писале о свим скандалима које је изазвао у Чачку. Нису били ретки натписи у штампи, који су његово име пре рата повезивали са инцидентима у којима су поједини одборници у Скупштини Чачка били физички малтретирани од стране обезбеђења господина Илића, или највulgарније псовани, а дешавало се и да им је Велимир Илић лично претио ватреним оружјем.

Међутим, када треба бранити земљу, као што се то десило током агресије НАТО, Велимир Илић ће елегантно избећи војни позив, тако што ће побећи код пријатеља на планину. Касније ће се правдати како је избегао атентат, који је српски режим спремао на његову цењену личност. Па и јесте покушан атентат на њега, али и на све нас: када неко баца бомбе не бирајући циљеве, то се може назвати и атентатом, и геноцидом, и злочиним, и на још много начина, а тачно је и да је режим извршио атентат, само не српски режим, него амерички. Илић, међутим, тај детаљ прехућује.

Велимир Илић, као и све кукавице, јак је само на речима и када се нађе у прилици да малтретира слабије од себе. Када треба да се суочи са јачим, да брани заједничке вредности, ни где га нема. Односно, има га, али не тамо где треба.

Пребег у политику

Вук Обрадовић, некадашњи најмлађи генерал Југословенске Народне Армије. Попут свог компанјона Зорана Ђинђића, и овај лидер Савеза за промене за

мале пензије, иако он добија инострану пензију. То упечатљиво говори да, од свега, чега се господин Аврамовић прихватио, настојао је да направи циркус. Вероватно ће тако проћи и Савез за промене, макар судећи по интуицији супруге господина Аврамовића.

Замајак НАТО пропаганде

Друга кључна личност Савеза за промене је Зоран Ђинђић, најгори градо-

као јединог и најодговорнијег кривца за рат наводио искључиво српски режим. Срби су криви што је Америка решила да их убија!

Један од његових најупечатљивијих интервјуа емитован је 6. априла на телевизији BBC World. У њему Ђинђић покушава себе да представи мучеником опозиције, који је, ето, морао да побегне из Београда, јер се плаши одмазде српског режима који је изазвао овај рат. Иначе, овај интервју грађани Србије су

време прошлог рата преферирао је да да је не баш родољубиве изјаве медијима у служби влада агресорских земаља. Отворено позивајући на даље бомбардовање Југославије, он је, као највећи проблем са којим се у том тренутку сусреће српски народ, наводио српски режим, а не бесомучно НАТО бомбардовање. Покушавајући да аместира од одговорности своје господаре из НАТО-а, Обрадовић је великодушно опростио агресору убиства на стотине невиних грађана Југославије, оптужујући власт у Србији и Југославији за ствари, за које их је оптуживао и његов пријатељ Зоран Ђинђић.

Изборни селектор

Владан Батић, у народу познат по надимку "Витез Која" због препознатљивог профила свог лица, некада је био високи функционер Демократске странке Србије. Након што се, заједно са још десетак општинских одборника, одвојио од Војислава Коштунице, оснива своју Демокришћанску странку Србије. Чудно, с обзиром на то да је никакав демократа, а питање је и да ли је уопште хришћанин.

Он се, иначе, прославио по изјави да треба забранити да се на неким будућим изборима кандидују сви они које је "непристрасни" и "објективни" Хашки трибунал прогласио за ратне злочинце. Вероватно би се Батић више обрадовао када би на српским изборима као кандидате видео Била Клинтона, Медлин Олбрајт или Тонија Блера.

Пљунути деда

Милан Ст. Протић је човек који је променио стотину странака. Пардон, можда би било правилније рећи да су га из стотину странака избацили. Овај квазининтелектуалац је достојни настављач дела свог славног претка Стојана Протића, за кога после Првог светског рата ниједан Србин није хтео да гласа, због његовог додворавања Хрватима и Словенцима. Овај данашњи Протић, Милан Ст., чак је отишао и корак даље – он се додворава Американцима.

Горан Свиџановић, од недавно председник Грађанског савеза Србије, веома се труди да наставља политику коју је започела његова претходница, Весна Пешић. Све, само не српску.

По окончању оружаног дела НАТО агресије на нашу земљу, не престаје и политичка агресија. Ова врста агресије огледа се, пре свега, кроз активности Савеза за промене, који, као у дечијој игри "школица", покушава да "испрескаче" грађане Србије, потуривши им своје, односно америчке ставове, а све у циљу остварења туђих интереса.

Десет милиона долара за "демократизацију"

Роберт Гелбард, специјални представник Сједињених Америчких Држава за бившу Југославију, у својој бази на црногорском приморју за ових неколико месеци више пута се сусрео са челницима Савеза за промене. Циљ сусрета – давање инструкција за даље деловање Савеза. Наравно, уз инструкције следи

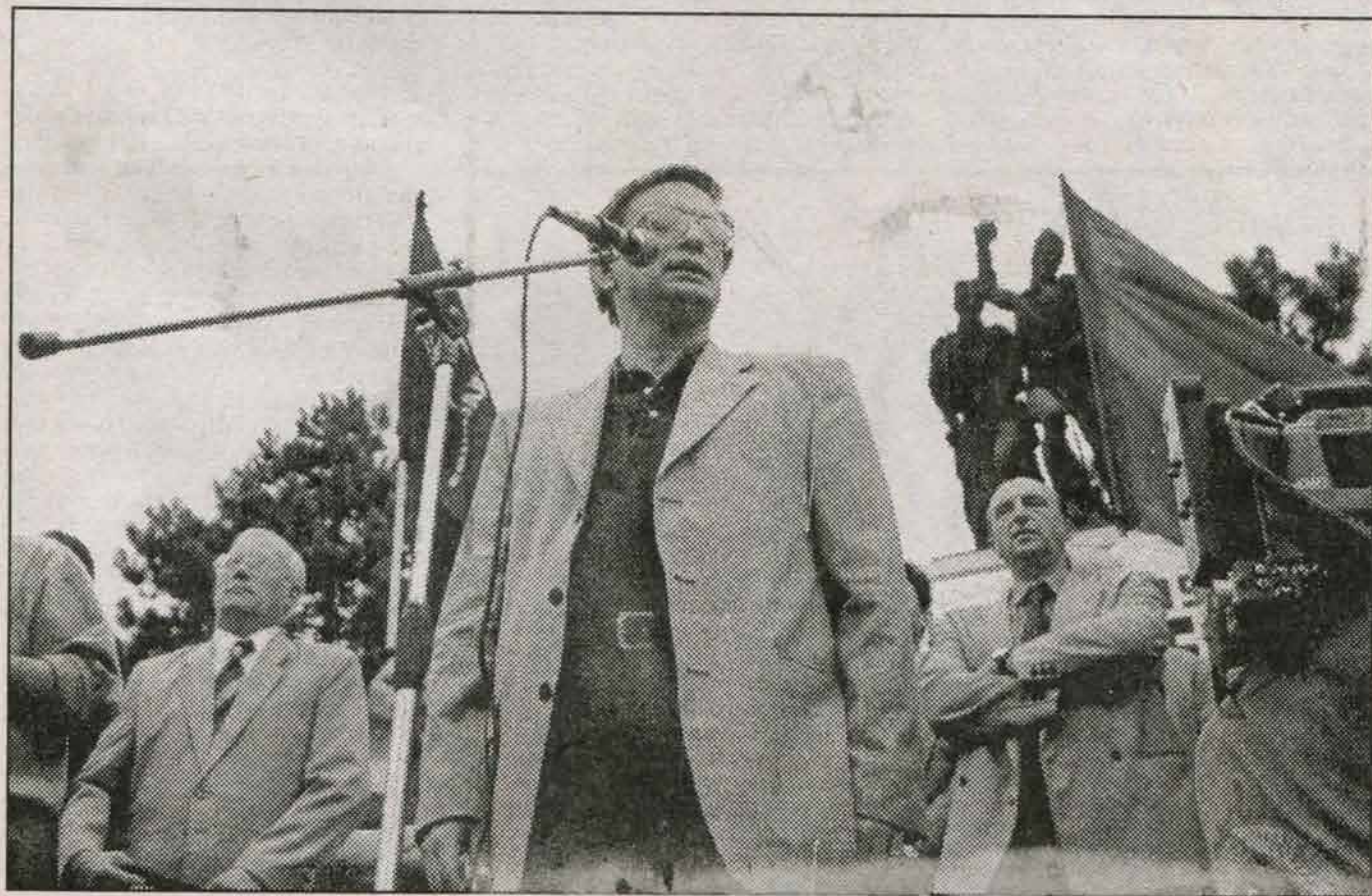
и награда за до сада обављени посао. Америчка администрација је недавно објавила да је за потребе наводне демократизације Југославије из буџета издвојила суму од 10 милиона долара. Та средства ће се усмерити као помоћ "српским" опозиционим странкама, независној штампи и синдикатима, као и анти-владиним удружењима грађана. Гле је та сума конкретно завршила, и у чијим џеповима, можемо само претпоставити.

Заузврат, челници Савеза за промене ће, непрекидним изазивањем народног незадовољства, довести прилике у Србији до грађанског рата. Онда би сценарио могао да изгледа овако: наводно ради одржавања мира у региону и заштите људских права, НАТО поново војно интервенише и окупира целу територију Југославије. На чело Југославије НАТО би потом довео своје људе (читај: квислинге), а челници Савеза за промене се надају да ће то бити баш они.

Ето, то су промене за које се залаже Савез за промене. И те промене никако нису боље.

Ових дана сведоци смо да се амерички сценарио, са главним глумцима из Савеза за промене, покушава извести на улицама наших градова. Али, пошто су Срби ипак довољно свестан народ, таква игра, игра школице на амерички начин, неће проћи. Сигурни смо да ће се планови, које Америка има у вези са нашом земљом, изјаловити, а да ће лидере Савеза за промене народ жигосати њиховим правим именом: агресори.

Вук Фатић

Генерал без војске и присталица: Вук Обрадовић говори на митингу Савеза за промене

САОПШТЕЊА ЗА ЈАВНОСТ

ПРЕДСЕДНИЧКОГ КОЛЕГИЈУМА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

САВЕЗ ЗА ПРОМЕНЕ ПЕШАДИЈА НАТО-а

19. ОКТОБАР 1999. ГОДИНЕ

Председнички колегијум Српске радикалне странке на својој редовној седници разматрао је актуелну политичку ситуацију у нашој земљи са посебним освртом на деловање државних органа у условима жестоких политичких притисака на Србију и Савезну Републику Југославију.

Председнички колегијум Српске радикалне странке констатује да се несмањеном жестином наставља агресија Американца и њихових европских послушника на нашу отаџбину, овога пута субверзивним делатностима и деловањем њихових политичких експозитора у Србији. Оно што није пошло за руком НАТО злочинцима у вишемесечном варварском бомбардовању, вашиingtonски челници покушавају да остваре преко својих пешадијских јединица оличених у Савезу за промене. Упркос свим провокацијама и свакодневним цирку-

ским представама у већим градовима Србије, амерички кадети не успевају да изврше задатак својих татора и изазову српско-српске сукобе. Насиље, бахатост и дивљачко понашање, које карактерише и њихове западне учитеље, представља прву и једину ставку у програму Савеза за промене. Злурадо ликованье, обећања без покрића и упорно призивање економске нестабилности, једини су начин да ове минорне групације буду примећене на политичкој сцени Србије.

Председнички колегијум Српске радикалне странке захтева да се у најкраћем року распишу избори за органе локалне самоуправе. Ситуација у већини градова, где власт врши Српски покрет обнове и Демократска странка, је непоодношљива. Посебно драматична ситуација је у Београду, где владају хаос, јавашлук и немар. Коначно су и надлежни државни органи схватили оно на шта одавно указују српски радикали, те су

почели да санкционишу криминалне и корупционашке радње, о чему сведоче хапшења појединих градских функционера и њихових сарадника.

Стога, српски радикали сматрају да су избори, као најјаснији израз воље народа, прилика да се исправи пропуштено, да се стигне велико народно незадовољство садашњим локалним властима и укаже поверење онима који ће водити рачуна искључиво о интересима грађана, а никако личним и материјалним привилегијама. Српска радикална странка је спремна да на следећим изборима свој политички програм суочи са свима, а посебно са некаквим умишљеним експертима, нудећи реална и могућа решења, која ће уз много труда и напора омогућити превазилажење тешке економске и социјалне кризе.

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

ВАШИНГТОНСКА РАГА

ЛЕГАЛИЗАЦИЈА ШИПТАРСКИХ ТЕРОРИСТА

26. ОКТОБАР 1999. ГОДИНЕ

Председнички колегијум Српске радикалне странке констатовао је да се политичка и безбедносна ситуација на Косову и Метохији све више компликује. Наиме, очигледна је намера Американаца и осталих западноевропских окупатора да шиптарске терористе легализују као зачетак некакве будуће војске независног и од Срба очишћеног Косова и Метохије. Овим чином направљен је невероватан преседан у историји међународних односа, чиме је задат најозбиљнији ударац миру и безбедности у свету.

Легализација терористичких организација и промовисање људи са међународних потерница у политичке представнике фантомских државних творевина јасан су показатељ свим државама и народима света безобзирности којима се служе Сједињене Америчке Држа-

ве у потчињавању читавог човечанства својој вољи.

Брутално гажење свих прописа и принципа на којима почива међународни правни поредак и кршење Резолуција Уједињених нација, у чијем су доношењу и сами учествовали, сведочи о тежњи Американаца да, сатанизовањем и увођењем силе у односе међу државама, у потпуности обесмисле постојање Организације Уједињених нација и ставе је под своју контролу. Постојање било које државе или међународне организације, која се супротставља самоволној употреби силе, довољан су разлог да се челници америчке администрације свом силином и не бирајући средства обруше на њих.

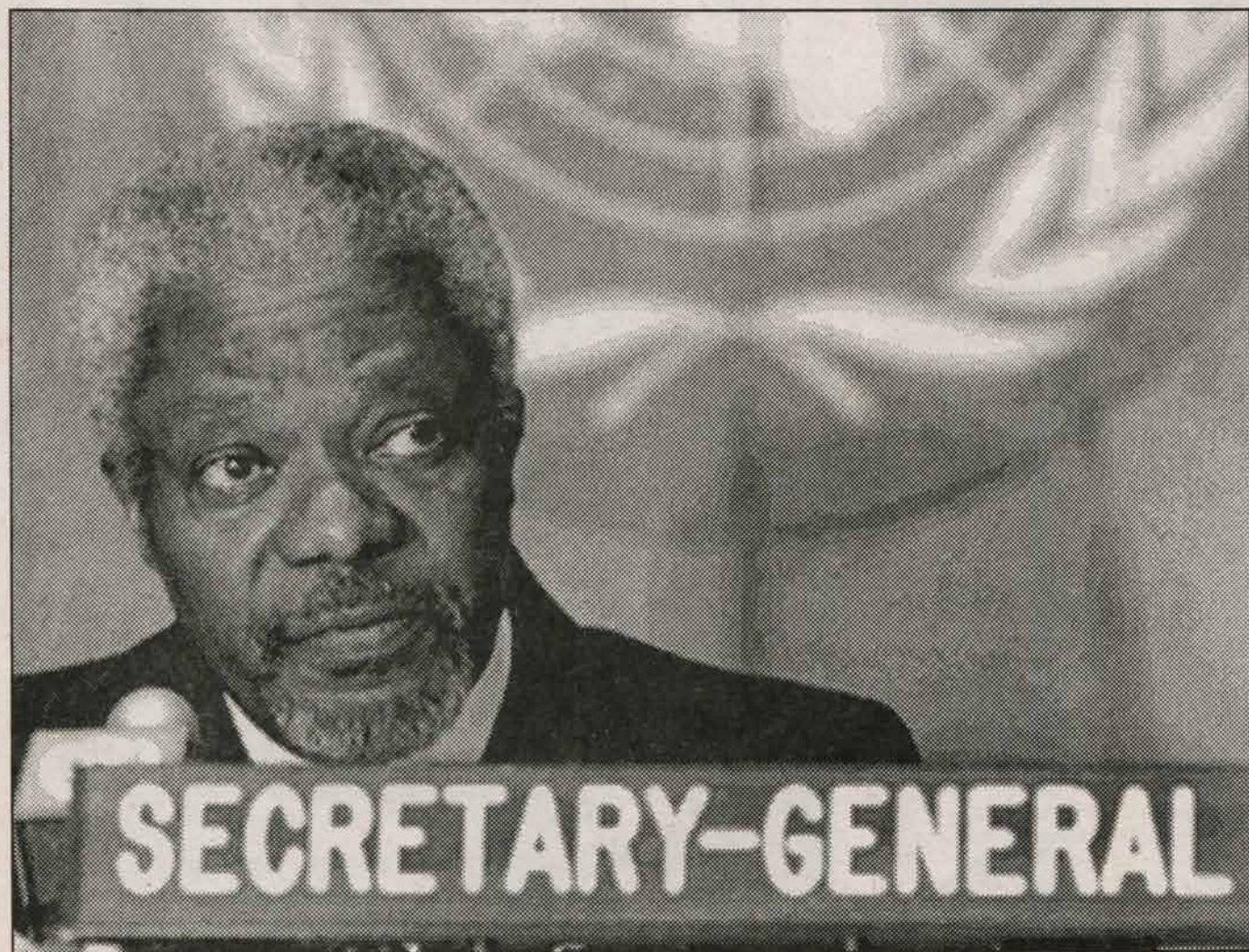
Српски радикали захтевају моменталну примену одредби из Резолуције Савета безбедности 1244 и Војно-техничког споразума, односно повратак српске војске и полиције на територију Косова и Метохије. На тај начин оствари-

ла би се пуна безбедност свих становника јужне српске покрајине, посебно српског народа који је доласком америчких окупатора постао објекат иживљавања шиптарских терориста, без права на одбрану и живот.

Председнички колегијум Српске радикалне странке је уверен да је повратак наше војске и полиције предуслов одбране суверенитета и територијалног интегритета Савезне Републике Југославије.

Председнички колегијум српских радикала истиче да је мотив нашег народа да брани и одбрани целовитост, слободу и част отаџбине много већи од намера и тежњи креатора новог светског поретка за апсолутном доминацијом, те да ће, упркос великим тешкоћама и економској и војној надмоћи непријатеља, успети да се одупре и из ове невоље изађе као победник.

Председнички колегијум Српске радикалне странке

Увођењем силе у међународне односе САД учиниле бесмисленим постојање Организације Уједињених Нација

КОНФЕРЕНЦИЈЕ ЗА НОВИНАРЕ

СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

USA РАЗБОЈНИЦИ НА (НЕ)ДЕЛУ

23. СЕПТЕМБАР 1999. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: Амерички разбојници су још једном показали да крајње бескрупулозно могу да баше под ноге и Уједињене нације, и међународни правни поредак и међународно јавно право, и резолуције Савета безбедности, да су у стању бескрупулозно да проводе своју вољу по сваку цену, тако што су од шиптарских бандита и терориста формирали још једну своју јединицу на Косову и Метохији. Пет хиљада шиптарских терориста под америчком командом нова је претња Србији.

Та претња је отворено исказана и напоменом да ти терористи могу деловати и ван Косова и Метохије уз сагласност високог представника, уз сагласност гувернера окупационе управе, који је тренутно изражен кроз личност Бернара Кушнера, великог србомрса, великог непријатеља српског народа, човека без карактера, без морала, послушног извршитеља свих америчких налага.

То показује да ћемо ми имати још много муке са Американцима, са њиховим завојевачким намерама, са њиховим покушајима да се уништи Србија и српски народ. Америчка акција у правцу формирања специјалне шиптарске јединице координисана је са њиховим планом да се друга специјална јединица формира од трупа Румуније, Бугарске, Турске, Грчке, евентуално Македоније и Албаније, и да та јединица буде нова додатна претња српском народу.

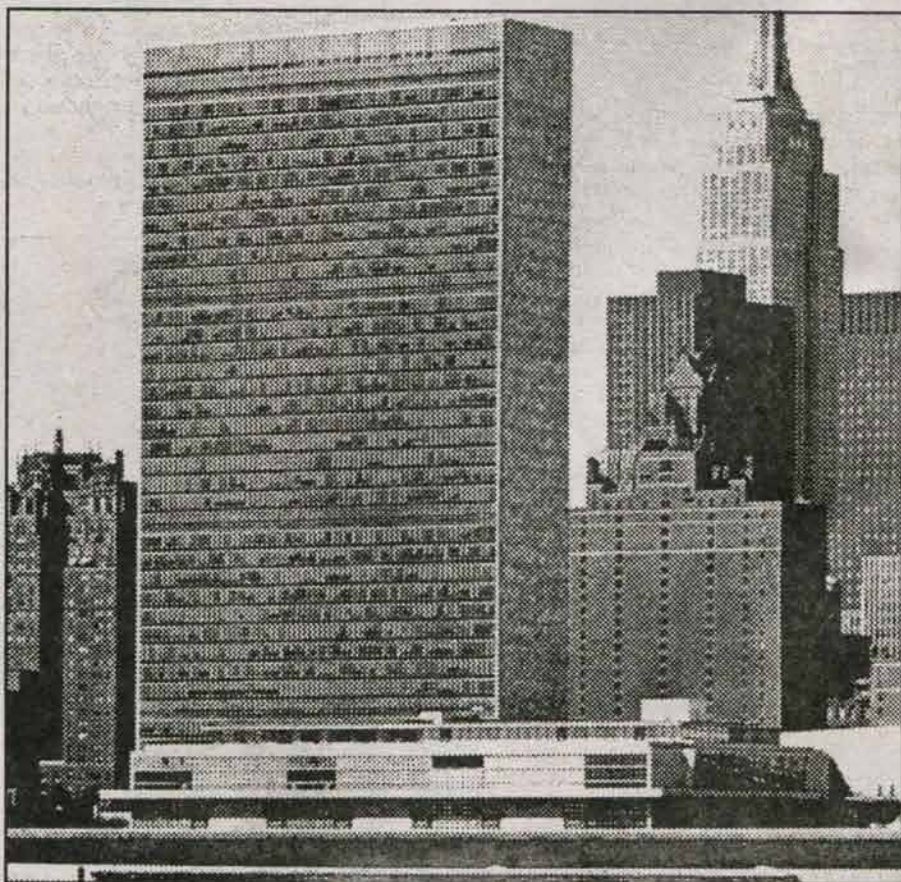
Американцима не пада ни на крај памети да заиста разоружавају шиптарске терористе. Не би их они ни наоружавали најсавременијим наоружањем да су мислили за тако кратко време да их разоружавају. Глуме пред светском јавношћу да је до делимичног разоружања и дошло, на тај начин што су прикупили неколико стотина комада застарелог

наоружања које више ни шиптарским терористима ништа не значи. Та представа се прави само због телевизијских камера и ни због чега другог.

Актуелни црногорски режим Мила Ђукановића показује све изразитије сепаратистичке амбиције. Није њима стало ни до каквих разговора, ни до каквих договора. Они траже да неовлашћени органи расправљају о њиховим иницијативама, а беже од било какве расправе у оквиру Савезне скупштине. Филип Ву-

јановић, председник црногорске владе, отворено говори да они немају намеру да разговарају о било чему у оквиру садашњих одредби савезног Устава. Они би заправо да баше садашњи савезни Устав под ноге и да евентуално расподелају да ли нама уопште треба заједничка држава или не треба.

Сваки облик противустановног понашања је кажњив по одредбама нашег кривичног закона. Српска радикална странка захтева од свих органа државне

Зграда УН на Ист риверу: амерички параван за кршење међународног правног поретка

власти да санкционишу противдржавно понашање.

Српски издајници очигледно у Београду и Србији немају никаквих шанси да остваре своје циљеве по америчким налозима. Сваког чуда за три дана, па тако и Савеза за промене. Савез за промене служи за увесељавање народа у Србији у овим тешким мукама које су нас снашле, тако да њихова улога није а priori негативна. Она може бити и помало позитивна. Народ муку мучи са набављањем основних животних намирница, основних животних потрепштина, људи брину како ће изаћи из предстојеће зиме, па у свим тим бригаама и невољама није наодмет мало забаве са комедијантима типа Зорана Ђинђића, Вука Обрадовића, Горана Свилановића, Небојше Човића, Млађана Динкића и сличних дискусаната. Такви људи ни за шта друго не могу ни да служе. Они ће се само прикључити плејади највећег српског барона Минхаузена, Вука Драшковића.

Ми као владајућа партија не желимо да имамо јаку опозицију, наравно. Али и ми понекад жалимо и тугујемо што немамо никакву озбиљну опозицију. Јер да имамо неку озбиљну опозицију, њене активности би за нас биле добар подстрек да радимо још боље, још одговорније, још квалификованије. Овако, и ако долази до извесног опуштања унутар владајућих партија, до тога долази искључиво због тога што нам је опозиција заиста слаба и беспомоћна.

Оно што је можда сада неки модни хит на београдским улицама, то су демонстрације матураната неких београдских гимназија. Ми разумемо младе људе у пубертету који једва чекају да се деси на улици нешто неуобичајено, нешто забавно и тако даље. Али и ту су умешани прсти оних који српском народу не желе ништа добро. Обично се појави неколико синова и кћерки из добростојећих породица који желе да путују у иностранство на екскурзију, њихови родитељи могу да плате велике девизне износе и онда потпале ту једну лезу из сиромашнијих породица, које су неупоредиво бројније, па као и они сад траже да путују у иностранство. Ту се не сме попустити никако. Ниједна званично организована екскурзија не сме да буде у иностранству. Кома је до путовања у иностранство нека путује о свом трошку и у својој сопственој режији.

Шта се овде дешава? Неколико ученика из добростојећих породица могу то себи да приуште. А онда је 80% оних људи чији ће родитељи на све могуће начине можда и да пронађу тај новац, па макар онда и месецима због тога гладовали. Да им се деца не би осећала пониженом, неко може да путује, а они сад као не могу. Родитељи су спремни да се жртвују. А што бисмо ми родитеље још једном излагали таквом жртвовању. Путовања могу бити само на територији наше државе, јер су неупоредиво јефтинија и та екскурзија може онда имати неки конкретнији педагошки и образовни утицај. А ми смо апсолутно против

тога да се било какве ђачке екскурзије организују у иностранство.

Имате ли ви неко питање?

Новинар: Рекли сте да 80% родитеља не може да приушти својој деци пут у иностранство. Да ли мислите да владајућа партија треба да сноси одговорност за то што толико родитеља не може својој деци да приушти путовања у иностранство?

Др Шешељ: Власт је увек одговорна, али у овом случају није најодговорнија. Наша држава је већ десет година под стравичном тортуром западних сила које желе да нас униште. А претходно смо били пола века под комунистичком диктатуром. Два велика зла су се устремила на нашу судбину и на будућност наше деце. Наравно, уводећи у први план та два велика зла ја не покушавам умањити и кривицу садашње и претходне власти за такву ситуацију, јер власт у тим крајње негативним условима може да покаже више или мање способности одолевања. Некада наша власт боље и ефикасније одолева, а некада лошије, слабије, па тешкоће на тај начин увеча.

Народ с разлогом критикује власт, и треба да је критикује. Али није власт ни у ком случају главни разлог проблема који нас сналазе. Кључни проблеми су индуковани споља.

Новинар: Ближи се редовно заседање Скупштине. Уколико дође до званичне иницијативе за расписивање ванредних избора, да ли ћете је подржати?

Др Шешељ: Шта значи то званична иницијатива? Званична иницијатива може бити само иницијатива парламентарних странака. Ако дође до тога, ми смо изразили спремност. Кад смо ми изразили спремност друге опозиционе странке нису хтеле. А сад ако заиста дође до неке иницијативе, размотрићемо је и одмах на њу реаговати.

Што се Српске радикалне странке тиче ми смо вам још одавно саопштили да ми сигурно нећемо бити сметња распи-

сивању ванредних избора. Пошто више ти ванредни избори нису могући, а од 1. јануара су сви избори који се закажу званично редовни, осим евентуално републички, онда ћемо ми вероватно ићи на заказивање редовних избора следеће године. Да ли ће то бити избори на свим нивоима, видећемо. Редовни избори су већ од 1. јануара следеће године за Савезну скупштину и за локалне нивое власти.

Новинар: Од чега зависи да ли ће бити избори на свим нивоима, пошто сви, када говоре о изборима, мисле пре свега на републичке изборе?

Др Шешељ: То није тачно. Кад се говори о изборима, мисли се на изборе на свим нивоима. Следеће године су већ редовни савезни и локални избори. Што се тиче Српске радикалне странке, ми смо спремни да следеће године буду и републички избори.

Новинар: Прошле недеље, када сте говорили о забрани штампања новца, рекли сте да новац није штампан. Како објашњавате пораст цена огромног броја производа?

Др Шешељ: Долази прво до неодговорног понашања неких монополских фирми, монополи су конституисани у више области наше привреде и јуче је заседала антимонополска комисија Савезне владе у коју су укључени и надлежни републички министри, и она би требало у најкраћем року неким ефикасним мерама да спрече такво монополско понашање, да не бисмо ми, с друге стране морали прибегавати амминистративној принуди, што би било супротно комплетном залагању Владе народног јединства протеклих месец и по дана.

Ви сте могли да budete сведоци да смо многе робе скидали са режима контролисаних цена, и те контролисане цене свели на испод 50% у односу на укупну масу роба, поготову сву техничку робу смо скидали. Затим смо скидали детерџенте, грађевински материјал и тако даље. И надам се да нећемо доћи у ситуацију да нас натерају да поново један број роба стављамо на тај систем контроле цена.

Како се манифестује то монополско понашање? Тако што се вештачки изазивају те несташнице, што се роба сакрива, што се чува у магацинима, што се не износи на тржиште како би се изнудило повећање цена увелико повећаном потражњом.

С друге стране, психолошким факторима се делује на ударе на црном тржишту. Један од тих удара је било, вољом окупационих власти повећање динара као званичног средства плаћања, па се једна већа маса динара онда прелила на друге делове Србије и то је довело, поред можда спекулативних радњи неких банака до уздрмавања курса динара пре недељу дана. Сад је опет тај курс стабилизован, и ми ћемо се трудити да тај курс остане што дуже стабилизован. У оптицају је око 14 милијарди динара, и ми смо трамо да се количина динара у оптицају не сме више ни по коју цену повећавати. Народна банка није изазвала поремећаје на девизном

Мило Ђукановић: "највиђенији" шверцер са обе стране Јадрана, показује све изразитије сепаратистичке тежње

тржишту, изазвали су спекуланти и окупатори на Косову и Метохији тако што су тамо систематски повлачили динаре из оптицаја, па се та маса онда прелила овамо. Само је вештачки изазван пад курса, обарање курса, јер су се динари практично у бесцење продавали. Чак чујем да су неки тамо продавали и 25 динара за једну марку на подручју Косова и Метохије. То је морало на изврстан начин да се индукује. То су нам изазивали својевремено у време отцепљења Словеније, Хрватске и Македоније, тако што су пребацивали све те количине динара на подручје Црне Горе и овде покушали да изазову хаос.

Новинар: Почетком октобра је седница Скупштине града Београда. Да ли ћете гласати за смену градске власти?

Др Шешељ: Ми ћемо увек гласати за смену градске власти, све док смо опозициона странка у граду. Свуда где смо опозиција, ми ћемо гласати за смену власти.

Новинар: У последњих пет година увек се за скок немачке марке на црном девизном тржишту оптужују спекуланти. Такође, у последњих пет година нико именом и презименом није одговарао за изазивање пада курса динара. Рекли сте да и директори неких монополских предузећа изазивају вештачке несташице и тако поскупљују робу. Колико је нама познато, на челу тих предузећа се налазе и чланови владајућих партија, ЈУЛ-а и СПС-а. Зар Влада, ако не може ништа друго да уради по питању неке стабилизације, не може да уради нешто преко тих својих људи у тим предузећима?

Др Шешељ: Кад је реч о предузећима из друштвеног сектора, онда то нису владина предузећа. Влада контролише директно само своја предузећа, то су јавна, државна предузећа. Друштвени сектор има релативну самосталност. Директори из друштвеног сектора се могу, у том погледу на коме ви инсистирате, позвати на партијску одговорност и то измиче ван контроле Српске радикалне странке, пошто у нашој странци углавном нису такви директори.

Али Министарство трговине је већ у неколико наврата јавно прозивало неке фирме које су се бавиле таквим спекулантским радњама. Сетите се у време откупа пшенице. Ми смо ту предузели неке ванредне мере па се сад горко кају банке које су директно откупљивале пшеницу, јер су мислиле да ће остварити велики екстрапрофит увозом те пшенице, а сад им је то онемогућено. Па ће се појавити купопродајци пшенице на нашем тржишту и можда ће је продавати по нижој цени него што су је откупљивали од сељака. Јер ми имамо добру жетву пшенице, имамо добре залихе пшенице и неће бити никаквог разлога да се изазове вештачка несташица на тржишту. Ми ћемо је спречити. Имамо довољно залиха да спречимо било какву несташицу брашна. Несташнице брашна неће бити. А онда онај ко је из спекулантских разлога сам улазио делимично у откуп те пшенице остаће без профита, а негде ће бити и на губитку.

Жал за достојним противником: понекад тугујемо што имамо беспомоћну опозицију, јер у таквој конкуренцији долази и до извесног опуштања

Што се тиче контроле финансијских токова, то је у рукама Народне банке и ми непрекидно инсистирамо да Народна банка отворено проговори које то банке својим противзаконитим радњама изазивају пометњу на девизном тржишту. И то напokon и гувернер Народне банке Југославије мора отворено да саопшти, да не бисмо кривицу њему на врат сваљивали. Ми сматрамо да тренутно имамо једног способног гувернера, који заиста влада финансијским токовима, али он мора лично отворено да изађе под телевизијске камере и да саопшти које му то банке подмећу ноге и ко доводи до хаоса с времена на време, периодично, циклично, на девизном тржишту. Јер нема поремећаја на црном тржишту осим у случајевима кад неке пословне банке организовано пошаљу своје дилере да откупљују девизе, то вам гарантујем. Те обичне трансакције грађана, појединаца, никад не могу довести до таквог поремећаја.

Новинар: Како коментаришете инцидент у Бујановцу где је председник СПС-а у Бујановцу пуцао на своје раднике?

Др Шешељ: То треба да расветле истражни органи. Ми се као странка у то не бисмо мешали, јер бисмо ометали истрагу. Истражни органи треба да утврде да ли је живот тог директора био у опасности или није. Ако му је живот

тог тренутка био у опасности, он има право да пуца и да брани свој живот, па ма ко да је био у питању, осим органа државне власти који једини имају право да примене принуду у складу са законом. Ако је пуцао из обести онда мора да буде кажњен, ако је пуцао из неког другог разлога онда мора да буде кажњен. Ако му је живот био у опасности онда има право да пуца. Имали смо ми и случајеве да радници упадну на радно место и да ликвидирају директора на радном месту. Да ли је њихова љутња на директоре оправдана или не, то је друго питање, али нико због своје љутње, чак и оправдане љутње, нема право да убија или да атакује не нечији живот. Значи све је ствар државних истражних органа, да утврде, да испитају и да поступе у складу са законом.

Новинар: Поново сте својим саопштењем изразили своје незадовољство извештавањем Радио телевизије Србије?

Др Шешељ: Ми смо дубоко незадовољни стањем на државној телевизији Србије. Сматрамо да је то стање неodrжииво и да се мора хитно мењати. Ми сматрамо да имамо много пречих проблема, па то никада не стављамо у први план, али с времена на време морамо да их подсетимо да то тако даље не може и да државна телевизија мора бити државна

у правом смислу речи, а не страначка телевизија. Не може се преко државне телевизије водити политика једне странке, него државе у целини. И онда, то вођење државне политике мора бити у складу са извесним принципима који ће се унапред дефинисати и стриктно поштовати.

Новинар: Рекли сте да неће бити несташнице брашна. Можете ли нам објаснити зашто нема шећера? И друго питање је поводом укидања дажбина на цигарете, да ли знате колико је цигарета легално увезено у нашу земљу и хоће ли опет бити несташнице цигарета?

Др Шешел: Не знам тачно колико је увезено, али ће бити увезено. Видите, ту сад има извесног избегавања од стране оних који су се бавили увозом цигарета из два разлога. Први разлог је што су им складишта још поприлично попуњена, па желе ипак по овој цени коју су сами набавили на тржишту да распродају садашње залихе, па да се онда упусте у нови увоз. А неки ће бити демотивисани да увозе цигарете, и онда рачунају - зарата им није тако нарочито висока, јер код нас има веома велики број фирми и бизнисмена који сматрају да ако им се одмах не удвостручи оно што су уложили у извесну трговачку трансакцију, као да ништа нису ни радили.

Ми морамо наше фирме, наше људе, наше бизнисмене да навикнемо на неку нормалну зарату од конкретне покла. У свету, ако добијете 10% од зарате у односу на оно што сте уложили, сматра да се да сте имали неки добар посао, поготову ако се зарата реализује кроз пар месеци. А код нас, ако одмах не удвостручи или не утростручи или не увшестручи оно што је уложио, као да се ничим није ни бавио. Дакле, ту морамо разбијати и затечену пословну свест наших фирми и наших бизнисмена.

Што се тиче шећера, зна се тачно шта је разлог делимичне несташнице шећера с времена на време. Прошле године смо имали подбачај у производњи шећерне репе и морали смо да увозимо шећер. Што се тиче наше странке, ми смо се непрекидно залагали да се не увози бели шећер, дакле, дефинитивно прерађен шећер, него да се увози такозвани жути шећер, који је требало дорађивати, који је неупоредиво јефтинији на светском тржишту и увек се нашим шећеранама и увозницима исплати њихова прерада, дората у нашим условима.

Е сад је ту опет било неких покушаја спекулација, неки су хтели одмах директно бели шећер да се увози, а неки су се патили такорећи са производњом жутог, и то је с времена на време могло негде да доводи и до несташнице. А пошто ове године имамо добру жетву шећерне репе, мислим да нећемо имати никаквих несташница шећера, а већ почиње вађење и прерада домаће шећерне репе. Имали смо заиста изузетно родну годину што се тиче те пољопривредне културе и засејане су знатно веће површине него прошле године.

Новинар: Вратила бих се на тему у вези са Косовом и Метохијом, коју сте у уводном излагању резимирали. На Косово долази ко хоће и када хоће, само не

функционери из Србије. Ви сте у Владу ушли због Косова и истушили из ње опет због Косова. Шта се заиста сада може учинити и да ли је крајње време да се се нешто учини да се Косово не би изгубило?

Др Шешел: Може се много тога учинити, али не у кратком времену, него на дужу стазу, а никакве рокове вам не могу дати. Онај ко даје рокове уопште не размишља о ономе о чему говори. Ситуација је крајње тешка, крајње напета и врло, врло неизвесна. Као политичари морамо показати неки елементарни оптимизам у погледу крајњег исхода. Али кад ће доћи до крајњег исхода, то је већ друго питање и на њега нико озбиљан одговор тренутно не може дати.

Новинар: Како коментаришете изјаве италијанских званичника о умешности власти у Црној Гори у шверц са цигаретама између осталог и када ће тржиште бити боље снабдевано нафтом и нафтним дериватима?

Др Шешел: Званичници италијанске владе изјављују оно што смо ми већ одавно знали и о чему смо отворено говорили. Али то је још један директан шамар режиму Мила Ђукановића, и Ђукановићу лично. Јер он је тражио да италијански званичници то демантују, рачунајући да ће се италијански званичници упуштити Америци и да ће подржати још једног америчког шпигелника на Балкану, без обзира чиме се он бави.

Али нас Мило Ђукановић све више подсећа на генерала Норијега. Американци су убили Омара Торикоса, бившег председника Панаме, који је водио националистичку патриотску политику и настојао да Панаму што пре поврати контролу над Панамским каналом. Он је сметао Американцима, Американци су га ликвидирали и на његово место довели генерала Норијега који је послушно извршавао све њихове захтеве. Међутим, успут се Норијега, уз подстицај Американца бавио трговином дрогом и другим противправним облицима понашања.

Кад Американцима више није био потребан, они су послали своје трупе, ухапсили Норијега, одвели га у Америку и тамо осудили на дугу, дугу казну затвора, коју издржава у Америци, наравно, јер Американци га чувају пре свега зато да не би причао о својим везама са америчком администрацијом и у којим је прљавим пословима директно са Американцима учествовао. Тако ће бити и са Милом Ђукановићем. Док је користан Американцима, они ће га проглашавати демократом, реформистом, подржавати и тако даље. Онда кад им више не би био потребан, завршио би као генерал Норијега.

Што се тиче снабдевености тржишта нафтом, очекујемо да ћемо имати бољу снабдевеност тржишта већ кроз наредних неколико дана, јер последњих дана септембра треба нешто значајније количине из домаћих рафинерија да изађу на тржиште. Успели смо великим напорима нафтне индустрије у целисти и државних органа Србије да опоравимо извесан проценат наших производних

капацитета, тако да ћемо бити у стању да прерађујемо скоро комплетне количине домаће нафте. А очекујемо да ћемо до краја године имати потпуно нормализовано снабдевање нафтом и нафтним дериватима. Сада то још не можемо, пошто извесан део дизел горива усмеравамо на потребе пољопривреде. Очекујемо да ће до краја године снабдевање бити у тој мери стабилно, сигурно, поуздано, да ћемо потпуно укинути бонове за грађане.

Новинар: Да ли се у Савезној влади говори о успостављању дипломатских односа са ове четири земље са којима су прекинути?

Др Шешел: Колико ја знам о томе се још није говорило на Савезној влади. Ту су и два потпредседника Савезне владе, па они могу да ме исправе ако нисам у праву. У праву сам. Ми немамо намеру да о томе говоримо, да о томе расправљамо.

Што се тиче наше странке, неподношљиво би било успостављање дипломатских односа са тим државама док се преговорима не дође до конкретне износа ратне штете коју морају да нам надокнаде. Било би крајње бесмислено успостављати дипломатске односе и са Америком, и са Енглеском, и са Француском, и са Немачком док нам се не исплати ратна штета. Не смео поновити грешку Титовог режима који је успостављао дипломатске односе са Немачком, па нам Немци никад нису исплатили ратну одштету. Овде услов за обнову дипломатских односа пре свега мора да буде исплата ратне штете. С наше стране такав услов мора да се постави и мора непрекидно на њему да се инсистира.

Сигурно је више стало Американцима до обнове дипломатских односа са Савезном Републиком Југославијом, само не знају на који начин то да формулишу, него што је нама стало до обнове дипломатских односа са Америком. Видели сте, док је постојала америчка амбасада у Београду, онда су ови амерички шпигелници могли под заштитом ноћи несметано да одлазе тамо по налоге и инструкције, а сад морају да путују на састанке са Гелбардом и његовим наследником Робинсом чак у Херцег Нови, и то у Њивике поред Херцег Новог, па су мало упадљивији њихови одласци по инструкције, њихови одласци по своје мишљење.

Новинар: Када очекујете реконструкцију Републичке владе?

Др Шешел: То треба да буде за који дан готово. Ствар је само наших коалиционих партнера. Што се тиче радикала, одавно је све јасно. Они још размишљају, претпостављам још Социјалистичка партија Србије, јер је Југословенска левица, како смо обавештени, заузела став да се ниједан њихов министар у Влади не мења. Сад је још ствар Социјалистичке партије да ли ће они ићи на неке калдровске промене или не, али то питање треба да поставите на њиховим конференцијама за новинаре. Што се радикала тиче, код нас је већ одавно све јасно.

НАТО ОПЕТ ДОБИО ПО НОСУ

30. СЕПТЕМБАР 1999. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ Западне силе настављају подмукле притиске на Републику Српску, њене политичке структуре, политичке партије и водеће политичке лидере. Подмукло, шпијунским методама, уценама, поткупљивањем, Американци настоје проширити круг својих извршилаца, својих слугу. Окомили су се, очигледно, и на Српску демократску странку, покушавају да је ишчупају из српског патриотског блока, покушавају да јој наметну своје политичке погледе и циљеве. Непрекидно вуку за рукав и Мирка Шаровића нудећи му да постане председник републике по вољи окупатора и тако даље.

Српска радикална странка се нада да ће Српска демократска странка одолети свим тим притисцима, да ће сачувати своју унутрашњу стабилност и одлучност и да ће чврсто остати у патриотском блоку. Што се тиче српских радикала, сви ви сте свесни да данас ту нема никаквог попуштања, да ми остајемо, упркос свим искушењима одлучни да бра-

нимо своје политичке позиције, српски народ Републике Српске и Републику Српску у целини.

Ми позивамо све друге српске политичке партије да се укључе у тај јединствен политички блок, позивамо Социјалистичку партију Републике Српске да преиспита понашање неких својих челних функционера, да их спречи у вођењу политике која је на штету српског народа. Позивамо активисте Српског народног савеза који предводи још увек Биљана Плавшић да размисле мало о погубним последицама Плавшићкине политике и да се, задржавајући свој основни претходни патриотски пут, усмерење, прикључе јединственом патриотском блоку.

Што се тиче странке Милорада Додика, то је странка чистих криминалаца. Кад је реч о тој странци ми не апелујемо ни на кога, нити нешто добро од њих очекујемо.

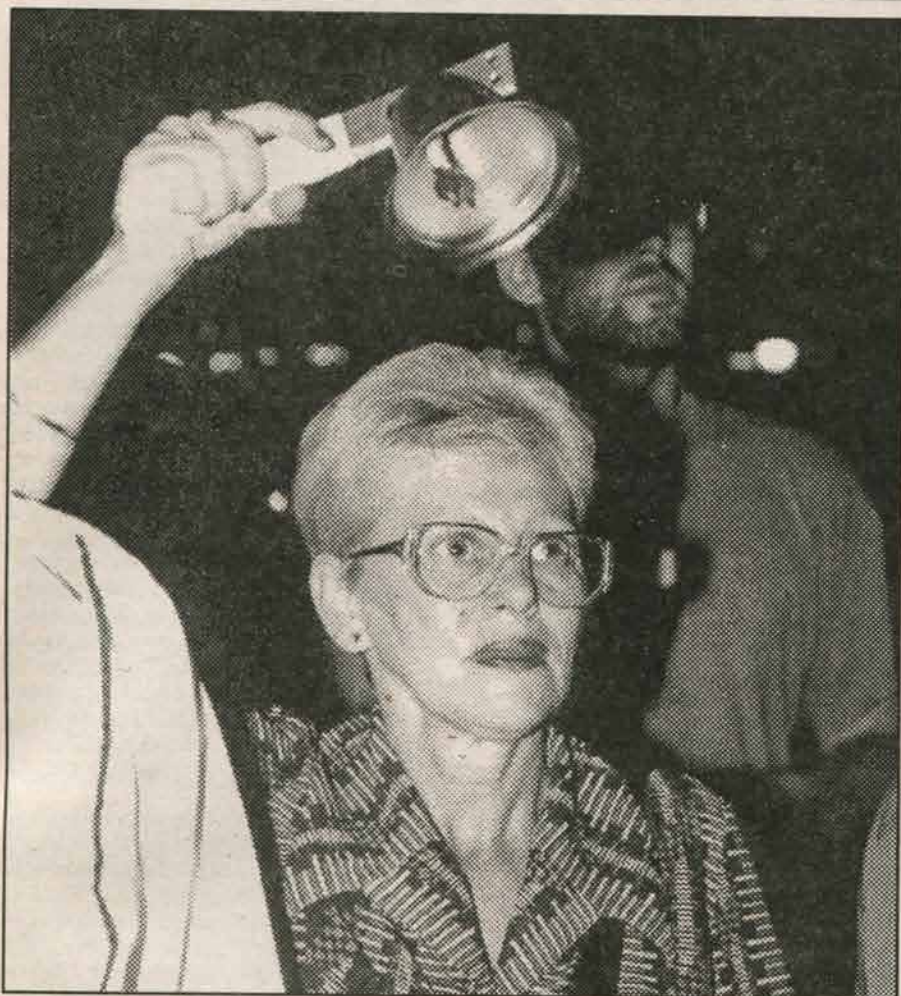
Американци фронтално воде рат против српског народа, рат који је донедавно био карактеристичан по бомбардовању из ваздуха, а сада се води специјалним психолошким субверзивним средствима.

Американци су много наде полагали у издајничке политичке партије окупљене у такозваном Савезу за промене, у такозваном савезу демократских партија и тако даље. Ти јадници који мисле да је служење окупатору, служење непријатељу свога народа довољна легитимација којом се постиже успех у политичком животу и сами су изненађени што народ неће да их следи. Народ је у нашој земљи незадовољан и има разлога за незадовољство, али то незадовољство никад неће бити толико велико да народ прихвати издајнике као политичке вође. И пошто нису могли да окупе никада више од десетак хиљада грађана Београда и то максимално свега у неколико наврата, вође Савеза за промене су добиле налог да изазову сукобе са полицијом. И синоћ су напали полицију у главним београдским улицама.

Полиција је одговорила, и по нашем мишљењу требало је још жешће да одговори, јер је дошло до очигледног кршења закона, до наносења тежих телесних повреда полицајцима на дужности, и то редовној полицији, редовним полицајцима, без опреме за специјалне

Американци су се окомили на Српску демократску странку не би ли је ишчупали из српског патриотског блока: Мирка Шаровића вуку за рукав да постане председник Републике Српске

За ким звоно звони: НАТО партије на политичкој сцени Србије дефинитивно немају шта да траже

случајеве интервенисања. Реч је о полицијима који су већ стајали код палате Београђанке. Вероватно ће Савез за промене имати и друге, сличне методе на свом репертоару, али то ће им и оне последње трагове политичког утицаја утацити.

Српска радикална странка сматра да се морају строго поштовати Устав и закони. Ми смо за слободу демонстрација. А демонстрације се у свим земљама на свету, па и у Америци, одвијају у складу са законом. Ако се демонстрације одвијају на Тргу републике, онда треба да буду на Тргу републике, а не може се демонстрирати на оним местима која нису назначена у пријави која се подноси у складу са законом.

Ми смо мало данас шетали кроз Београд, у свој овој муци и невољама, и економској кризи и социјалној беди мало се побољшало у народу расположење. Грађани на београдским улицама јутрос причају - опет НАТО добио по носу. И добијаће НАТО непрекидно по носу, све док се не окане наше земље, јер партије НАТО-а на српској политичкој сцени дефинитивно немају шта да траже.

Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар: Рекли сте да демонстрације треба да се одржавају на Тргу, а не на другим местима. Ипак, претходно су ових дана шетње биле и до зграде МУП-а и по неким другим улицама. Зашто по-

лиција тада није интервенисала и зашто је шетачима забрањено да оду до Дедиња? Шта је то тамо тако важно?

Др Шешел: Прво, нигде у свету се не дозвољава да нека политичка партија демонстрира да она угрожава живот и egzистенцију одређених политичких личности против којих се демонстрира, а поготово је недозвољено било где на свету да се угрожавају чланови њихових породица. Убеђен сам да би се тако исто урадило и да дођу код мене у Батајницу да демонстрирају. И било где на било ком другом месту. Ваљда се демонстрира против носилаца политичке функције, против политичких институција, против политичких супарника, а нигде се у свету не може дозволити атаковање на физички интегритет личности, поготово физички интегритет личности чланова породице.

Новинар: На једној од својих претходних конференција за новинаре рекли сте да знате из свог личног искуства да полиција неће никога повредити ако се онај кога хапси не опире. Синоћ је полиција на улицама Београда тукла неке од наших колега, новинаре и фоторепортере који се заиста нису опирали и старике које нису имали никакве везе са тим.

Друго питање нема везе са протестима, али у ширем контексту има. Када сте били у опозицији рекли сте да бисте ви,

када дође те на власт, продали плацеве и куће на Дедињу и платили народу оно што им дугује. Народ је до сада добио само пендрек и бонове за струју, огревно дрво и угаљ.

Др Шешел: Да, ми бисмо сигурно до сада продали све расположиве плацеве на Дедињу и тим парама бисмо решавали државне проблеме и регулисали државне обавезе. Нажалост, нисмо победили на изборима у општини Савски венац. Тамо је на изборима победио Српски покрет обнове и Српски покрет обнове је распродавао плацеве на Дедињу, али су све паре у своје приватне џепове стрпали. И то зна цели Београд, и то зна цела Србија.

Што се тиче неких новинара који су успут добили батине, знате, има један број новинара у нашој земљи који просто чезну за пендреком, који неодољиво привлаче пендрек, па није згорега да мало и добију тај пендрек, јер како би знали шта уопште значи сукоб с полицијом, док то мало не искусе и на својој кожи. То је ризик професије. А кад бисте ми сада набројали новинаре поименично, и кад бисте ми рекли из којих су редакција ја бих вам могао дати и прецизније објашњење.

Новинар: Из агенције "Бета" новинар Александар Ранковић.

Др Шешел: Па што баш Александра Ранковић? Ја се чудим што није још пре десет година добио тако пендреком по глави, не би ме изненадило.

Новинар: Добио је још и фоторепортер из "Недељног телеграфа" и неке старице од педесет и неколико година, за које не верујем да чезну за пендреком.

Др Шешел: Није случајно. Полицијак на лицу места не разликује новинаре према томе из које су редакције. Он идентификује грађане на основу одређеног облика понашања. И уопште није случајно да добију новинари из Бете, да добију из "Недељног телеграфа" и из таквих редакција. Јер они се нису понашали као новинари, него су се понашали као уллични хулигани. То су вам чињенице.

Што се тиче полиције она је прва била нападнута јуче. И чак је најављен напад на полицију. И наручен је од стране Американца напад на полицију. И нема те земље на свету која дозвољава да јој неко туче полицију. Некад је додуше раније овде било таквих случајева да се полиција изведе, па да глуми кордоње на улицама, па да је исмејавају, да је провоцирају, да је малтретирају. Овде, док је ове Владе народног јединства, малтретирања, провоцирања и шиканирања полиције неће бити. Полиција ће обављати непрекидно своје послове у складу са законом.

Новинар: Не знам да ли сте информисани да је један младић од петнаест година задобио синоћ теже повреде мозга и изгубио је моћ говора.

Др Шешел: А због чега? Знате, да је имао мозга, не би ишао на тај издајнички митинг. Зато вам не верујем да је повредио мозак.

Новинар: То је изјава лекара у болници.

Др Шешељ: Па добро, изјава лекара, не знају сви лекари све.

Новинар: Ја сам из агенције Бета. Како знате да се моја колегиница понашала као хулиган на демонстрацијама?

Др Шешељ: Она се увек понаша као хулиган. Ево, ишла је са нама чак на неке турнеје по Републици Српској, по Црној Гори, по Српској Крајини и тако даље. На лицу места смо је често упознавали као хулигана. Изазвала је инцидент са возачем аутомобила који је враћао из српске Херцеговине за Београд, зато што јој се није свиђала народна музика, она је тражила нешто друго, што је ближе Западу. А возач, знате, у сваком возилу сам одређује која ће се музика слушати са касетофона, неће ваљда она да одређује. Ако јој се не свиђа то возило, могла је да промени, могла је да се врати ауто-стопом, а она је направила инцидент. Сећате се тог инцидента са возачем који је возио Александру Ранковић, ето вам конкретан пример. Ако се на тај начин понашала према возачу у чијим рукама је био њен живот, јер то је веома опасан пут, најопаснији пут у нашој земљи је кроз кањон Мораче, је ли тако, и како је нервирала, шиканирала возача, можете мислити како се понашала на београдским улицама.

Знате, ниједна се жена никад не удара из чиста мира. И било ко мушкарац лакше ће ударити другог мушкараца него жену. Значи, ако негде успут нека жена у таквим демонстрацијама добије по глави или по леђима, или шта ја знам по ком делу тела је добила, нисам се баш много интересовао, онда је то заслужила. На који начин, нисам био присутан, али знам да јутрос грађани Београда коментаришу то што се синоћ десило са најкраћом реченицом - ево НАТО опет добио по носу. То вам је најчешћа реченица данас била у Београду.

Новинар: Рекли сте да је полиција била нападнута синоћ. Ја сам био на лицу места и, колико сам видео, полиција је прва кренула у напад. На основу чега ви тврдите да је она била нападнута и одакле вама информације да је била нападнута?

Др Шешељ: Прва је нападнута полиција и прво су полицијци повређени. И чак је један Радио, ја мислим Радио Индекс извештавао како се полиција супротставила покушају продора контејнерима кроз њене редове. Је ли то Радио Индекс јавио, који је то Радио јавио, Вучићу? Нешто слично, не могу да вам шитирам баш дословно, али је суштина била та. Салица места је човек извештавао на Радио Индексу. Је ли то истина? Јесте ли и ви то чули?

Ево ја слушам Радио Индекс, слушам и ваш радио понекад, али ретко додуше. Значи из свих извора се информишем. То се десило.

Па ваљда се не пробија кордон полиције контејнерима? Јесу ли ти контејнери оклопна возила НАТО-а, шта је то? Оклопна возила Савеза за промене? Али их тај оклоп није заштитио изгледа и сад се чудите што су повређени, па наравно

да су повређени. Можда су и од свог оклопног возила повређени. Можда је тај контејнер кренуо на супротну страну, можда је неком сломио ногу, можда је неком поцепало чарапе и тако даље.

Новинар: Рекли сте да неки новинари просто жуђе за пендреком и да добију пендрек када се понашају као хулигани. Ја синоћ нисам присуствовала митингу, али сам пре две године добила пендрек, 24. децембра 1997. године. Тада нисам била на митингу, нити сам се понашала као хулиган, него сам радила свој посао на улици. Да ли мислите да полиција није никада интервенисала без разлога?

Др Шешељ: Прво, могуће је да полиција интервенише и без разлога, имали смо и таквих случајева. Али ја говорим о синоћном случају кад је полиција интервенисала с разлогом. И ја не правдам полицију за све поступке у прошлости, али је синоћ полиција била потпуно у праву. Наравно, кад дође до обрачуна демонстраната са полицијом, могу и невини људи да страдају, и случајни пролазници, и новинари и тако даље.

Новинар се затекне на незгодном месту у јекну обрачуна и може да страда, наравно. Али пре него што сам вам одговорио на то питање, ја сам прво питао који су то новинари који су повређени, из којих су релакција. То је само по себи симптоматично.

Новинар: Питање је за господина Вучића - шта Министарство за информисање може да учини да обезбеди новинарима несметан рад, да могу професионално да обављају свој посао и у таквим ситуацијама као што је била синоћ на демонстрацијама, када је неким нашим колегама који су претучени разбијена и опрема, и то без обзира из које су релакције?

Др Шешељ: Да вам да шлемове. **Александар Вучић:** Најпре, није наш посао, нити бих себи и било коме из Министарства придавао толики значај

да се бави заштитом грађана, без обзира којим се послом бави, па макар то био и новинарски посао. Ту људи морају сами себе да чувају. При обављању тог посла који носи ризик, они морају о себи да воде рачуна, ако сами о себи не воде рачуна, ко ће? А друго, што се тиче разбијања делова опреме, колико сам ја сазнао ради се о страним медијским кућама. Поставља се питање у ком тренутку и на који начин се професионално обавља посао. Та камера може да се помери и пет, и десет метара уназад, не мора баш да стоји ту да би се намерно правило догађај и где га нема и где га има, него водите рачуна о свом понашању, па вам се ништа неће догодити. И нема ту шта Министарство за информисање, ту треба Министарство унутрашњих послова да преузме бригу, то је њихов посао.

Др Шешељ: Знате, не може вас нико заштитити ни од ризика у саобраћају. Шта то значи? Поштујте саобраћајне прописе, чувајте се пијанаша за воланом.

Новинар: Како сте ви лично, као савезни посланик, доживели обраћање Савеза за промене савезним посланицима, да је последњи час да учините и ви нешто за промене и за смену председника Југославије?

Др Шешељ: Нама се нико није обратио. Ја вам гарантујем да никакво писмо од неке организације која се тако зове нисмо добили, ни на адресу у Савезној скупштини, ни на адресу у седишту Српске радикалне странке. Како ми да се односимо према неком обраћању које не постоји?

Новинар: Да ли то значи да нисте видели у дневној штампи јавни оглас обраћања савезним посланицима?

Др Шешељ: Па не мислите ваљда да имам времена да читам огласе по штампима? Толико има огласа, неко продаје стан, неко продаје ауто, неко продаје усивач, неко продаје шпорет, и сад ја то да запазим међу толиким огласима.

(Зло)употреба незадовољних: лидери Савеза за промене повели народ на кордоне полиције својим оклопним возилима, контејнерима

Огласе у принципу не читам. Ништа не купујем, ништа не продајем, огласе не читам. Штампам читам, али кад је реч о политичким партијама, читам пре свега оно што се односи на озбиљне политичке партије, а озбиљне политичке партије су само парламентарне политичке партије. Зато и читам оно што се односи на Српски покрет обнове, на обе демократске странке, на Савез војвођанских Мађара, Коалицију Војводине, то су опозиционе странке код нас. А ванпарламентарне странке нису озбиљне политичке партије и оне ме апсолутно не интересују. Имали смо ми и Томислава Крсмановића својевремено, и Мирка Јовића. Мислите да између генерала Перишића и Томислава Крсмановића има неке разлике? Има можда, али та разлика је у корист Томислава Крсмановића.

Новинар: Колико дуго мислите да ће Србија моћи да издржи без помоћи из иностранства?

Др Шешељ: Вечито ће Србија издржавати без помоћи из иностранства. Никаква помоћ из иностранства неће доћи, мако да је на власти у Србији, зато што помоћ из иностранства није дошла ни Румунији, ни Бугарској, а поготову није дошла ни Македонији. Македонија није добила помоћ из иностранства, иако има тако проамерички режим да је срамота и гледати такве људе како обаљају своје политичке функције. Ено, путеви су им разровани тенковским гусеницама, сва обећања су пала у воду. А овде само лажу људе.

Овде помоћ из иностранства може доћи у цеп Зорана Ђинђића, да има да маше доларима, да плаћа телухранитеље, и још неколицини из руководства Савеза за промене и то је све. И што би Американци милијарде давали Србији, кад они мисле - поткупићемо једну групу политичара као у Румунији, као у Бугарској, као у Македонији и заштитити своје интересе, реализовати своје циљеве, па шта нас онда брига каква је економска ситуација у Србији. Шта је Американце брига каква је економска ситуација у Румунији, шта Американце брига што Румунија више ни својим доларима не може да иде у централну Европу? Шта је њих брига што је у Бугарској неупоредиво гора економска ситуација него у Србији, да не говоримо о Македонији?

Новинар: Национални доходак у Бугарској је две године већи него у Србији. Како коментаришете то да земља чији сте ви потпредседник Владе, после десет година постаје сиромашнија од Албаније, макар кад је у питању годишњи национални доходак?

Др Шешељ: Знате, ти оријентираи су вам поприлично бесмислени кад је реч о економској теорији. Застареле су категорије на које се позивају они који износе такве тврдње. Код нас је бољи национални доходак него у Бугарској или у Румунији, и као доказ вам износим чињеницу да радна снага из Бугарске и Румуније долази овде у Србију да тражи посао, а обрнут пример ја не знам ниједан, можда има, али је пуки изузе-

так. То вам говори где је већи национални доходак.

Не дешава се да из земље са вишим националним дохотком радници иду да раде у земљу са нижим националним дохотком. Али у категоријалном апарату постоји проблем, што све оно што чини по природи ствари национални доходак није узето у обзир.

Ево, ми смо прошле године у Земуну продали 6.000 плацева за стамбену изградњу. Свака од тих кућа која је завршена или започета морала је да буде исказана кроз наш национални доходак. Није исказана. Кроз национални доходак морала би бити исказана и такозвана сива економија. А код нас се већи део привредних активности одвија кроз сиву економију, него кроз ту опорезовану званичну економију.

Али сива економија улази у национални доходак. Дакле, није одговарајући категоријални апарат којим се долази до таквих закључака. Али постоји нешто што је мерило основног животног стандарда. То је квалитет живота. Без обзира на све ово што нас је снашло, и на бомбардовање, и на блокаду од десет година, и на санкције, и на ово, и на оно, још увек је животни стандард у Србији бољи него у Румунији или у Бугарској, или Македонији.

Новинар: Хоће ли се стабилизovati стање са нафтним дериватима?

Др Шешељ: Мислим да ћемо до Нове године имати потпуно нормално снабдевање. Интензивно се поправљају и рафинерија у Панчеву и рафинерија у Новом Саду. Сад је приоритет да се обезбе-

Др Шешељ: за српске радикале морал важи и у политици

ди што више горива за јесењу жетву и сетву и, наравно, да се обезбеди мазут за грејање и да се обезбеди смола за асфалт, битумен. Тек у други ред приоритета долази моторни бензин, односно такозвани супер. Али мислимо да ћемо до Нове године и то потпуно нормализовати. Интензивно се на томе ради, свакодневно се на томе ради, огромни напори се улажу и већ неки резултати постоје. А желимо и да сачувамо што нижу цену бензина и дизела.

Новинар: Који нико не може да купи **Др Шешељ:** Не може зато што смо сада запоставили бензин, јер нам је приоритет дизел гориво. А имамо притисак са разних страна да дигнемо за 50% цену бензина, како би разни приватници могли да увозе. А ми покушавамо да их натерамо, кад већ увозе, да се уклопе у тај пропис од једног динара по литру.

Они су навикли, кад улазе у експортно-импортне послове да одмах удвоструче зараду у односу на увезено или сматрају да нису ништа добили. Такву свест морамо у нашој економији мењати. Динар зараде по литру бензина је и за Американце висока зарада, што онда не би била и код нас. И не може се исплатити увоз бензина, да неко оде с једном цистерном, увезе, прола и заради.

Увоз бензина може да буде исплатив само кад се огромним баржама увози. Само је тада исплатив.

А сада, ако дозволимо стампедо, ако ослободимо цене бензина, десило нам се оно што нам се десило 1992. и 1993. године, да ће у једном тренутку бензин скочити на 3,5 марке. И онда га има свуда по тој цени. Али се онда на тај начин огромно богатство исисава из становништва и нестаје. Дакле, ми штитимо стандард становништва и тиме што трпимо несташнице док се не нормализује производња и док не будемо у стању да изнесемо довољно количина да бензина има на свим пумпама и да буде по приступачним ценама. То је суштина такве економске оријентације. Иначе, да пустимо стампедо у ценама бензина, ми бисмо задовољили тај круг приватника који жели да увози, али би се те повећане цене бензина изразиле онда кроз све остале робе и инфлацију више нико не би могао зауставити.

Новинар: Шта ће се догодити ако ОЕБС забрани рад Српске радикалне странке у Републици Српској?

Др Шешељ: Српска радикална странка ће наставити да делује и тешко ОЕБС-у онда. Онда више нећемо имати никаквих обзира, пошто нисмо у парламенту, не можемо на избору, онда можемо себи дати одушка до миле воље, па онда да видимо како ће ОЕБС изаћи на крај. Не могу нас све побити. Они се због тога и колебају, знате. Давно би они забранили нашу странку да не знају шта после тога следи.

Новинар: А шта следи?

Др Шешељ: Следи свашта, чудо невиђено следи.

Новинар: А то свашта не значи ништа?

Др Шешељ: Не, то значи много, него ви мало размислите.

Новинар: Можемо ли мало да се вратимо на претходну причу? Шта мислите како би се полиција понашала у другим земљама?

Др Шешељ: Код нас је полиција била веома суздржана. У другим земљама, чим би се нарушила одређена правила, одмах би реаговала, и жестоко би реаговала. Мало пре је било једно питање на чији детаљ нисам одговорио - шетало се ланима, шетало, шетало, па баш синоћ су интервенисали. У другим земљама би одмах интервенисали чим се одступи од онога што је пријављено као основни план демонстрација, одмах би интервенисали.

То показују случајеви употребе немачке, француске, енглеске полиције, о Америци и да не говорим. Тамо су толико стриктни, толико строги да једноставно никоме не пада на памет да одступи од основних правила. И ми смо и на почетку овог протеста рекли - немамо ништа против мирних демонстрација, мирне демонстрације су демократска тековина, уставно право, али мора све бити у складу са законом.

Новинар: У вези са протестом, да ли знате зашто су ухапшени челници Социјалдемократије?

Др Шешељ: Не, мислим да ће полиција поднети извештај, можда ће већ данас бити званично полицијско саопштење.

Новинар: Да ли знате који је био разлог њиховог хапшења?

Др Шешељ: Па вероватно је био неки разлог, видећемо, полако, што сте тако нестрпљиви.

Новинар: Да ли ћете гласати за смјену председника уколико се то питање покрене у савезном парламенту?

Др Шешељ: То питање уопште у Савезној скупштини није покренуто и онда је депласирано. А друго, не мислите ваљда, док постоји наша коалиција на савезном и републичком нивоу, да бисмо за то гласали. То питање је онда и неозбиљно с друге стране. Док постоји наша коалиција, ми се понашамо коректно. Ми смо по коректности најпознатија странка у Србији.

Новинар: А до када ће постојати та коалиција?

Др Шешељ: Док то буде у народном интересу. И док су странке које су ушле у коалицију сагласне око својих основних циљева које постижу деловањем такве коалиције.

Новинар: Шта је то урадио господин Милошевић па га ви толико подржавате?

Др Шешељ: Ја не знам шта је он урадио, али знам да смо још 24. марта прошле године ушли у коалицију, а ми кад правимо коалицију онда су то отворене, јавне коалиције и та коалиција је трајала до половине јуна, када је дошла у прву озбиљну кризу. Ми смо тада раскинули ту коалицију. У међувремену смо имали нови процес међустраничних консултација, израде заједничког програма, усаглашавање ставова и обновили

ту коалицију. У путању је коалиција, а не Милошевић. Ми смо као коалициони партнери крајње коректни.

Новинар: Зар се нисте разишли око најважнијег питања, а то је Косово?

Др Шешељ: Јесмо, али се нисмо повукли из политике. Ми смо наставили да се бавимо политиком. Оставкама у влади Србије ми нисмо поднели оставке на бављење политиком. Пошто нисмо поднели оставке на бављење политиком, и даље се њоме бавимо. А српска политичка сцена је толико поједностављена да су свима који се иоле разумеју у политику све ствари до краја јасне.

У Србији постоји пет политичких партија, то су Српска радикална странка, Социјалистичка партија, ЈУЛ, Српски покрет обнове и Демократска странка, која је себи прикопчала и тај такозвани Савез за промене.

То је пет политичких странака у Србији. Између тих пет политичких странака, односно четири странке, кад се радикали опредељују, они не могу да се определе да праве коалиције са онима који служе Американцима, који служе западњачким непријатељима, дакле, могли смо да правимо коалиције само са онима који се супротстављају Американцима и НАТО-у. А без обзира на све раније сукобе и на повремене размирице и неслагања, то је нам било једино природно и нормално решење у овом моменту.

Новинар: Зар није онда боље било да не правите коалиције ни са ким, него са онима са којима се не слажете око најважнијег питања, а то је Косово?

Др Шешељ: Па шта онда да радимо? Прво, ми се и даље слажемо по кључним стварима по питању Косова и Метохије. Ми се нисмо сложили по питању уласка НАТО-а на територију Косова и Метохије. А да Косово мора да остане у Србији, ту се потпуно слажемо. Да се не сме дозволити никакво отцепљење Косова, ту се потпуно слажемо. Слажемо се и по читавом низу других ствари, укључујући економске реформе, социјалну политику, Савез са Русијом и Белорусијом и тако даље.

Новинар: Шта је са најављиваном реконструкцијом Републичке валде?

Др Шешељ: Па ево, чека се Социјалистичка партија. Што се тиче Српских радикала све се одавно зна. Што се тиче ЈУЛ-а, највероватније они неће имати никакве интервенције у свом саставу у влади Србије. Још Социјалистичка партија није заузела дефинитиван став, мислим да ће они имати седницу Главног одбора, па немо видети. Али ту се једноставно никоме не жури, јер ова влада солидно функционише. То је само једно чисто формално питање.

Новинар: Сви ваши министри остају?

Др Шешељ: Не, Томислав Николић је прешао у Савезну валду, такође и Маја Гојковић, а имаћемо два нова министра у Републичкој влади, Ратка Марчетића и Божидара Вучуревића.

ПРОТИВ ДИКТАТА АМЕРИЧКИХ НЕОФАШИСТА

7. ОКТОБАР 1999. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: Окупатори у Републици Српској настављају са својим покушајима да униште Српску радикалну странку, да спрече наше политичко деловање, да маргинализују наш политички утицај, једном речју да нас елиминишу са српске политичке сцене.

Најновији њихов акт је одлука ненадлежног органа, вршиоца дужности међународног представника како су га назвали, да се захтева поновна регистрација Српске радикалне странке и да се остави рок до 22. октобра. И поставља се услов да у новом акту о регистрацији не буду имена најзначајнијих активиста Српске радикалне странке у Републици Српској, пре свега др Николе Поплашен, председника Републике Српске и председника наше странке за Републику Српску, Мирка Благојевића, председника Извршног одбора наше странке за Републику Српску, Огњена Тадића, главног секретара Извршног одбора наше странке за Републику Српску и тако даље. Међу њима је и неколико људи који су већ једном скидани као кандидати са посланичке листе Српске радикалне странке током претходне изборне процедуре.

Српска радикална странка такав ултиматум неће прихватити ни по којој цену. Ми остајемо да делујемо као што смо до сада деловали. На челу наше странке ће бити најбољи кадрови и битно је да ти кадрови уживају наше поверење, а не поверење окупатора, коме неки од тих људи сметају због запаљивих изјава.

Због запаљивих изјава људи су неподобни да обављају одређене функције. А такво понашање нисмо имали ни под Титовом комунистичком диктатуром.

Српска радикална странка неће поклекнути пред окупатором, Српска радикална странка ће знати како да узврати окупатору. О тим питањима неколико речи ће вам рећи и др Никола Поплашен, председник Републике Српске и председник Српске радикалне странке за Републику Српску.

Др Никола Поплашен: Иако вам је познато, морам још једном да нагласим да је Српска радикална странка у Републици Српској од свога оснивања до данас, а и данас, чврсто бранила српске националне интересе у целини и интересе Срба и других грађана у Републици Српској након њеног формалног признања у Дејтону, односно у Паризу. Деловали смо као демократска странка уз сву нашу чврстину, поштујући кључне међународне норме, поштујући све оно што је прописано Уставом и законима Републике Српске, не сукобљавајући се са

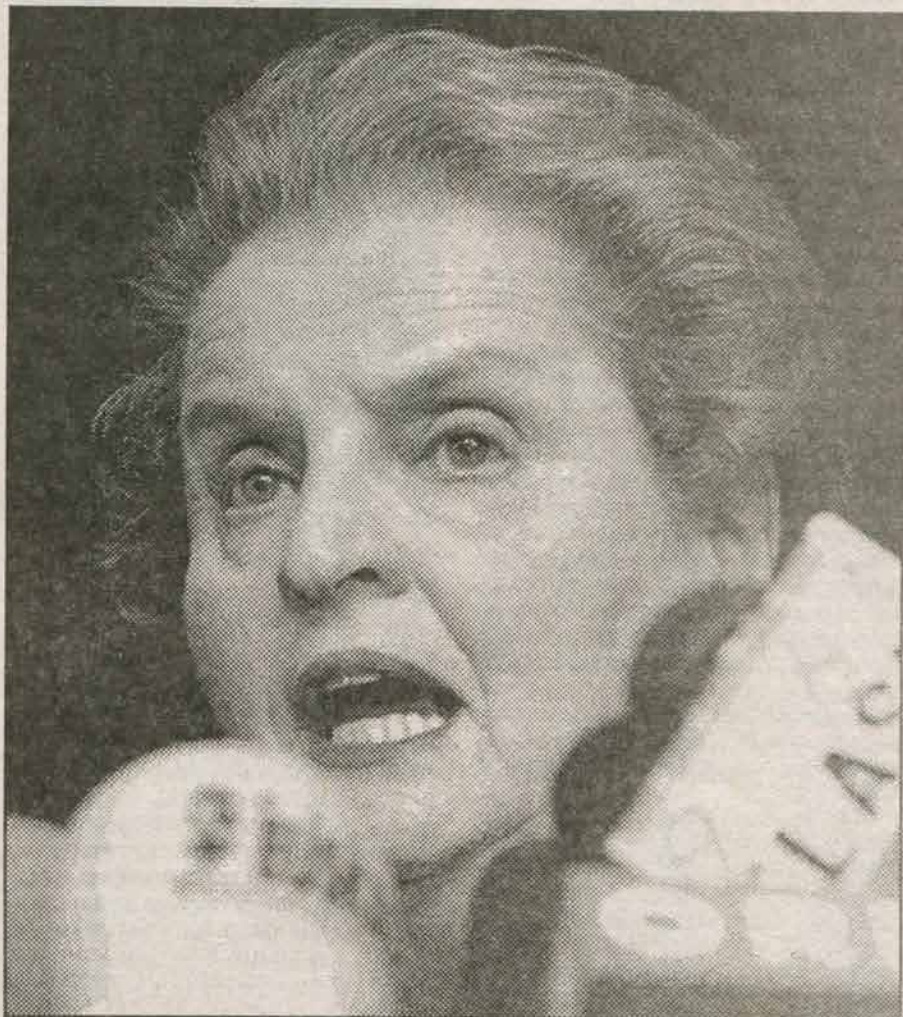
другим народима, државама и са међународним нормама иза којих је стао српски народ из Србије и Републике Српске.

Ми нисмо били одушевљени Дејтонским мировним споразумом, нити смо сматрали да је то најповољније историјско решење за српски народ, али с обзиром да је он легитимно потписан у име Срба из Републике Српске и у име Републике Српске, ми смо га прихватили и настојимо га бранити. Међутим, након такозване демократске револуције која је изведена уз помоћ страних тенкова и борних кола, уз учешће квислинга госпође Плавшић и господина Додика, ствари у Републици Српској су рашидно кренуле ка диктатури.

У Републици Српској постоји један тип владавине који је упоредив са владавином тридесетих година у Немачкој, постоји један тип власти који искључује сва демократска начела, све правне норме иза којих се декларативно залажу све западне земље.

Ми заиста имамо овде једну карикатуралну ситуацију да се једној страници руководство диктира преко океана. Заиста је то неспојиво са било каквом демократском нормом, са било којим правним прописом, а образложена не само да су нелогична него су и смешна просечном становнику, просечном грађанину у Републици Српској. Због тога се ради о једном диктату којим се жели створити заправо једна странка или једна групација послушничких странака која није заинтересована за изборну базу и за пунолетне грађане у Републици Српској и за подршку Сједињених Америчких Држава као најјаче војне и политичке силе у овом тренутку. Због тога Српска радикална странка не може прихватити тај диктат.

Ми ћемо наставити да се боримо и понашамо у складу са Уставом и законом, потпуно уверени да морамо користити сва средства којима морамо обратити и Устав и закон и опстанак Републике Српске. У том смислу ми имамо

Демократске норме у ауту: с друге стране океана диктира услове и захтеве

пуну подршку највећег броја становника у Републици Српској.

Морам да кажем да и Српска радикална странка и ја лично имамо подршку и највећег броја људи који припадају државним службама, што је видљиво из понашања на улици, на јавном месту, из њиховог односа, не према институцији председника републике, него према мени који сам изабран на место председника Републике Српске.

Дакле, нема никаквог разлога да падамо на колена пред том врстом притисака и да се уклапамо у једну квислиншку групацију која разара Републику Српску и која прихвата оне методе које сам поменуо да су упоредиве са методама тридесетих година.

Не ради се само о забрани политичких странака, ради се о елиминацији сваког појединца, сваке групације која другачије мисли, а ево, већ се ради и то да уместо паљевине књига имамо класичне забране појединих текстова из уџбеника основних и средњих школа, па је, нажалост, квислиншка влада прихватила да се у основним школама забране и Његош, и Андрић, и мелодије "Тамо далеко" и "Креће се лађа француска" и тако даље, јер је америчка оцена да то вређа друге народе и друге државе. Таква једна стил је далеко од нашег програма, од наше програмске оријентације и због тога смо уверени да су пред нама дани жилаве и тешке борбе, али да уз пуну подршку народа имамо пред нама успех и да ћемо живети под другачијим околностима у наредно време.

Др Шешељ: Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар: Имате ли неки коментар на догађаје у Лазаревцу, с обзиром да неко каже да је то атентат, а неко да је саобраћајна несрећа?

Др Шешељ: Српска радикална странка искрено жали због тог трагичног догађаја, жалимо због погибје истакнутих активиста Српског покрета обнове, међу њима и високог функционера Градске управе Београда Веселина Бошковића. Ми захтевамо и инсистирамо да надлежни органи што пре окончају истрагу и да јавности саопште све детаље везане за тај трагични догађај. Српска радикална странка сматра да не треба унапред и напречац давати било какве запаљиве политичке изјаве поводом свега тога, да треба мирно, трезвено, сталожено приступити читавом проблему, не прејудуцирајући исход истраге и не оптужујући унапред било кога за било шта.

Новинар: Можете ли да упоредите однос власти и опозиције у садашњем времену са односом власти и опозиције у прошлости?

Др Шешељ: Однос између власти и опозиције мењао се у протеклих десет година, а имамо искуства о односу власти и опозиције из прошлог века и прве половине овога века. Који вас период интересује, само последњи?

Новинар: Ако можете да упоредите однос у овом периоду са неким претходним, у смислу да ли је сада власт мож-

да бити репресивнија према опозицији него пре, рецимо, десет година?
Др Шешељ: Не, власт уопште није општра и репресивна према опозицији. Однос у протеклих десет година се мењао, мењала се и власт, мењала се и опозиција. Садашња власт у Србији није иста као она пре годину и по дана, или пре пет година, или пре десет година. И ту се нешто битно променило.

Што се тиче садашње власти, она не-

Др Милан Стојадиновић: пре Другог светског рата једини светао период биле су две године његове власти

ма никаквих рестрикција које би примењивала према садашњим странкама, не прибегавала никаквим забранама, никаквим ванинституционалним елиминисањима противника, али ова власт се стриктно држи Устава и закона и захтева и од опозиционих политичких партија да поштују Устав и закон.

А у ранијим неким периодима власт је имала неједнак аршин према појединим политичким противницима, некима је гледала кроз прсте и огромно кршење закона, некима није толерисала ни најмањи прекршај, а некада је неким приписивала кршење закона када тог кршења уопште није било.

Сада власт у Србији није припадник један став према свим политичким противницима. Не желимо ми да они успеју, не желимо ми да они дођу на власт. Ми се трудимо да их спречимо да дођу на власт, али се служимо искључиво уставним и законским средствима. А онај ко жели да се дочепа власти то мора да постигне такође у складу са Уставом и законом, јер ниједан противустан или противзаконит поступак нећемо толерисати.

Новинар: Можете ли упоредити садашњи однос власти и опозиције са односима власти и опозиције од пре Другог светског рата?

Др Шешељ: Пре Другог светског рата је то било много горе, а поготову пре Првог светског рата. Власт се брутално обрачунавала са опозицијом, и таквих бруталних обрачуна је било и пре Другог светског рата. Заправо, ми смо од 1929. па до 1941. године имали један период диктатуре. Отворену диктатуру, 1931. године, када је краљ Александар прокламовао такозвани Октоисани устав. По том уставу се ишло на изборе са огромним рестрикцијама и неке странке су биле спречене да изађу на те изборе.

Заправо, ниједна странка која је имала национално обележје није могла да изађе на изборе. Странке које су излазиле на избора морале су да докажу да су активне у свим деловима ондашње Југославије, па да добију дозволу да изађу на изборе. Дакле, режим је тада глумио демократске изборе. Није то, дакле, неки период историје у коме би се могли личити неким већим демократским достигнућима.

Једини светао период је био две године власти Милана Стојадиновића. Милан Стојадиновић је довео до обнављања многих демократских традиција у ондашњој Југославији, међутим, ви знате, кнез Павле, по наговору енглеске обавештајне службе, са својом дворском камарилом оборио је Милана Стојадиновића и опет основне полуге државне моћи и утицаја поверио у руке неспособних људи и превараната, лопова и тако даље, што је допринело трагичном окончању ондашње државе.

Новинар: Шта мислите о округлом столу који је опозиција организовала у вези са изборним условима, да ли ћете се као странка прикључити?

Др Шешељ: Ми немамо намеру да се прикључујемо опозиционом округлом столу из једноставног разлога што ми не желимо да више никада будемо опозиција. Ми желимо вечито да владамо наравно, вољом народа, и зато се трудимо сваки својим поступком да и убудуће заслужујемо народно поверење и да наша позиција у власти јача. Наш амбиције на том плану нису испрпљене, нису окончане, имамо још веће амбиције на том плану освајања власти.

Опозиција има право да се договара да ствара коалиције, да разваљује те коалиције. Опозициони лидери имају право да се свађају до миле воље. То некада у свом овом јаду и чемери може мало да увесељава народ није то згорег. Он

Квислинзи Плавшић и Додик: уз помоћ страних тенкова загазили у диктатуру

што ми нећемо толерисати и против чега смо категорички, то је изазивање насиља, било каквог насиља у политичкој борби, поготову на јавним местима.

Новинар: Имате ли коментар на изјаву Душана Батаковића да би избори требало да буду до Нове године?

Др Шешељ: Ко је тај Душан Батаковић?

Новинар: Историчар.

Др Шешељ: Историчар чега?

Новинар: Саветник Српске православне цркве.

Др Шешељ: Шта је он? Саветник Српске православне цркве? Није могуће. Има ли он неко дело у историографији? Да ли је неко дело написао? Има ли неку књигу за собом? Има ли нешто?

Новинар: Какве су ванше процене, када ће бити избори?

Др Шешељ: Можда је реч о црквеним изборима. Можда се тамо организују демократски избори. Да није можда реч о изборима у црквеној администрацији?

Новинар: Не би се рекло да тамо има избора.

Др Шешељ: Нема избора? Нема избора? Ваљда би требало свуда демократске изборе да уведемо. Ако смо искрене демократе, онда треба на свим местима, у свим институцијама да уведемо демократске изборе, је ли тако?

Ми смо некада у цркви имали демократске изборе. Постојали су такозвани црквенонародни сабори и у тим изборима су учествовали и свештеници и народ. То је дуго трајало у традицији наше цркве. Тако да то није нимало смешно, ја се не шалим кад ово говорим.

А ви ме питате за неког Душана Батаковића. Па нисам ја дужан да знам за неког Душана Батаковића. Знаш за батак, али за Душана Батаковића још нисам чуо.

А што се избора тиче, ми смо били спремни, видите да опозиција не тражи уопште изборе. Да ли тражи опозиција изборе? Јесу ли постављали неке конкретне захтеве? Пошто их не тражи, ми не верујемо да ће ти избори бити ове године, вероватно следеће, а следеће године савезни и локални избори већ не би били ванредни, биће редовни. Ствар је само термина. Што се тиче Српске радикалне странке ми смо већ почели припреме за савезне и локалне изборе.

Новинар: Уколико се лидери опозиције ипак договоре око изборних и техничких услова и званично затраже од власти да се одрже, како ћете ви реаговати?

Др Шешељ: Зависи о каквим је условима реч.

Новинар: О међународној контроли избора од ОЕБС-а.

Др Шешељ: Нема међународне контроле, могу само посматрачи да постоје. Међународни посматрачи из којих год желе земаља могу да дођу, а неко други да проводи наше изборе, то не може. Поготову не може ОЕБС. Видите шта ОЕБС ради у Републици Српској. Па не мислите ваљда да бисмо ми добровољно окупаторе себи и овде на грбачу наговарили? И да онда окупатор каже - не може овај или не може онај да се кандидује. Не може, не прихватамо.

А што се тиче конкретних изборних услова, може се разговарати. Може се разговарати и о корекцијама закона, свих изборних закона. Ми чак мислимо да би било добро да се организује нешто попут панел расправе и у Републичкој и у Савезној скупштини, да учествују само парламентарне политичке партије. Ми са ванпарламентарним странкама немамо намеру да водимо било какав дијалог. Те странке тек треба да прођу квалификацију.

Новинар: Питање је за господина Поплашена - какве ће даље активности Српске радикалне странке бити у Републици Српској?

Др Поплашен: Српска радикална странка ће се у Народној скупштини, где има озбиљну посланичку групу, и у великом делу општина где учествује у власти или има власт, залагати да се делује по Уставу и закону Републике Српске, а то је оно што је претња окупатору. Јер њима одговара све само не по Дејтону, не по Уставу, не по закону. И читава игра се састоји у томе да је СФОР себе претворио у окупационе снаге, а нема тај мандат, да су канцеларија високог представника и ОЕБС-а себе претворили у цивилни део окупационих снага. Немају тај мандат.

Наше политичко деловање се састоји у упозоравању и у другим облицима враћања тих гостију у мандат који имају потписом у Дејтону, односно Паризу.

Новинар: Имате ли коментар на најновије догађаје на Косову када је нападнут руски контингент КФОР-а и догађаје који се одвијају на разбијању барикада?

Др Шешељ: То је један у низу догађаја истог карактера, или врло сличног, и заправо се ништа ново не дешава на Косову и Метохији. Шиптарски терористи и даље дивљају уз директну помоћ Американца. Амерички савезници само глуме да су принципијелни у појединим местима и глуме супротстављање терористичким актима. Е, у тој глуми неко од њих буде и повређен. Јер они јадници кад су на терену, кад је реч о француској жандармерији, немају појма какве конце вуку њихови шефови у Паризу. И не знају заправо да су овде гурнути у осиње гнездо за неке тамо небулозне интересе и француско додворавање Америци.

Што се тиче Руса, видели сте, на сваком делу Косова и Метохије, да Шиптари имају а priori негативан однос према њима јер су свесни да руским трупама Американци не могу да манипулишу и да не могу да их злоупотребљавају против српског народа. Сам поступак Американца у једном српском селу у општини Витина, где су Срби, у чисто српском, апсолутно српском селу, одбили да школу претворе у мултиетничку, Американци су се из села једноставно повукли очекујући да ће Шиптари са свих страна напасти то село и побити или отерати тамошње Србе.

Срби су сад присиљени да се самоорганизују и припреме за евентуалну самоодбрану. То су методи. Циљ Американца је да ниједан Србин не остане на Косову и Метохији, или, ако баш неки и остане, попут Момчила Трајковића и владике Артемија, да их онда држе у неком кавезу и показују на основу њиховог присуства да је Косово и даље мултиетничко.

Новинар: Питање је за господина Поплашена - шта ће бити после 22. октобра, ако се Српска радикална странка не региструје, да ли СФОР и високи представник могу да избаце ваше посланике из Скупштине?

Др Поплашен: После 22. октобра дође 23. октобар, као и до сада. Читава игра окупационих снага око председника републике састоји се у елиминацији Народне скупштине Републике Српске и опстанку нелегитимне Додикове владе. Јер она нема легитимитет. После избора мора да се изабере нова влада. Самим тим што је елиминисан, по њиховом уверењу, председник републике, нема ко да потписује указе Народне скупштине, значи, не постоји ни Народна скупштина. И сва се игра састоји у томе да се елиминирају државни органи Републике Српске како би се створила унитарна фундаменталистичка Босна и Херцеговина под америчком контролом.

По томе, ми ћемо се трудити да неки Срби без свести дођу до своје свести, не бисмо ли конституисали већину српских посланика у Народној скупштини, и онда бисмо решили проблем избора владе и функционисања других државних органа. Ја мислим да такви изгледи још увек постоје, да су, нажалост, неки људи, и посланици Народне скупштине из државног руководства уцењени претињама са тајних оптужница, неки делују, нажалост, под страхом, један део је корумпиран материјално или на други начин. Али не треба губити наду да ћемо доћи до уставног и законитог решења које одговара свим становницима Републике Српске.

Новинар: Још једно питање које вам увек постављам - реконструкција Владе.

Др Шешел: Ја вам увек на исти начин одговарам на то питање. Ми се интензивно спремамо за седницу Народне скупштине и доносимо предлоге закона. Данас смо на седници Владе имали пет или шест предлога нових закона. Влада је спремна за заседање Народне скупштине, Народна скупштина још није заказана.

Што се тиче Српске радикалне странке, у погледу кадровске комбинаторике код нас је све јасно, ми смо то на време саопштили јавности. ЈУЛ је саопштио да неће правити интервенције у структури својих министара у Влади, чека се још да Социјалистичка партија заузме дефинитиван став у погледу њених кадровских решења. Чим то буде готово, Влада ће моћи да буде реконструисана.

Али, пошто смо ми постигли начелан, принципјелан коалициони договор још у току летњих месеци, то што чекамо на реконструкцију, ништа нам практично не значи у погледу функционисања Владе. Влада сасвим нормално и успешно функционише.

Новинар: Да ли сте чули за састанак у Бриселу на који су позване само опозиционе партије и Мило Ђукановић као њихов лидер, као и Српска православна црква? Јесте ли имали ви неких конатаката или позива?

Др Шешел: Не, ми такве позиве и не примамо, нисмо их примали ни онда кад би могла неко и очекивао да би нас позвали. Овога пута нас нису ни звали, јер ми никада не идемо у иностранство да би расправљали о својим унутрашњим проблемима, о унутрашњим проблемима своје државе, нити примамо налоге

од страног фактора како да делујемо у својој земљи.

Реч је очигледно о политичким партијама НАТО-а. Српска радикална странка очекује да Српска православна црква овог пута неће направити никакав погрешан потез и да неће слати своје представнике. А ако случајно пошаље, онда је логично очекивати да ће се одмах по повратку свог представника са тог скупа и Српска православна црква регистровати као политичка партија.

Овде је проблематичан само један позив. Знамо ми да су то странке НАТО-а, пронатоловске, да су више или мање и у прошлости примале налоге како да делују против своје земље и свога народа. Овде је проблематичан позив судији Уставног суда Србије, Слободану Вучетићу. Ако и Слободан Вучетић буде учествовао случајно на том скупу, онда ћемо морати да предузмемо мере, бар што се тиче Српске радикалне странке, да се он разреши функције у Уставном суду, јер је то тешка злоупотреба функције судије Уставног суда.

Новинар: Кад сте већ поменули суд и судове, мало пре сте рекли да се ова власт понаша по закону. Претпостављам да хоћете да кажете да нема политичке инструментализације. Како коментаришете онда у том смислу чињеницу да је огромна већина председника судова, дакле не судија, председника судова, бар према неким подацима које ја имам то је преко 90 %, да су чланови СПС-а, ЈУЛ-а или владајуће коалиције?

Др Шешел: Ја нисам никада рекао да нема политичке инструментализације судова. С таквим проблемом ми се још сусрећемо у пракси. Међутим, ви сад кажете, а из којих сте новина?

Новинар: Ја сам из редакције "Слободна Европа".

Др Шешел: С једне стране, не знам да ли баш ваша редакција, али многе тако зване независне новине су спремне да тврде да је већина судија у овом судијском независном удружењу судија, или како се то већ зове, а с друге стране 90 % у Социјалистичкој партији, па би то сад требало мало испитати и видети да ли је заиста тако.

Што се тиче Српске радикалне странке ми смо категорички против тога да било који судија буде члан неке политичке странке. И сматрамо...

Новинар: А председник суда?

Др Шешел: И председник суда је судија, први међу једнаким практично. И ми сматрамо да је то недопустиво за обављање судијске функције. Српска радикална странка се одавно залаже за доношење новог закона о судовима и судијама. Ми сматрамо да тим новим законом треба спречити било какво страначко организовање и деловање судија, и с друге стране формирање попут овог независног удружења судија које се с времена на време оглашава са небулозним саопштењима.

Новинар: Председници судова додељују случајеве судијама, у томе је суштина приче.

Др Шешел: Јесте, али сваки судија треба да суди по закону и по својој савести. И постоји виша апелациона судска

инстанца за сваку пресуду. Значи, не може случај да се заврши само вољом једног човека или двојице људи.

Новинар: И опет се враћамо на председнике тих виших судова.

Др Шешел: Ја вам опет кажем став Српске радикалне странке, ми смо против тога да било који судија, поготову да било који председник суда буде члан било које политичке странке. Али то морамо и законом регулисати.

Ми смо имали доста послова на припреми новог закона о судовима и судијама прошле године, међутим, збивања на Косову и Метохији, и овај рат који нас је задесио, успорили су донекле тај посао. Не могу вам сад дати прецизне рокове, али у догледно време Влада ће изаћи и пред Народну скупштину са новим предлогом закона о судовима и судијама. А ви знате да је ту стари став Српске радикалне странке да имамо јединствен систем судова. Ми сматрамо да треба укинути и привреден судове, да сви судови морају бити редовни и јединствени. У принципу ми смо и против војних судова у мирнодопским условима. Ми сматрамо да војни судови могу постојати само у ратном стању.

Новинар: Једно питање везано за Републику Српску. Можете ли да нам кажете зашто се повремено плене тиражи новина из Републике Српске, као што је био случај са "Репортером" или "Недељником"?

Др Шешел: Ми немамо никакве информације по том питању, али могуће је да су неки царински прекршаји почињени, не видим шта би био неки други разлог.

Новинар: Можда због онога што пише у тим новинама.

Др Шешел: Не, због писања новинар може да иде на суд и суд може да изрекне затвор. А ако дође до пленитбе на граничном прелазу, онда је у питању неки царински прекршај, али ми не знамо тачно шта је у питању, ту треба видети који су папири, мора бити неко образложење, неко решење, нешто.

Новинар: Питање за господина Поплашену - да ли ћете се можда састати са председником Југославије, господином Милошевићем?

Др Поплашен: Ако ми буде то налагао посао и задаци, вероватно хоћу. Мислим да је у овом тренутку добро да је председник Савезне Републике Југославије спреман да ради на одбрани Устава и закона. Ја морам да кажем да је председник Савезне Републике Југославије својевремено овлаштен од Народне скупштине Републике Српске за Дејтонски мировни споразум и чување одредби тог споразума је ипак наша заједничка брига. А да не помињем да је Југославија, односно Србија, матица српског народа и да ја као председник Републике видим Београд као свој главни град, а не Сарајево.

КУШНЕР ОТВОРИО СЕЗОНУ ЛОВА НА СРБЕ

14. ОКТОБАР 1999. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: НАТО окупација Косова и Метохије се наставља, а окупатори сваки дан показују све већу дозу антисрпске мржње.

Врхунац је достигнут изјавом окупаторског гаулајтера, познатог нацисте србомрсаца Бернара Кушнера који је оправдао убиство Бугарина, припадника међународне мисије на Косову и Метохији речима: "У питању је грешка, мислили су да је Србин". То показује да је лов на Србе на Косову и Метохији још увек отворен, то доказује да је лов на Србе провођен у дослуху и уз директну подршку НАТО трупа и западњачких окупатора. Тамо је Србе дозвољено убијати, и уз њих и несрећне Роме или шигане, и кад се убијају Срби, онда нема никакве грешке, нема никаквог прекршаја, нема никаквог кривичног дела.

Откад су окупатори на Косову и Метохији, од јуна, више је убијених Срба него што су они могли да нађу гробова шиптарских терориста на Косову и Метохији. А наводни геноцид над Шиптарима био је лажно морално оправдање НАТО-а за агресију против наше земље.

Ми смо знали шта следи и нисмо имали никаквих илузија у погледу Американаца и њихових западноевропских слугу. Никада у њих нисмо ни имали поверење. Ми смо сад немощни да се супротставимо. Али можемо да говоримо, да политички делујемо и да стрпљиво чекамо услове да се вратимо на Косово и Метохију. А једног дана ћемо се сигурно вратити.

Српска радикална странка понавља апел да се сви српски патриоти у Републици Српској удруже, уједине и заједничким снагама супротставе НАТО окупатору, његовом мешетарењу у Републици Српској и покушају да уз највеће српске издајнике уништи Републику Српску и утопи је у унитарну Босну и Херцеговину.

Српска радикална странка непоколебљиво и континуирано стоји на тој позицији. Ми се надамо да до озбиљног колебања у Српској демократској странци ипак неће доћи, а апелујемо на све партије које су се евентуално до сада колебале, да се усправе, да не повијају више кичму и да се ставе искључиво у службу српског народа.

Српска радикална странка инсистира да се убрзају економске реформе у Србији, да се убрза процес приватизације, да се много храбрије и одлучније уђе у тај процес и да се либерализује укупна привреда. Ми подржавамо одлуку владе Србије да се изврши даља либерализација пореског законодавства, да се пружи нове додатне пореске олакшице и

ти закони су већ прослеђени Народној скупштини.

Упоредо са огромним напорима које улажемо у обнову земље, у обнову кључних саобраћајница, енергетске инфраструктуре, станова и кућа, ми морамо подстаћи нашу привреду тако што ћемо до краја либерализовати услове њеног пословања, јер либерализација услова деловања и поједностављење правних норми, поједностављење законодавства доводе до највећег ефекта на плану улагања, до подстицања инвестиција.

Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар: На земунској пијаци дилери плаћају по 18 динара за марку. Како коментаришете те скокове на црном девизном тржишту, повећања цена која су у последње време узела маха, упркос најавама Валде Србије да неће доћи до поскупљења?

Др Шешељ: Не знам какав је курс девиза на земунској пијаци, јер ја, и ако одем на земунску пијаци, купујем кромпир, купус, лук, парадајз, јабуке, никал још нисам ишао на пијаци да купујем девизе. Нити продајем девизе, нити купујем девизе. Али, очигледно је да, с времена на време, долази до поремећаја на девизном тржишту, и ти поремећаји су изазвани пре свега спекулативним радњама.

Највећи део поремећаја потиче из противзаконитог пословања неких банака. Јер ко се може појавити са већом количином девиза на црном тржишту, ако не банке или друге финансијске организације?

Што се тиче владе Србије, ми већ предузимамо неке мере да се спречи даљи раст цена. Прве ће се на удару вероватно наћи осигуравајуће компаније, јер је код њих поскупљење било око 50%, и то је било на челу овог ланчаног поскупљења у ових протеклих месец дана. Ми грозничаво предузимамо мере да се даљи раст цена што пре обустави. А све наше економске мере које смо до сада донели, пре свега либерализација економског законодавства, ишле су у правцу обарања цена. Али наилазимо на отпор разних мафијашких кланова и група таквој политици.

Видели сте, без обзира што смо оборили укупни износ пореза и царина на 30%, ми још нисмо успели да подстакнемо увознике да се појаве са већом количином новозувезених цигарета на тржишту, јер сви они одлажу нови увоз док продају залихе старих цигарета по високој цени. То је сад један проблем.

Једино да се држава појави као директни увозник цигарета, што досад никал није био случај, а што ћемо морати да урадимо ако у најскорије време не заведемо дисциплину код досадашњих традиционалних увозника.

Новинар: Како коментаришете одлуку једног дела опозиције да оде на састанак у Луксембург, и да ли се може рећи да грубо крше позив који нису отишли, и да ли се неодолазак дела опозиције на тај састанак може протумачити као патриотски чин?

Др Шешељ: Нема ту никаквог патриотског чина. У Луксембург су отишле оне најбезначајније странке којима се

Бал вампира: лов на косовскометохијске Србе одвија се уз директну подршку НАТО-а

исплати да оду, па макар добиле по неколико стотина долара за свој одлазак.

То су странке које на изборима нити шта могу да траже, нити шта могу да очекују. Попут Ребеке Србиновић, која је то странка? Да ли се неко сећа те странке, не знаш Вучићу, заборавио си? Или Вука Обрадовића, једне креатуре, генерал који је до генералског чина дошао као шеф кабинета Вељка Калдијевића. Да ли се могло једном официру ишта ружније у каријери десити него да буде шеф кабинета идиоту какав је Вељко Калдијевић? И сад он глуми генерала. До чина капетана класе био је трупуши официр. Из тог времена кад је служио у трупи, људи га се сећају само по једном догађају - по томе што је стрпао у затвор филмског режисера Лазара Стојановића на основу лажних оптужби. Ништа се друго од каријере Вука Обрадовића не памти. А на исфорсиран начин је поднео оставку тако што је давао небудозно обећање да ће се војници, или регрути, или резервисти вратити кућама до одређеног датума. Будала. Па ваљда се војници враћају кућама када се заврши рат, или се заврши ратно стање, или се оконча она друштвена или међународна појава због које је дошло до мобилизације. Али човек који иначе, кад држи политичке говоре делује као да је прогутао метлу, показује да нема мозга, и он срља и одлази у Луксембург.

Што се тиче оних мало озбиљнијих опозиционих странака, њима је било јасно да је Европска унија по наговору Американца претерала у понижавању српске опозиције, и њеном третирању као неке крпе за једнократну употребу, да не кажем као тоалет папирца.

Толико они не разумеју наш народ и наше друштвене услове да су сматрали да могу да позову опозиционе партије и да им овде саопште који су њихови задаци ако евентуално дођу на власт. Да им напишу политички програм. И замислите ви, појави се сада на нашим изборима странка којој је Европска унија писала програм. Ми можемо да кажемо да су челници тих странака покварени, и Драшковић, и Ђинђић и компанија, али нису баш толико глупи. Бити покварен и бити глуп није исто. Једноставно, постало им је неподношљиво. Нити их третирају као људе, нити их иоле третирају као равноправне партнере, не труде се ни да глуме да их третирају као равноправне партнере. И тако их напросто долатно понижавају и уништавају. Али онај ко је спреман да служи непријатељу свога народа и своје земље, не треба да се чуди што с њим тако поступају. Нико не воли издајнике. Издајника не воли ни онај ко има користи од његове издаје.

Великаш који је у време турског освајања српске Босне предао турском султану утврђени град Бобовац, звао се Радослав. И султан му је обећао злато, гомили злата, ако му преда Бобовац, да ће и њега и целу посаду пустити да оду у миру. И кад је Бобовац предат, а то је био најутврђенији град средњовековне Босне, извели су тог Радослава, великаша

и племића пред султана. Султан му је рекао: "Да тебе није било, ја Бобовац никад не бих могао заузети и Босна не би пала под моју власт. Дубоко сам ти захвалан. У знак захвалности богато ћу те наградити. Узми, ево, злата колико си тежак. Али зато што си издао свога краља оде ти глава". И на лицу места га је погубио.

Не мислите ваљда да се неко у Америци или у западној Европи спрема да сутра озбиљно разговара са Драшковићем, Ђинђићем и сличнима. Не, они служе као онај ован којим се пробијају градске зидине. У време средњовековних опсада градова капија се пробије и ован се поломи, али кога то више интересује.

Улога тих опозиционих странака је да изазову крвопролиће и грађански рат у Србији. И то им Гелбард отворено и каже. Каже - неће то бити неки велики

Пречицом до генералског чина: Вук Обрадовић бивши шеф кабинета Вељка Калдијевића

рат, то ће се брзо окончати са малим крвопролићем. Па онда ћемо ми ући и завршићемо посао. И што ће онда Американцима да буду потребни и Драшковић, и Ђинђић и остали? Неће. Онда долази нова скипа, попут Душана Митевића и сличних, школованих шпијуна. Ови у Савезу за промене су шпијунски аматери. Тек онда долазе школовани шпијунски попут Љубише Ракића, Душана Митевића и сличних. Они су лепенцима спремани за ту улогу.

Новинар: У случају када би део опозиције успео да обезбеди одређене енергенте за неке градове у Србији, да ли би их власт подржала као некога ко је допринео олакшицама грађана?

Др Шешељ: Немамо ми шта да подржавамо или не подржавамо. Сва хуманитарна помоћ слободно улази у нашу земљу. Али хуманитарна помоћ не може да се продаје. Ако та нафта и мазут стигну бесплатно неком граду, онда морају бити стављени грађанима на бесплат-

но коришћење. А не може неко да то добије на име хуманитарне помоћи, па да не плаћа ни порез, да не плаћа ни акцизу, ништа, а овамо онда да продаје. То не може.

Тако, ако то случајно стигне неком граду, па макар Нишу или Пироту, онда за ову сезону грејање грађанима мора бити бесплатно, јер је енергент стигао као хуманитарна помоћ. Али ја лично мислим да од тога нема ништа. Неће они то да пошалу. Они само деле лажна обећања.

Новинар: Да ли би такво понашање и залагање опозиције Влада могла да окарактерише као добар потез?

Др Шешељ: Шта ми има да окарактеришемо потезе опозиције? У принципу за нас опозиција не може имати добар потез.

Новинар: Али опозиција на тај начин помаже властима.

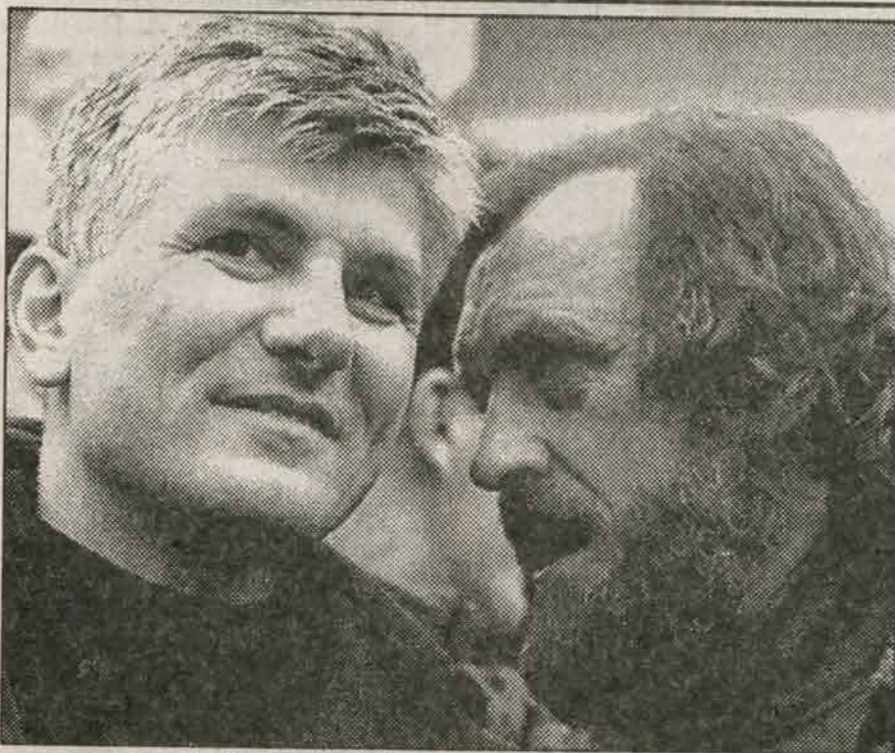
Др Шешељ: Опозиција помаже власт својом глупошћу, својом непромишљеношћу, својом наивношћу, својом брзоплетошћу, и да вам не набрајам више њене карактеристике. Али ми ваљда нисмо луди да спречимо сада улазак неке хуманитарне помоћи. Све што у нашу земљу уђе на име хуманитарне помоћи, ући ће сасвим слободно, међутим, хуманитарна помоћ мора да се дели на онај начин како је то прописано. И највероватније ће моћи све да иде под фирмом Црвеног крста.

Новинар: На прошлој седници Градске скупштине затражили сте увођење принудне управе у Београду. Да ли сте се консултовали са својим коалиционим партнерима из Владе око тога?

Др Шешељ: То је иницијатива Српске радикалне странке. Са коалиционим партнерима после те иницијативе нисмо озбиљно по том питању разговарали, али ви знате да се пуне две године ми не разумемо по том питању. Пуне две године Социјалистичка партија је подржавала мањинску власт Српског покрета обнове, а радикали су били против те власти. И ако се сећате, на претпоследњој седници Градске скупштине ја сам отворено са говорнице поручио да ће их такво понашање скупо коштати, очекујући за пет, шест месеци да се покаже да им је то био заиста лош потез и да их је скупо коштао.

Међутим, десило се већ на следећој седници да су социјалисти били понижени на тај начин што су се СПУ и демократе договорили да без стављања у дневни ред и без расправе изгласају једну одлуку. Једну одлуку која је тешко оптуживала социјалисте за догађаје са којима највероватније никакве везе немају. Распамећено оптужују све око себе за ову трагедију у којој је погинуло четворо активиста Српског покрета обнове. Прво су оптуживали социјалисте, сада оптужују мене лично, ко зна кога ће још оптуживати. Таквим лудирањем заправо извргавају руглу саму трагедију.

На крају крајева поставља се питање коме би било сада најкорисније да нестане Вук Драшковић. Нека се мало за-

Заобилаш Луксембург: може да се каже да су
Бинђић и Драшковић покварени, али нису баш толико глупи

мисле над тим. Или, да је Драшковић, не дај боже, приликом тог инцидента погинуо, у каквим би проблемима била власт у Србији под оптужбама са свих страна, поготову са Запада, да смо ми то организовали. Ми смо срећни што је Драшковић преживео и што је прошао без повреда. Док је он жив и док он руководи Српским покретом обнове, ми немамо чега да се бојимо. Никада та прозападна опозиција неће доћи на власт. Али би било крајње непријатно после се бранити да нисмо ни на који начин умешани у његов евентуални нестанак. Ми имамо интереса да га чувамо, да га чувамо свим средствима да му се ништа не деси, да му ништа не зафали.

Бар што се Српске радикалне странке тиче, ова трагедија која се десила и за нас је један аларм да треба бити много опрезнији, да треба водити рачуна и о неким новим методама политичке борбе које ће Запад применити против нас.

Наравно, ја овим не прејудуцирам резултате истраге, само кажем, и за нас, српске радикале, има сумњивих околности у свему томе што се десило. Али те сумњиве околности не дају никоме за право да чин сахране извршава руглу, претварајући га у политичку демонстрацију и да сада, као мува без главе, оптужује све око себе. Ко год му се замери, е, он је крив. Ми ћемо принципијелно да кажемо с чим год се не слажемо. И не може нас неко оптуживати зато што се не слажемо са противречним и противзаконитим поступком у Градској скупштини, да смо сигурно умешани у убиство, чим се не слажемо. Дакле, то је сумрак сваке логике.

Новинар: Ко би то са Запада могао да, како ви кажете, примени такав вид политичке борбе?

Др Шешељ: Ко ме Драшковић највише смета? Ко ме Драшковић највише замерио што је бар вербално осудио НАТО агресију против наше земље? Ко ме се Драшковић највише замерио?

Новинар: Американцима.

Др Шешељ: Па Американцима, наравно. Али ја не могу да оптужујем док немам доказа. Ја само размишљам о индицијама. Ко ме Драшковић највише замерио што путе две године сарађује са Социјалистичком партијом? Видите, Драшковић оптужује оне с којима је једино у протекле две године могао да сарађује. Он није могао да сарађује с нама, није могао да сарађује са Бинђићем, није могао с Весном Пешић, није могао ни са ким осим са социјалистима. Само с њима је могао да сарађује, ево, пуне две године. То је за Драшковића једина плодна међупартијска сарадња била отада постоји његова странка. И сад одједном, као мува без главе, срља у оптужбама.

Ако је ико заинтересован да се осветле све околности око овог догађаја, онда су то наше три владајуће партије, онда је то Влада народног јединства. Нека се до краја све осветли, све док се не нађе возач, околности су сумњиве, строго сумњиве. Кад се нађе возач, онда се може разговарати о чиницима. Тако ефикасан нестанак возача сам по себи је симптоматичан. Јер песак се не вози на велике удаљености, песак се вози највише на раздаљину од 20 километара, је ли тако? Онда је немогуће да се не зна где је песак био утоварен и коме је био намењен, је ли тако? Осим, ако то неко жели да прикрије унапред. Сумњиве околности постоје. Али треба трезвене главе о свему размишљати.

Новинар: Питање је за господина Николића или за господина Вучића, с обзиром да су обојица присуствовали сед-

ници Управног одбора РТС-а. Има ли неких наговештаја о променама у раду државне телевизије, с обзиром да нисте задовољни њиховим извештавањем?

Др Шешељ: Могу обојица.

Томислав Николић: Ми смо као представници Управног одбора РТС-а изразили незадовољство уређивачком концепцијом и односом телевизије посебно према парламентарним политичким странкама. А и према неким догађајима који остају незабележени од стране државне телевизије. То је оно што смо ми могли да урадимо, а ви знате да је уређивачка политика у надлежности Радио телевизије. Управни одбор одлучује на седницама већином присутних. Својевремено смо похвалили телевизију за њен рад, и посебно за рад после рата, када је пријем програма омогућен на великом делу територије Србије и за максимално ангажовање. Није све тако црно у Радио телевизији Србије.

Александар Вучић: Ми смо били веома критични према појединим програмским деловима Радио телевизије Србије. Наравно, ми добро знамо да су неке друге државне телевизије на нивоу локалне самоуправе неупоредиво горе, готово криминалне чак и у поређењу са Радио телевизијом Србије, али наш је посао био да као чланови Управног одбора и као људи из Владе Републике Србије, односно Савезне Републике Југославије на тој седници укажемо на све проблеме у уређивачко-програмској концепцији Радио телевизије Србије. И то смо учинили и надамо се да ће неке од наших примедби у сваком случају бити прихваћене, ако не, ми ћемо и даље критиковати као што смо и досад чинили.

Новинар: Када ће бити седница Скупштине Србије?

Др Шешељ: Само што није заказана. Заиста, само што није заказана, и ми се убрзано припремамо и имамо читав низ законских пројеката као Влада Србије за ту седницу. Ево, данас смо покушали поново, не знам какав је исход, пошто нисам био у контакту, за данас су министар за локалну самоуправу, Гордана Поп Лазић и потпредседник Владе Ратко Марковић опет покушали састанак са шефовима свих посланичких група како би покренули неки предскупштински дијалог о Закону о локалној самоуправи. Ово је трећи наш покушај, не знам какав ће данас бити ефекат, а ако опозиција непрекидно избегава тај дијалог, онда ћемо ми ићи са нашим пројектом Закона о локалној самоуправи.

Имамо шест такозваних пореских закона за ову седницу и читав низ других који се још спремају, који су у поступку и на којима интензивно радимо.

Новинар: Опозиција би данас требало да поднесе захтев у изборним условима и тражиће да се организују ванредни парламентарни избори, као и округли сто на ту тему. Да ли ћете ви прихватити понуду за разговоре на округлом столу?

Др Шешељ: Ја не знам шта су они тражили и од кога су тражили. Што се нас тиче, ми смо спремни на дијалог са свим

релевантним опозиционим странкама. Кад кажем релевантним, онда су то само парламентарне странке. Ви знате које су странке парламентарне на републичком и које су парламентарне на савезном нивоу. Са њима хоћемо дијалог о свим питањима.

Они су пре неколико дана изашли са неких осам захтева. Ја мислим да се о свих осам захтева може разговарати, а да има неких који су већ у старту сасвим прихватљиви. Ми не бежимо од дијалога.

Е, сад, шта то значи округли сто, што баш сто мора бити округао, може бити четвртаст, може бити овалног облика. Ако округли сто значи да она странка која има једног посланика има исту тежину као странка која има 80 или 100 посланика, онда се грдно варају. Политика се заснива пре свега на математици. У политици вам моћ, утицај, значај, зависе од броја посланика у парламенту. О томе треба сви да воде рачуна. Али да би опозиција била у том дијалогу равноправна, нудимо нешто друго, да дијалог буда јаван, да директно телевизија преноси тај дијалог. Као онај такозвани панел, у коме ми прошли пут из неких других разлога нисмо хтели да учествујемо, али сад бисмо могли, ако се договоримо да идемо на тај панел.

Новинар: Можете ли то да гарантујете, с обзиром да сте имали, а мало пре и ваше колеге господин Николић и господин Вучић, примедбе на рад РТС-а?

Др Шешељ: За овај директни телевизијски пренос могу да гарантујем, јер смо

се тако договорили већ у Влади. Није проблем ни директних телевизијских преноса на републичком нивоу, они се остварују. Реч је о уређивачкој политици. Ми смо ту имали непрекидно примедбе, и те смо вам примедбе увек јавно саопштавали. Али овде се не тражи промена уређивачке политике, овде се тражи од телевизије само да директно пренесе оно што се већ дешава. И у питању су догађаји који не зависе од воље било кога на телевизији. Они се само пренесу онакви какви су.

Новинар: Рекли сте да би неки од ових осам захтева опозиције одмах били прихватљиви. Који су то за вашу странку?

Др Шешељ: Па, на пример овај о сређивању бирачких спискова. Али тај ми први паде на памет. Што се тиче принципа пропорционалности, ми већ имамо пропорционални принцип на савезном и републичком нивоу. Можемо разговарати о броју изборних јединица, али у принципу нисмо за само једну изборну јединицу, јер онда имамо проблема са састављањима листа кандидата. Ако морамо да направимо једну листу од 250 кандидата, онда се поставља питање на ком ће месту бити кандидати из Београда, на ком из Новог Сада, из Ниша, из Прокупља, из Врања. Ту су онда велики унутарстраначки проблеми.

Иако је малим странкама, оне не морају да размишљају ни о чему. И оне су све из Београда, целе странке могу у два комбија да стану и оне се целе поређају на ту листу. А очекују да им неко други оствари изборну логистику, да контролише, да учествује у бирачким одбори-

ма и тако даље. Станкама је корисније кад има више изборних јединица, али у том броју не треба претеривати.

Што се тиче локалног нивоа власти, ми сматрамо да треба задржати већински принцип, јер ту је значајна личност кандидата, и практично, свака већа улица у општини има свог одборника, или месна заједница, или село, или насеље и тако даље. Грађани желе да знају и по имену и презимену ко их представља у Скупштини општине. То је ипак облик локалне самоуправе.

И по нашем мишљењу ту би био онда најбољи једнокружни већински принцип. А то, ако ове опозиционе странке успеју да нађу договор може и њима да одговара. Иду са једним кандидатом и готово, или прође или не прође. Чему онда други круг? Из искуства знамо да је увек неупоредиво мањи одзив у другом кругу него у првом кругу локалних избора. Људи су некако незаинтересовани за други круг, и немамо ниједан случај да је у другом кругу изашло више од 50 % на локалним изборима. Боље у једном кругу онда све завршити. А странке или праве коалицију или не праве.

Новинар: Прошли пут сте коментарирали сукоб полиције и демонстраната. Да ли можете сада да прокоментаришете напад цивила на припаднике Демократске странке?

Др Шешељ: Ја не знам шта се ту десило, да ли је то био напад цивила на паравојску, или су и једни и други били цивили. Мени је изгледало, бар према телевизијским снимцима, да је до туче

НАТО-пешадија: својом глупошћу опозиција помаже власти

дошло међу њима, јер су и једни и други носили страначке заставе и тукли се тим заставама, бар сам ја тако видео на телевизији. На лицу места нисам био и не знам шта се десило, али је дошло, наравно, до нарушавања јавног реда и мира, ко год да су учесници. Сви који су учествовали нарушавали су јавни ред и мир. Колико ја знам, код "Шест каплара" није било никаквих званично заказаних демонстрација, бар то полицији није пријављено, према информацијама којима располажем. Сви који су се ту појавили и у томе учествовали, нарушавали су јавни ред и мир и ако су идентификовани, сви би могли да изађу пред судију за прекршаје.

Новинар: Председник Извршног одбора ДПС, Миодраг Вукановић, рекао је да би разговори између ДПС-а и СПС-а могли бити припрема за разговоре на нивоу те владе.

Др Шешељ: Влада Србије је већ изразила свој став. Ми са представницима црногорске владе као влада можемо да разговарамо о економској сарадњи, о стварима које су у надлежности федералних јединица. О оним питањима која је покренула црногорска власт може се разговарати само на савезном нивоу, у савезном парламенту, уставној комисији, пред уставним судом и тако даље.

И могућ је међупартијски дијалог. Ми смо данас добили предлог Демократске партије социјалиста Црне Горе да наше две странке одрже заједнички састанак, састанак својих представника, ради разговора о свим овим питањима, 25. октобра на Светом Стефану. Црногорску делегацију би предводио, бар како смо обавештени, Филип Вујановић, председник владе Црне Горе. И у делегацији би били Драган Ђуровић и Милица Пејановић Ђуришић. Ми смо одмах данас одговорили да прихватамо ту иницијативу и наша делегација ће ићи на Свети Стефан. Делегацију ћу ја предводити, а у делегацији ће бити Драган Тодоровић, председник и Душко Секулић, потпредседник Извршног одбора Српске радикалне странке. Јер ми хоћемо да разговарамо о свим питањима. Дијалог међу странкама је потребан. Али наша спремност на дијалог не прејудуцира никакве политичке ставове, нити ми имамо намеру да се одричемо свога програма и своје политике.

Новинар: Ако можемо да се вратимо мало у дипломатске воде. Знамо да је амбасадорима Хрватске и Југославије истекао мандат. У прво вријеме било је говора да ће овде можда доћи хрватски министар привреде и сада се говори да ће можда директор хрватске телевизије бити будући амбасадор Хрватске. С друге стране, како чујем именован је Зоран Вујовић, министар саобраћаја. Што ви знате о томе и уколико није ваша ингеренција, да ли би могли о томе рећи нешто више?

Др Шешељ: У први мах било је говора да нови амбасадор Југославије у Хрватској буде Зоран Кнежевић, бивши министар правде. Изгледа да је ту дошло до неких компликација на релацији између Југославије и Хрватске, да није ни хрватски кандидат био по вољи овде на-

шем министарству иностраних послова, ни југословенски кандидат по вољи хрватском министарству иностраних послова.

Што се тиче Српске радикалне странке, ми имамо принципијелан став да са Хрватском не треба ни имати дипломатске односе, све док се не ослободи Република Српска Крајина, док се не обустави хрватска окупација. Тако да апсолутно, као странка, нисмо заинтересовани у погледу личности ни југословенског амбасадора у Загребу, ни хрватског амбасадора у Београду.

Наравно, то није довољан разлог да ми ушењујемо наше коалиционе партнере, па да кажемо - или ћете прекинути дипломатске односе, или пуца коалиција. Али наш је став јасан, јавно изражен и саопштен нашим коалиционим партнерима.

Новинар: Значи, није реч о Вујовићу, говори се само о Кнежевићу?

Др Шешељ: Па није немогуће да буде и Вујовић и било ко други. Мало би ми било чудно да иде Вујовић за амбасадора, пошто је тек недавно постављен за савезног министра. Ако мене лично питате, ја мислим да је много важније и лепше бити министар него амбасадор. Кад је реч о политичарима без дипломатског образовања, онда они или иду на заласку каријере у дипломатију или иду по казни.

Што се тиче Српске радикалне странке, ми смо принципијелно за то да наше дипломате пре свега буду људи професије, дипломате од каријере, школоване дипломате. А не да дипломатија буде ухлебље за неспособне или отписане. Не знам зашто би Вујовић дошао у ту категорију отписаних, пошто је тек изабран за министра, а нисмо чули да се десило ништа конкретно што би представљало разлог за његову елиминацију. Нити сматрамо да је Загреб толико важно дипломатско место да се у њега шаље неки значајнији кадар. Министа-

Принципијелни став Српске радикалне странке: са Хрватском не треба имати дипломатске односе, док се не ослободи Република Српска Крајина

рство иностраних послова има много нераспоређених амбасадора, опуномоћених министара и тако даље.

Новинар: Значи, пошто сте ви тамо, о личности будућег амбасадора се није још говорило?

Др Шешељ: Ви знате да о томе не расправља Влада, то није ствар Савезне владе. Амбасадора именује председник Савезне Републике Југославије, а у поступку предлагања учествује директно министар иностраних послова. Наравно, пре тога се воде међустраничке консултације, пошто је реч о амбасадору у Загребу, Српска радикална странка за ту врсту међустраничких консултација није била заинтересована. Тако да не бих могао искључити међусобне консултације наших коалиционих партнера по том питању, и учешће у расподели таквих амбасадорских места, али пошто смо ми незаинтересовани, нисмо учествовали, и не бих могао да вам дам подробињу информацију.

Новинар: У уводном излагању споменули сте и обнову земље. Колико сам ја приметио на телевизији, углавном се на отварањима мостова, саобраћајница и других објеката налазе функционери из редова ЈУЛ-а и СПС-а. Зашто не и радикали?

Др Шешељ: То је, пре свега, стил партијског рада. Ми бисмо били задовољнији да телевизија приказује снимке рада у току. Па да видимо како ради булдожер, како ради багер, како ради ваљак, како ради машина за асфалтирање и тако даље. Наши коалициони партнери имају неки други стил рада, можда временски много старији и традиционалнији од нашег. Ми смо практичнији, ми смо модернији у томе и ми не волимо никакве светковине. И због тога се не појављујемо.

Кад су почеле те манифестације, које иначе заказује Дирекција за обнову Србије, и сви ми смо добијали те позиве, и то писмено, званичне, међутим, ми смо проценили у нашој страни да то не одговара нашем стилу рада, да би могло бити контрапродуктивно у том погледу и закључили да у таквим манифестацијама не треба да учествујемо. И то је једини разлог. Дакле, ту нема ништа спорно.

Новинар: У вези са тим је и питање - како коментаришете изјаве грађана Ниша, у ствари запослених у медицинским установама, који су просто били натерани да дођу у Лесковац да присуствују тим манифестацијама?

Др Шешељ: Ја сам у уторак био у Нишу, гостовао сам на телевизији, имао сам огроман број питања и ниједно такво питање нисам добио. Ја не видим како се неко може натерати да оде на јавни митинг или сличну манифестацију.

Новинар: С посла.

Др Шешељ: С посла? Ја се сећам кад сам био основац или гимназијалац, терали су нас, кад је долазио и пролазио Тито, да излазимо на улице. Ми смо једва чекали да напустимо наставу и као основци нижих разреда углавном смо ишли, чак су нам и шеве делили да бацамо на Тита. А као основац старијих разреда, и као гимназијалац, сналазио

сам се као и остали - само што изађемо из школе, одосмо на неко друго место. Одмах изгубимо интерес за манифестацију.

Тако и у овом случају, кад вас неко натера да напустите фабрику да бисте ишли тамо и тамо, ви знате да можете отићи и на неко друго место, јер немогуће је на митингу водити евиденцију, нити вам неко одређује - мораш да стојиш тачно овде да бисмо могли да установимо да ли си ту, да ниси побегао. И даље ми је онда невероватно да неко може бити натеран да оде. Мене не може нико натерати да одем негде где нећу. Нити имамо иједан случај да је неко кажњен или добио отказ зато што није хтео да оде на неки митинг. За такав случај још нисмо чули.

Принципијелно, Српска радикална странка је против тога да било ко обуставља посао ради политичких делатнос-

знате. Пошто смо одлучили да не учествујемо, што бисмо ми своје коалиционе партнере спречавали у неким њиховим облицима политичких активности? То је њихова ствар.

Новинар: То су све народне паре.

Др Шешељ: Које су народне паре?

Новинар: Ове, одакле иду паре за обнову.

Др Шешељ: Прво, кад год негде путује министар, где год путује, или други високи државни функционер, он користи службени ауто. И ја сам, кад сам ишао у Ниш, користио сам службени ауто, иначе не бих имао бензина. Мој приватни ауто је толико дотрајао да се не бих ни усудио да путујем за Ниш.

Новинар: Али у обнови мостова паре иду из фондова.

Др Шешељ: А што се тиче обнове, паре се улажу у обнову, државне паре се улажу у обнову, а не видим који су то

Новинар: А да ваши коалициони партнери нису кренули у предизборну кампању, виде се страначки транспаренти?

Др Шешељ: То треба њих да питате. Можда није немогуће, али по мом мишљењу, то би било преурањено. Ако је у питању почетак предизборне кампање, испуца се све на почетку, шта после?

Новинар: Можда они не мисле да је то само почетак.

Др Шешељ: Па добро, али то не може ниједна странка сама себи да присвоји, јер у томе је цела власт учествовала. Не може ниједна саобраћајница у земљи да се поправи без учешћа министра саобраћаја, је ли тако, по природи ствари?

Новинар: Ако министра саобраћаја ту нема, то се некако тако чини да су они сами.

Др Шешељ: Ја не знам коме се то тако чини, наш народ није политички наиван народ. Мислим да наша странка има

Политика се заснива на математици: 83 посланика Српске радикалне странке

ти. Али ја не знам за случај да је то негде радно организовано и систематски.

Новинар: Тај митинг је био у радно време

Др Шешељ: Митинг је био у радно време, али, ево, ја немам конкретан податак да су негде радници морали да напусте фабрику да би ишли на митинг.

Новинар: Зар не мислите да су те светковине мало претеране, с обзиром да се ради о једној железничкој станици, о парчету пута или сличном?

Др Шешељ: Нашим ставом да не учествујемо у таквим светковинама, ми смо довољно рекли. Што би се ми тим светковинама супротстављали? Ми не учествујемо. Да смо сматрали да треба да се организујемо и да треба да учествујемо, ми би учествовали, и то својски. И оне би биле неупоредиво масовније, ви то

други трошкови. Бина се тамо склепа на лицу места, материјал за бину увек стоји на располагању, увек општине располажу, странке припремају пропагандни материјал, ако има тог пропагандног материјала. Не знам о којим трошковима говорите, можда о трошковима струје кад се укључе микрофони.

Новинар: Рецимо, цветни аранжман који је био на столу у Лесковцу, кад је био господин Минић.

Др Шешељ: Ја не знам откуд тај цветни аранжман. Ми из праксе знамо да често цвећаре саме то поклоне. Видите на Максовизији, што год се унесе у студио, све је неко поклонио, неки спонзор. И мени су једном поклонили одело "Први мај", Пирот, да бих ја изјавио у емисији како носим одело "Први мај".

много више симпатија што не учествује у томе, него што би их имала да и она учествује, бар ми тако процењујемо.

Новинар: Челници Месне заједнице "Братство-јединство" су добили задатак о посебним мерама безбедности, да провере станове у којима су становали Шиптари и који су били сумњиви за време рата, да гледају ко ће и када да избацује ђубре и слично. Мислите ли да су такве мере оправдане?

Др Шешељ: Ја први пут чујем за тако нешто, али да се нама у Земуну не би такве глупости дешавале, чим смо дошли на власт, ми смо укинули месне заједнице. Ви сви знате да смо их укинули, је ли тако, чак је вођен и спор пред Уставним судом. Шта коме беспосленом може пасти на памет, то десет лудих не може да поправи или поквари.

ЕКСКЛУЗИВНО

ЈАВНИ ПОЗИВ ЗА КУПОВИНУ НАЈЈЕФТИНИЈИХ ПЛАЦЕВА У СРБИЈИ

ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ

ЈАВНИ КОНКУРС

За доделу плацева у Петровчићу

- Плацеви се уступају уз накнаду од 15 динара по квадратном метру
- Право учешћа имају сва правна и физичка лица
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име оглашавања уплати износ од 50,00 динара на жиро рачун "Земунских новина" 40805-637-5-6006714
- Пријаве на конкурс достављају се Одељењу за имовинско-правне послове Општине Земун, Трг победе 1, други спрат – соба 60
- Све информације на телефон 011/ 198-323 локал 36

ПЕТРОВЧИЋ

ЦЕНА ПЛАЦЕВА 15 дин/м²

**ПОЖУРИТЕ! ЈОШ САМО 12
НЕПРОДАТИХ ПЛАЦЕВА**

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА
НАЈМЛАЂЕ ОПШТИНСКО НАСЕЉЕ

- НАСЕЉЕ ОД БЛИЗУ 900 ПАРЦЕЛА
ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 8 АРИ
- ИДЕАЛНА САОБРАЋАЈНА ВЕЗА
- ИНФРАСТРУКТУРА ВЕЋ НА ОБОДУ НАСЕЉА

ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ КОНКУРС

ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ
ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

- Парцеле се налазе у продужетку насеља „Алтина“, са леве стране пруге Београд-Батајница, од Добрањачког пута до насеља Земун поље.
- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица.
- Парцеле се додељују уз надокнаду од 200 динара/м².
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова уплати износ од 200 динара на жиро-рачун бр. 40805-637-5-6006714 „Земунске новине“.
- Пријаве се подnose у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а информације на телефон 198-323/36

ЦЕНА ПЛАЦЕВА:
200 ДИН/М²

